

't Kleyn lust-hofje vol van bruyloft-zangen, echt-liedekens, houwlijcx-baken en feest-gedichten

Hendrik Jacobz. Soetenboom

bron

Hendrik Jacobz. Soetenboom, *'t Kleyn lust-hofje vol van bruyloft-zangen, echt-liedekens, houwlijcx-baken en feest-gedichten*. Hendrik Jakobsz Zoet, Zaandam 1649

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/soet007kley01_01/colofon.php

© 2010 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography Network (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Klink-vaars.

*WEest by den blijden bly, by treurige wilt treuren;
 De droefheid heeft haar tijdt, zo heeft de vreugt haar dag.
 De Bruits en Bruigoms Feest die past een zoet gelag.
 Een aangename liedt, een zang om 't heil te speuren.
 Uit desen altezaam wilt vry de keurigst keuren,
 Hier zijn by een gestelt van alderhande slag,
 Van velerleye toon, van hoog en laag gezag,
 Zom ernstig, zom wat boers, dog geen om vreugt te steuren.
 Hier 's zuiker tot de pap, en boter tot de bry:
 Wat leerzaams voor de Jeugt, en eerlik' boertery,
 In 't minste niet gestelt tot stof van geile minnen:
 De Feest wat vryheid geeft, dan vryheid niet te vry
 Tot eenig vuil bejach, oft Venus jankery,
 Maar tot u lust en vreugt ghy zangers en zang'rinnen.*

Deucht maakt Edel.

Aan de Vrolijke Feest-Genodigden.

HET zijn, vrolijke hertjes en Bruilofs-gasten, de woorden vanden alderwijsten Konink *Salomon*, en 't leert ons de dagelijksche ondervinding, dat alle ding zijnen tijt heeft: Het weenen heeft zijnen tijdt, het lacchen heeft zijnen tijdt, daar is een tijdt om te kermen, en een tijdt om op te springen. Wy sien 't voor onse oogen, en 't geeft ons aandagt alle dagen, wanneer eener zijn getrouwe vrundt, bloed-mage oft na-bestaande verliest,

't zij door doot of slavernije hy sich alsdan tot rouklagen en wenen vervoegt; want sekerlijk soo verwekt in ons grote droefheydt het afsterven van onse even-naasten, uit welker oorsaak de gemelde Konink 't huis des afgestorven een *Klaag- huis noemt*. De Heer vergunde ook aande Joden te mogen eenige dagen rouklagen bedrijven, en rouklederen aandoen, als yemant vande haren door de doot, oft andere ongemakken, om-gekomen waren; hy wilde mede onder hen (die niet na zijn geboden leefden) sulken druk verwecken, als een weduwe had over 't overlijden hares mans; daarentegen, wanneer yemant groot heil toekomt, het zij van geestelijke oft lichamelijke zegeningen, of voornamelijk in 't genieten van een gewenst en aangenaam huwelijk (bindende

twe herten door reine minne t'samen) so ist alsdan een tijt van vreugde en vrolijkheid, een dag om blijfchap te oeffenen, en eerelijke verheuginge te genieten. Het selve is een oud aangenomen en loffelijk gebruik, voor veel eeuwen ingevoerd, zijnde voor al de Bruiloft-feesten ter eeren van Bruideom en Bruidt, de vreugde en blijfchap toegewijdt, wat tegens het selve was moster uitgeweerdt. De voorbeelden zijnder, also vervulde de vreugde de Bruiloft-zaal van den Patriarch Jacob, van Tobias en Sara, vande nieugehouden tot Cana in Galilea, daar Christus selv', doen 'er wijn ontbrak, door zijn wonderwerk, tot vermaak van 't geselschap, water in wijn veranderde, sulcx zeide dien Heiligen mondt, dat de Bruilofs-kinderen toebehoorde terwijl de Bruidegom

by haar was: de Oudt-Vaderen bedreven veel tekens van vreugde op de hoogtijdt van Bruidegom en Bruidt, de huizen daar de Feesten in gehouden wierden waren menigmaal te eng om de vrolijkheid daar binnen te sluiten, 't geluidt van zang en snaren-spel most ook de straten en wegen vervullen, sulcks was gemeen onder Israel en de byleggende volkeren: wanneer ook Godt zijn volk, dat bedrukt was oft in ballingschap swierf, een besondere en seer aangename belofte doen wilde, beloofde hy hen datse wederom souden hooren de stemme der vrolijkheid en der vreugden, de stemme des Bruidegoms en des Bruids, 't geluit der Instrumenten, 't gezang, ja sulke saken die tot vrolijkheid gedyen mogten.

In beide de verhaalde tijden zijn dese twee saken dan

te overwegen, dat so ongerijmt en vreemt alst zoude wesen yemant te vernemen in een klaag-huis (daar een afgestorven boven d'aarde staat, en de vrienden om een dood lijk weenen,) dat die sigh zoude willen heel vrolijk aanstellen, lacchen, zingen en springen (hoewel sulcx by eenige *Indianen* gebruikelijk is:) so ongerijmt en vreemt zou het zijn met voorbedachten raat in een Bruiloft te gaan (die geheel aangeleidt is tot vermaak en tot tekenen vande vreugt des Bruidegoms en Bruidts) met rouklederen, om daar niet anders te doen dan wenen en rouklagen, dus heeft alle dingen zijn plaats en tijdt, en geeft dikwils in 't eene huis droefheidt en 't ander blijtschap. Schoon ook zijnde de naaste-buer-lieden, d'een zingt het vreugden- en d'ander het klaag-liedt:

het gemeen seggen is, datmen met een bedroeft hert niet wel vrolijk, en met een vrolijk hert bedroeft kan zijn; de zucht is na de vrugt is, en alle dingen hebben haar bescheidt.

Hier in weeten wy dat de Bruiloft-Feesten t'eenemaal aangeleidt werden tot vreugden, en gelijk geseit is de vrolijkheit toegevoegt zijn, hoewel dit quaat 'er altemet tusschen komt, waar vreugd in huis is dat droefheidt daar voor de deure staat, sulcx zijn onse hedendaagsche Feesten ook tot verheugingh aangeleit, in de selve nemen gemenelijx de tekenen van blijdschap, door de gezangen en t'samenvoeginge van stemmen, de overhandt, ook soo voegt sich tot het gezang alles wat geluit slaan kan, het sy dan somwijlen dat 'et wel voegt,

dat 'et stichtelijk, eerelijk en oorbaarlijk zy, ofte niet, en dat al meest by onkund' en gebrek van goede Bruiloft-zangen, Echt-liedekens, Houlijcx-baken en Feest-gedigten, onbequemelijk op sodanige gelegenheidt gezongen te werden. Siende nu dat 'er wel eenige hulpmiddelen en beterschap toe te brengen waar, om de toegewijde vrolijkheid en zang-lust, die men in de Bruiloft-Feesten bespeurt, ten goeden einde te doen strecken, indienmen de voornaamsten der selver als in een masse wilde versamelen, (welke by yeder een voor een kleinen gelt te bekomen zou zijn alst door den druk gemeen gemaakt was) soo heb ik my de moeiten getroost, om een goet getal by malkanderen te stellen, soo wel vande gene die de gemeenste waren, zijnde altemaal op

de bekenste wijsen gevoegt, als die by besondere Bruilofs-minnaren daar onder-gemengelt zijn, mede op de gemene stemme gebracht, op dat de gene, diese gebruiken, des te meerder met de selve gerieft mogten werden, alles geschikt om beter ordre in de Bruiloft-Feesten te houden, en meerder eerelijke vrolijkheid te verwecken, zijnde even als Bruilofs-bloemen, uit alle hoven by na t'samen gebragt, en in een tuil gevlogten, hoe wel ook 't gehele werk een *Klein Lust-Hofje der Bruiloft-Zangen* genaamt wordt, als inde welke men singende wandelen en zijn hert verlustigen kan, terwijlmen de Feest van Bruidegom en Bruit viert en vereert.

De leersaamheid van deselve (nevens de vermakelijkheid) is dat in dit gehele werk by verscheiden perso-

nen aangewesen werdt, de eerste insteller van 't houwelijk en de Echts-oorsaaker, wie daar by de eerste Bruiloft gehouden hebben, wat na-eigendom datter is tusschen Man en Vrou, de Houwelijksche voor-waarden, de bekommering van huis-sorg en leerelijke lessen, troost-redenen, en diergelijke saken daar toe dienende, de waarde voor-beelden van deugdelijk leven in den Echten-staat, de aanmaningh van getrouwe liefde tegens malkanderen, de verwagte zegeningh van een deugdelijk Houwelijk, de vermeerdering van Kinderen, en 't gevolg van eerelijke geslagten; nevens veel andere dingen die vereischt werden in den Huwelijken-staat, en tusschen die nieu-gehouden; als de vrolijke Feest - genodigden in 't zingen wel ervaren zullen,

zijnde het Houwelijk een saak de welke in 't Paradijs begonnen is by Adam en Eva, en niet eer eindigen sal voor en al eer des Werelts einde komt, soo onsen Saligmaker getuigt, en uit de reden van 't onderhoud des menschelijken geslagts, dat tot dien tijde duren moet, genoegzaam te speuren is. Hier mede Vale.

't Kleyn Lust-Hofje, vol Brvyloft-zangen.

Grondt-Houwelick,

***Dat is: Beschryving vande eerste Bruvloft, gehouden in den Paradyse,
tusschen Adam en Eva, Eerste voor-Ouders aller Menschen.***

GODt stort in alle dingh een vollen herten wensch,
En op den sesten dagh doen bond' hy eerst den mensch.
Noch isset niet genoegh. De Schepper gaet bemercken
Wat al de werelt heeft voor schoone wonder wercken,

Hy let oock op den mensch en al wat Adam doet,
En vindt dat hy voor al niet eensaem wesen moet.
Hy laet een diepen slaep hem in de leden komen,
En heeft hem uyt' et lijf een ribbe wegh-genomen,
En uyt dit eygen been heeft Godes handt gewracht,
En Adam, eer hy 't weet, een Vrouwe toe-gebracht.
De Man lagh in den Hof, beschaduwv vande boomen,
Verwonne van den slaep, bedwellemt vande droomen,
Soo dat sijn deusigh oogh niet eer en is ontwaecht,
Voor dat het aerdigh werck ten vollen is gemaecht.
Doen kreegh hy op een nieuw gevoelen inde leden,
Hy sach, onseecker wat, hy koomter na getreden,
Hy sach een seltsaem dingh, een soet en aerdigh beeldt,
Dat stracx hem door het oogh tot in het herte speeldt:
Hy voeldt een nieuwe jeught, hy voeldt een ander wesen,
Hy voeldt een soet gewoel, dat in hem komt geresen,
Dat al sijn bloedt door-rendt, hy wordt een ander man,
Hy wordt in hem gewaer, dat niemant seggen kan.

Hy wordt in hem gewaer de gronden van het leven,
 By niemant recht gevat, by niemant oyt beschreven,
 Yet dat noyt Adam selfs in zijn gewrighten vant,
 Een koortse sonder pijn, een hitte sonder brandt.
 De Man, aldus geroert, is na de Maeght gewecken,
 En, mits hy by haer kooft, begint hy dus te spreekken:
 Ick hiet u wellekom, mijns hertsen eerste vreught,
 O troost van mijn gemoedt, en haven mijner jeught!
 Ick hiet u wellekom, o wensch van mijn gedachten!
 Mijn ziel, mijn ander ick, daer op mijn sinnen wachten,
 Ick hiet u wellekom, o lust van mijn gepeys!
 Mijn beeldt, mijn even-mensch, mijn been, mijn eygen vleys:
 Ick hiet u wellekom, mijn hoop, mijn uytverkoren,
 Mijn troost, mijn lief-behulp, tot mijn vermaeck geboren,
 Mijn kroon, mijn hooghste schat, mijn uytgelesen blom,
 O segen van den Heer! ick hiet u wellekom.
 Hoe vreemt sach Eva toe in dese nieuwe saecken!
 Sy wist niet watse sach, maer sach het met vermaecken,

Sy wist niet wat een man, of vryer is geseyd,
 Noch wertse tot het werck, uyt eyger aerdt, geleydt.
 Sy voeldt haer teer gemoedt tot in den geest bewegen,
 En datse niet en kent, daer isse toe gheneghen,
 Sy weet niet watse voeldt, en 't is haer jeughdigh bloedt,
 Dat in haer gaende werdt, en blijde sprongen doet.
 Sy voelt dat haer de geest wordt krachtigh aangedreven,
 Hoe-wel sy dit gewoel gheen naem en weet te geven,
 Sy staet, gelijk het scheen, verstelt in dit geval,
 Onseecker watse doen of watse laten sal.
 Sy sach den Jongelingh, en sijn bequame leden,
 Sijn borst, en kloeck gestel, sijn gaven in de reden,
 Sy hoort een soet gespreck, dat sy bevalligh vondt,
 En biedt hem wederom den gunst van haren mondt:
 Hoe dat ghy dient genoemt, die my hier komt gemoeten,
 En hoe ick spreecken sal, en u behoor te groeten,
 Des ben ick onbewust. Wat isser dat ick ken?
 Die maer een oogen-blick hier op der aerden ben.

Ick mach u wel te recht mijn lieve broeder noemen,
Dewijl dat ghy en ick van eenen Vader roemen;
Godt heeft ons bey gevormt, en dat met eyger handt;
Siet daer van eersten af een wonder vasten handt.
Ick mach u boven dat mijn eygen vader hieten,
Om dat mijn aders selfs uyt uwe leden vlieten;
Mijn been dat is het u, u vleys dat hiet ick mijn,
Soo mach ick wel te recht u eygen dochter zijn.
En mits dat over u, door Godes eyghen zeghen,
My recht van echte trou ten vollen is verkregen,
Soo wijst de reden aen dat ick u noemen kan,
Mijn hoeder, mijn behulp, mijn vriendt, en echte man.
Maer wat behaeght u best van dese soete namen,
Die ons in dit beroep na rechten eysch betamen:
My dunckt, hoe dat 'et gae, dat ick geen misslagh doe,
Al schrijf ick al gelijk u dese namen toe.
Dies segh ick wel te recht: Ick danck u lieve broeder;
De Schepper is het al, wy sijn niet sonder moeder.

Ick danck u boven dat, o vader mijner jeught,
 Dat is de rechte naem die ghy oock voeren meught.
 Ick danck u, weerde man, van Gode my gegeven,
 Een steuntsel mijner jeught, en van het gansche leven.
 Hy, die ons nu ter tijdt te samen heeft gepaert,
 Bestier ons gansch bedrijf, na sijnen reynen aert.
 De man, op dit gespreck, gevoelt sijn herte springen,
 Hy staet gelijk bedwelmt in al de soete dingen,
 Hy spreeckt haer weder aen: Mijn bruydt, en hoogste schat,
 Ghy hebt ons eersten grondt na rechten eysch gevat.
 Ghy kont my (soo ghy seght) verscheyde namen geven,
 Van broeder wel te recht, van vader daer beneven,
 Maer, soo ick eeningh dingh van u verkrijgen kan,
 Soo neemt my in den arm en hiet my lieven man.
 In dat soet-deftigh woordt daer in soo licht verholen
 Wat u en my gelijk de Schepper heeft bevolen;
 Jont my dien weerden naem, den gront van onsen staet,
 En brengt dan, na den eysch, u reden tot de daet.

De vrijster, wat ontset (vermits de leste woorden,
Door ick en weet niet wat, haer teere ziel bekoorden)
Heeft, met een heusch gelaet, een weynigh haer bedacht,
En naer een korte wijl haer antwoordt ingebracht.
Laet ons (met u verlof) een weynigh overwegen,
Hoe dat in ons beroep de saecken zijn gelegen,
Ick heb van u geleerd, hoe dat ghy dient genaemt,
Laet ons nu vorder sien wat u en my betaemt.
Daer zijn (na dat ick merck) in als besette palen;
Geen saeck en dient gedaen naer ons de sinnen dwalen,
Maer door een rijp beleydt. Daer is een rechte maet,
Waer op het deftigh werck van Aerd' en Hemel staet.
Hoewel Godts wonder-handt had macht, om alle saecken,
Op eenen dagh alleen ten vollen op te maecken,
Noch heeft hy niet-te-min hier anders in gewracht,
En dit geweldigh Al by trappen uyt-gebracht.
Hy gingh eerst van het licht het duyster onderscheyden,
Hy gingh een rouwen klomp na sijnen wil bereyden,

En, schoon hy meerder glans oock doen verwecken kon,
 Soo gaf hy lijcke-wel geen stralen aen de Son.
 De lucht moest noch een tijdt dat groote licht verwachten,
 Want Godt doet alle dingh als op besette drachten;
 Besiet des Hemels loop, en al sijn groot beslagh,
 Eerst komt het schemer-licht, en dan een klaren dagh.
 Koom sech my doch een reys, van waer zijt ghy gekomen?
 En waerom ben ick doch uyt uwe borst genomen?
 't Is reden dat de mensch, eer hy sich elders wendt,
 Sijn gronden, sijn geslacht, sijn eygen wesen kent.
 Vriendinne, seyt de Man, 'k en wil u niet verbergen,
 Dat ghy tot u bericht van my bestaet te vergen,
 Koom voeght u nevens my, ick wil u doen verstaen,
 Hoe dat het ons begin van eersten is gegaen.
 Soo haest d'Al-wijse Godt, de Vader aller Geesten,
 Had my voor eerst gejoint de macht van alle beesten,
 Doen trat ick in den Hof, en sach het schoon preeel,
 Vol enckel herten-lust tot aen het minste deel.

Ick gingh of op het velt, of in de bossen dwalen,
 Ick gingh ontrent een bergh, of in de lage dalen,
 Ick gingh of op het zant, of door het weeligh gras,
 Ick liet mijn oogen gaen al waer het lustigh was.
 Ick sach het vruchtbaer hout, ick sach de wilde boomen,
 De dieren op het velt, de vissen in de stroomen,
 Ick sach hiet vette kley, ick sach een witte strandt,
 Ick sach het edel gout, gemengelt onder 't zant.
 Genaeckt' ick oyt een vliet, om daer te mogen drincken,
 Ick sach tot in den grondt den schoonen Onyx blincken;
 Dien greep ick metter handt te midden uyt de beeck,
 En stont op sijnen glans een ruyme wijl en keeck.
 Dan sloech ick eens het oogh ontrent de rasse dieren,
 Die speelen in de lucht, en om den Hemel swieren.
 Dan leend' ick eens het oir aen haren blijden zangh,
 En dit was mijn bedrijf by wijlen uren langh.
 Dan gingh ick door het wout, en sach de groene dreven,
 Gesproten uyt het dal, en tot de lucht verheven,

Getogen op een ry, en wonder net geplant;
Men vonter in het werck van Godes eygen handt.
Wat dienter veel geseydt Daer waren duysent saecken
Ten schoonsten uyt-gewracht, alleen tot mijn vermaecken:
Maer of ick alle dingh met oogen oveliep,
Noch vont ick dat mijn hert geen rechte lust en schiep.
Wat is my dogh een boom met vruchten overladen?
Wat is een klare beeck en daer te mogen baden?
Wat is de rijkste steen die ick op aerden ken?
Dewijl ick maer alleen in dese lust en ben.
Wie sal benevens my den grooten Schepper singen,
En sien tot in den grondt den keest van alle dingen,
Den geest van al het werck dat ons voor oogen staet,
Daer in mijn nieu-schier hert gedurigh hooger gaet?
Wien sal ick Godes macht, als met den vinger, wijsen?
Wie sal benevens my sijn groote daden prijsen?
Men segge watmen wil: het leven is de doodt,
Indienmen niet en vindt een lieve bed-genoot.

't Is waer, de groote Godt die liet voor my verschijnen
Een ongetelde schaer van ossen, paerden, swijnen,
Van leeuwen uyt het bosch, van beeren uyt het wout,
En wat sich in het dal, of op de rotsen hout.
Ick sach de schepsels aen, die my voor oogen stonden,
Ick kend' haer ganschen aert tot aen de diepste gronden,
Ick gaf na rechten eysch, en naer het was bequaem,
Ick gaf, op vasten grondt, aen yder sijnen naem.
Maer schoon Godt over-al veel dieren had geschapen,
Niet een en wasser nut om nevens my te slapen:
Al kond' ick haren aert als voelen metter handt,
Noch wast dat ick daer in geen vollen lust en vant.
't Is al te groven stof, en in haer domme leden
En is voor my geen hulp, geen woonplaets voor de reden;
Het beeldt, het edel beeldt van Godes hoogen geest
En woont niet in den leeuw, of eenigh ander beest.
Dat is uyt enckel gunst den mensch alleen gegeven,
Om, na den rechten eysch, voor Godt te mogen leven,

Om staegh en over-al den Heer te mogen sien,
 En hem in alle dingh sijn eer te mogen bien.
 Ick sach noch even-wel dat al de rauwe bende,
 Dat yeder onder haer een soet geselschap kende,
 Ick sach' er niet een beest van soo verwoeden aert,
 Dat niet sijn deel en socht, of niet en was ghepaert.
 Waer sich een jonge wolf of tijger gingh vermaecken,
 Een beest dat haer geleeck dat quam tot hen genaecken.
 Waer oyt een arent vloogh, of op der aerden viel,
 Daer was een vogel by die hem geselschap hiel.
 Ick sach het moedigh paert ontrent sijn veulen speelen,
 Ick sach den geyte-bock op harde rotsen teelen,
 Ick sach de wallevis, en al het water-vee,
 Sich paren onder een te midden in de zee.
 En waerom meer geseydt: de vogels op de boomen,
 Het wilt ontrent het bosch, de visschen in de stroomen,
 Zijn al naer eysch gepaert, en niet een eenigh dier
 Of 't bluscht den soeten brandt van sijn inwendigh vyer.

Dit heeft mijn oog gesien, dit heeft mijn hert gepresen,
 Dit heeft mijn ziel gevoeldt alsoo te moeten wesen;
 Soo dat op dit gesicht mijn geest van binnen sprack:
 Dat my oock even-selvs een weder-paer ontbrack.
 Hoe ! sal het woeste vee met sijn geselschap speelen?
 En sal ick sonder hulp hier eensaem moeten queelen?
 Sal ick onvruchtbaer zijn in soo een vruchtbaer wout,
 Daer oock het minste dier na sijn gewoonte trout?
 Sal ick den soeten naem van Vader noyt genieten?
 En noyt een frissche Maeght mijn by-slaep mogen hieten?
 Sal my noyt aerdigh kint hier leyden metter handt,
 Terwijl mijn jeughdich hert in nieuwe liefd' ontbrant?
 Voorwaer, na dat ick voel, my dient een ander leven,
 My dient een soet behulp, tot mijnen troost, gegeven,
 My dient een bed-genoot, my dient een jonge vrou,
 Als my dit aerts prieel ten vollen smaecten sou.
 Juyst in dit stil gepeys, den Schepper aller dieren,
 Die onse gronden kent tot in de diepste nieren,

Vernam wat my ontbrack. Die groote mensche-vrient
 Verstaet wat alle vleys en yder schepsel dient.
 Ghy zijt dan, schoone blom, tot mijne vreught geschapen,
 Om in mijn trouwen arm gerust te mogen slapen.

De gever alles goets die heeft aen my gejoint
 Het wit van uwe borst, het root van uwen mont,
 Het waes van uwe jeught, en al de soete dingen,
 Die ick in u bemerck, die my tot uwaerts dringen.

Laet ons te samen doen, dat al de werelt raeckt;
 Ghy zijter, edel pant, ghy zijter toe gemaect.
 Hier op tradt Adam toe, en met een diep verlangen
 Soo gingh hy metten arm haer teeren hals omvangen.

Sy keeck hem jonstigh aen; maer des al niet-te-min,
 Soo brachtse wederom haer tegen-reden in:
 Soo ras hier in te gaen, alleen na weynigh reden,
 Is vry, na mijn verstant, wat veerdigh aen getreden.

Wy leggen nu ter tijdt de gront van onse spraeck,
 Hoe konnen wy soo ras ons geven tot de saeck?

Ick ben een jonge spruyt, eerst heden op-geresen,
 Eerst heden, sooje weet, gekomen in het wesen,
 Ick ben een nieu gewas hier in dit aertsche dal,
 Ick ben een teere blom, een duyve sonder gal;
 Wie sal ontijdigh fruyt gaen trecken van de boomen,
 En niet tot beter uyr sijn grage lusten toomen?
 Wie maeyter voor den oogst, of snijt het koren-aer,
 Eer dat men aen het stroo sijn rijpte wort gewaer?
 Wie sal een teere roos met rauwe vingers drucken,
 Om haer gesloten bloem in haesten af te plucken?
 't Is beter, na my dunckt, te stremmen alle spoet,
 Tot dat een helle son het bloemtjen open doet.
 Indien het u bevalt, soo gunt my weynigh dagen,
 Om eerst mijn teere jeught den Schepper op te dragen,
 Op dat ick met bescheyt hem eere bieden magh,
 En hy dan gunstigh zy aen onsen bruylofts-dagh.
 Soo haest de soete Maeght haer reden heeft gesproken,
 Is Adam wederom in vreughden uyt-gebroken;

Hy vindt dat haer den geest met kennis is vereert,
Schoon datse noch ter tijdt by niemandt is geleert.
Vriendinne, seydt de Man, ghy weet bequame dingen
Te dencken in den geest, en aen den dagh te bringen,
Ghy weet, dat u geen mensch bekent en heeft gemaect,
Soo dat u reden selfs als na den Hemel smaect.
Godt is, gelijk ghy secht, voor alle dingh te prijsen,
Tot hem moet ons gemoedt en al de sinnen rijsen;
Ick danck hem even nu dat ghy te deser tijdt
Mijn troost, mijn soet behulp, mijn lief geselschap zijt.
Ick loof hem wat ick mach voor uwe schoone leden,
Voor u verheven geest, en gaven in de reden,
Ick danck hem, weerde pant, dat ghy te boven gaet
Al watter in den Hof door hem geschapen staet.
Maer ghy die Godes wil hebt binn'n u geschreven,
Weet oock, wat aen de man het wijf behoort te geven,
Weet, dat haer gansche wil is onder hem geset,
En dat sijn woordt haer streckt als tot een soete wet.

Ghy dient oock dit gebodt op u bedrijf te passen,
Ghy moet in vruchtbaer saet hier op der aerden wassen.
Dat is van Gode selfs tot u en my geseyt,
En dus soo dient het werck hier toe te zijn beleydt.
En, lieve, waerom niet? de Godt van eeuwicheden,
Die kracht en adem blies in dese gave leden,
Heeft ons van eersten af ten vollen toe-gestaen
Al watter yemandt siet beschijnen van de maen.
Mijn goet is vierderley; Ick hebbe vaste gronden,
Ick hebbe machtigh volck aen mijn bevel gebonden,
Ick hebbe rijcken cijns en renten over al,
Ick hebbe tot vermaeck een over-lustigh dal;
En, wilje dit ontwerp wat naerder overwegen,
En weten met bescheyt hoe dat het is gelegen,
Ick wil u laten sien waer in het al bestaet,
Ghy sult het even hier begrijpen uytter daet.
Ick noem onroerent goet, de wey en koren-landen,
Die Godt ons heeft vergunt, tot zegen-rijcke panden;

Al wat de voet betreet, en wat het ooghe siet,
Dat is van mijnen bou, en onder mijn gebiedt.
De knechten, my ten dienst, dat sijn de rappe dieren,
Die in het dichte bosch en om den Hemel swieren.
Dat groot en machtigh heyr, dat ongetelde rot
Koomt, als ick maer en spreek, en gaet op mijn gebodt.
De renten my te nut, dat zijn de Boom-gewassen,
Die met een staegh gevolch op onse tafel passen:
Want al wat op het landt, of in het water groeyt,
Dat koomt in vollen maet op onsen disch gevloeyt.
Het stuck, my tot vermaeck voor desen op-gedragen
In Edens schoon preeel, daer vind' ick mijn behagen,
Dat is uyt volle gunst door Godes eygen handt,
Tot onse vreucht gemaect, tot onse lust geplant.
Ghy siet dan metter daet den wonderbaren zegen,
En wat my van den Heer als eygen is verkregen.
Koom gunt my nu 't gebruyck van uwe soete min,
En ghy zijt heden selfs des werelts Koningin.

Voorwaer dit groot beslagh en is ons niet gegeven,
 Om slechts voor ons alleen daer in te mogen leven,
 Neen, neen, in dit prieel, en in het aertsche dal,
 Behoort een wacker volck en vry in groot getal.
 't En sou niet dienstigh zijn dat al de schoone vruchten,
 Daer onder menighmael de gulle tacken suchten,
 Verdweenen sonder nut, en dat het rijp gewas
 Sou druypen van den boom, en rotten in het gras.
 Sou 't niet een jammer zijn, dat al de rappe dieren,
 Van niemant aen-geroert, in 't wilde souden swieren?
 Of dat het machtigh vee sou liggen in het groen,
 En niemant oyt vermaeck en niemant voordeel doen?
 Sou 't niet een jammer zijn, dat al de vette landen,
 En dat de groene zee, en dat de witte stranden,
 En menigh aerdigh bosch, en menigh lustigh wout
 Sou liggen onbewoont en blijven ongebout?
 Voorwaer de wijse God die wil dat sijne gaven
 De werelt dienstigh zijn, de menschen sullen laven,

Hy wil dat niet een dingh, by hem wel eer gemaect,
Sal wesen sonder nut en blijven ongeraect.
En t is noch boven al een saecke buyten reden,
Dat ghy soudt sparigh zijn van uwe jonge leden,
Dat ghy soudt karigh zijn van uwe soete jeught;
Ey lieve, geef het my, dat ghy niet houden meught.
Terwijl dat Adam sprack van soo verscheyde saken,
Stont Eva vol gepeys, onseker wat te maken.
Doch niet een eenigh woort en gingh hem uyt de mont,
Dat sy niet aengenaem en wel gesproken vont.
Sy gingh hem weder aen: Ick voel een ander leven,
Na dien ghy my de gunst des Heeren hebt beschreven.
Wat is 't een rijke born die op ons neder daelt!
Het schijnt dat my de geest in al den segen dwaelt.
Ey, laet ons henen gaen, en vlijtigh over mercken
Den gront en recht bescheyt van al des Heeren wercken,
Van al het groot beslagh, dat ons de Schepper geeft,
Van al dat in de lucht, en op der aerden leeft,

Van al het lustigh wout, van al de groene boomen,
Van al het machtigh heir, geresen uyt de stroomen,
Van al het edel kruyt, dat uytter aerden groeyt,
Van al het bloem-gewas, dat hier en elders bloeyt.
Voor al laet onsen geeft tot in den Hemel rijsen,
En met een danckbaer hert den grooten Schepper prijsen.
't Is noodigh dat men God van ganscher herten eert,
Voor dat men sijn gemoet tot aertsche dingen keert.
Laet ons oock dit gaen sien de schoone lichten,
Die om den Hemel gaen op haer bescheyde plichten,
Hel, suyver, onbesmet, in wonder groot getal,
Versiercel van de lucht en van het aertsche dal.
Laet ons de mane sien, en haer geswinde peerden,
En hoe haer koetse rent gansch dichte by der eerden,
En hoe sy hare kracht door al de werelt streckt,
En met haer snellen loop de groote waters treckt.
Laet ons oock in de son gaen soecken ons behagen,
Als hij daer henen rent met sijn vergulde wagen,

Als hy met hellen glans, ontrent den dageraet,
Gelijck een Bruydegom uyt sijne kamer gaet.
Hoe! die een rijck geschenck van yemant heeft ontfangen
Sal hij niet even-staegh, en met een groot verlangen,
Gaen sien het schoon juweel, daer op sijn handen slaen,
En op dat soet gesicht een wijle blijven staen?
Sal hij niet yder deel, en watter is te prijsen,
Verheffen, eere doen, en met den vinger wijsen?
En, t' wijl hy besigh is om alle dingh te sien,
Sal hij geen danckbaer hert aen sijnen geveer bien?
Of, soo hy dat versuymt, sal niet de schencker seggen,
Dat hier sijn milde gunst niet aen en was te leggen,
En dat hem by gevolgh al vry een beter vrient
Tot soo een hoogh geschenck voor hem gekoren dient?
Wel, soo ghy niet en wilt ons gansch ondanckbaer maecken,
Gaet stelt u in 't besit van duysent schoone saecken,
Neemt aen en danckt den Heer voor dat u is gejoint.
Want op soo grooten gunst en past een stillen mont.

Al wat van Eva quam gingh Adam over-wegen,
Hy vont in yder woort by-naest een nieuwen segen,
En 't wijl hy metter hant haer gins en weder leyt,
Soo heeft hy dit van nieus haer weder aen-geseyt:
Het is een wijsen raet, de gifte van der eerden,
Die God ons over-draeght, oock heden aen te veerden;
Doch 't is een groot geschenck, dat niet op eenen dagh
Het wacker ooge sien of hert begrijpen magh.
Ick wil in Godes werck, in Godes hooge daden
Verquicken mijn gemoet, en mijnen geest versaden.
Want al wat sijne gunst van boven neder sent,
Daer is op yder deel een wonder in geprent.
Maer hier noch even-wel en dient niet in getreden,
Als met een rijp beleyt en op besette reden.
Het gaet met order toe al wat de Schepper doet;
En dit is even-selvs dat ick betrachten moet.
Hoe! die een rijck geschenck van yemant heeft bekomen
En met een heus gelaet en blijdschap aen-genomen,

Indien hy eenigh stuck daer in begrepen vint
Waer toe sijn bly gemoet ten hooghsten is gesint;
Een stuck dat even-selvs de schencker heeft gepresen,
En als het beste deel met vingers aen-gewesen,
Valt niet van stonden aen sijn oogh en rechterhant
Ontrent het schoon juweel en op het weertste pant?
Sal niet sijn innigh hert, als met geheele krachten,
Sich geven na de gunst en tot den segen trachten?
Sal hy niet metter daet gaen nemen het bezit
Van dat hem is gejoint, als tot sijn eenigh wit?
't Is vry een deftigh werck dat God heeft uyt-gevonden;
En met een woort geleyt des werelts vaste gronden,
Dat God heeft uyt-gewracht de wijt-gestreckte zee
En al het ruyge wilt en al het glatte vee;
Maer dat hy heeft gemaect wanneer ick was ontslapen,
En uyt mijn jeughdigh vleys met eyger hant geschapen,
Is vry het schoonste stuck, da immer was geteelt,
Daer schuylt een werelt selfs in dit verheven beelt.

Wel, eer ick elders gae, mijn plicht dient hier gequeten,
En dit gewenste pant is weert te zijn beseten.

Van al dat is gemaect door Godes hoogen geest
Bevalt ghy, schoon juweel, mijn jonge sinnen meest.
Indien ick anders gingh wat sou de Scheper seggen?
Hy sou my voor gewis te laste komen leggen,

Dat ick geen rechte sucht en hadde toe-gebracht
Tot u mijn weerste deel dat hy soo weerdigh acht.
Vriendinne 't is genoegh. Hier dient geen tegen-streven,
Ghy zijt my tot behulp, tot soete vreught gegeven,
Ghy zijt mijn weder-helpt, mijn ander Ick genoemt,

Laet ons te samen zijn, gelijk het ons betaemt.
Daer was een lustigh dal, omringht met schoone dreven,
Bequaem om aen het oogh sijn vollen eysch te geven,
Het aerdigh bloem-gewas vol geur en reynen glans
Vertoonde, naer het scheen, een stage roose-krans.
Te midden op het velt daer quam een heuvel schieten,
En onder aen den bergh een edel water vlieten,

Een water sonder slick, en hel gelijk cristal,
 Dat met een klaren stroom omvingh het gansche dal.
 De kant die lagh bestaeyt met alderhande schelpen,
 Die geen vernuf en kan tot beter luyster helpen,
 Het reyn en edel nat, dat van den heuvel vloeyt,
 Maeckt dat haer schorse blinckt, en wonder aerdigh gloeyt.
 Men sagh geen vuylen mos ontrent de reyne kanten,
 Maer tacken van corael, en rijcke diamanten,
 Het kruyt, dat uyt de strant, of uyt het water schiet,
 En is geen taye seck, maer enckel suycker-riet.
 De visschen al gelijk, die in het water sweven,
 Is glans, als enckel gout, tot haer cieraet gegeven,
 Men siet haer in den stroom al slaen haer vimmen ras,
 Men siet haer over-al gelijk in suyver glas.
 De rotsen, in haer verw als helle regen-bogen,
 Daer hingen oesters aen, die niet als perels spogen;
 Men sagh het schoon gewas tot in den hellen gront,
 Soo dat men ooge-lust oock in de diepten vont.

Te midden op het velt daer stont een boom geresen,
Die scheen tot oogen-lust alleen gemaect te wesen,
Soo lustigh bloeyt het hout. Hy boogh syn gulle stam,
Met dat de jonge bruyt aldaer gewandelt quam.
En wasser noch een bloem, die niet en is ontloken,
Die is met foeten reuck in haesten op-gebroken.
Het schijnt dat al de lucht met versche bloemen goyt,
Gelijck een jonge bruyt noch heden wert bestroyt.
De roosen even-selfs gesprongen vande stelen,
Die vlochten haer een krans, in plaetse van de stelen.
Soo dat haer geestigh hair, dat in het wilde swiert,
Oock sonder maeghden hulp, is geestigh op-geciert.
Het soet en aerdigh paer, vervoert in hare reden,
Quam tot aen dese plaets allencxen aen-getreden,
En midts de jongelingh de schoone velden sagh,
En datmen in den hof geen soeten vinden magh,
Soo bleef hy daer geset. Hij geeft haer soete namen,
Die uyt het innigh mergh van syn gewrichten quamen,

Hy neemt haar in den arm, hy set haer in het groen,
Hy druckt haer aen den mont den alder-eersten soen.
Daer gingh de bruyloft aen, de jonge lieden paren,
En werden weder een, die een te voren waren:
En stracx soo reeser vreught door al het naeste wout,
Vermidts het eerste paer een derden mensche bout.
Wanneer een machtigh vorst hem geeft in echt banden,
Dan rijster herten-lust door al de groote landen,
Niet een soo kleynen vleck dat niet een is verblijdt.
Want yder pleeght vermaeck op soo gewensten tijdt:
Geen mensch is sonder vreught. Men laet toneelen rechten,
Men laet de rappe jeught met broose lancen vechten,
Men speelt, men jockt, men singht, men eet in 't openbaer,
Als of het gansche rijck maer een gesin en waer.
Dus gaet het hier te werck. Al watter is geschapen,
Koomt Adam hulde doen, als Eva was beslapen.
Het Aertrijck maeckt een tuyl van alderhande kruyt,
En wort een stage bloem, ter eeren van de bruyt.

Het water huppelt op, en toont een vrolick wesen,
En komt aen alle kant met stralen op-geresen.
De lucht, vol soeten reuck, omvanght het edel paer,
En spreyt gelijk een kleet van roosen over haer.
En onder dese vreught soo komen alle dieren,
Het edel trou-verbont van haren Koningh vieren;
Is eenigh schepsel soet, of in de leden sterck,
De lieden eere doen, dat is haer eerste werck.
De soete nachtegael, en hondert kleyne cijsen,
Die komen met gesangh de Bruyloft eer bewijsen.
Den uyl, die geenen glans of sonne lijden magh,
Begeeft hem in het licht en viert den blijden dagh.
De vogel (soo men hout uyt Eden her gekomen)
Is boven sijns gelijk met blijdschap in-genomen,
En midts hy noyt en sit op boom of eenigh kruyt,
Soo sweeft hy even-staegh ontrent de jonge bruyt.
De kraen en haer gevolg kooft veerdigh aen gevlogen,
En heeft als met de pen een letter uyt-getogen;

Het inct dat is hy selfs, sijn hant de snelle vlucht,
En 't boeck dat hy beschrijft dat is de blaeuwe lucht.
De Phoenic boven al met sijn vergulde veeren,
Schoon dat hy noyt een gay sijn leven wil begeeren,
Koomt echter in het feest; hy wil geen bed-genoot;
Maer als hy teelen sal soo trout hy mette doot;
Die maeckt hem weder nieu, en doet hem hooger sweven,
En doet in sijne plaets een ander vogel leven,
Soo dat hy noyt en paert, of eenigh zaet verwerf,
Dan als hy in den brant van soete kruyden sterf.
De bie, hoe wel in schijn de minste van de dieren,
Komt mede by den hoop en de bruyloft swieren,
Vereert de Koningin in haren nieuwen staet,
En schenckt haer heylsaem was, en soeten honigh-raet.
Maer op dien eygen tijdt soo weten oock de vissen
Te komen uyter zee, en haer gety te gissen,
Dat blaeu-geschildert heir, dat longeloose volck
Verlaet om dese feest haer grondeloose kolck.

De lange Nahuwal uyt vreese van de zanden,
Schoon dat hy niet te dicht en naerdert tot de stranden,
Blies water uyt het diep tot boven in de locht,
Soo dat men aen het spel sijn vreughde kennen mocht.
Dozene gansch verheught en leyt geen slimme lagen,
Om uyt een holle schelp een oester wegh te dragen,
Hy is op geen bedrogh of slimme treken uyt,
Hy duyfelt in de zee ter eeren van de bruyt.
De Dolphijn vergeselt met sijns-gelijcke benden,
Gaet met een rassen loop sigh tot den oever wenden,
Daer reydt hy overhant met al het glatte vee,
En brengt tot aen het landt de blijdschap van de zee.
En schoon al siet de Sargh geen geyten aen de stranden,
Waer op hy, wort geloofd, in heete min te branden,
Noch komt hy lijcke-wel geswommen aen het landt,
En maeckt een krommen sprongh te midden op het zant.
Maer boven al het vee dat in de groene dalen,
Of op een hoogen bergh genegen is te dwalen,

Of in de bossen woont en leeft van enckel kruyt,
 Dat kooft in aller haest sich toonen aen de bruyt.
 Het paert, een moedigh dier, vermaert in schoone leden,
 De kemel wijt beroemt, vermidts sijn rassche schreden,
 Den grooten oliphant, een gansch vernuftigh beest,
 Die komen al gelijck getreden in de feest.
 Maer dit geweldigh rot began terstont te strijden,
 Op wiens verheven rugh Me-vrou behoort te rijden,
 Een yder van de drie vermeynt te sijn gegront,
 Dat hem na vollen eysch het voor-recht open stont.
 En t'wijl men besigh is op haer verschil te letten,
 Soor kooft de crocodil sich voor de rechters setten,
 Die seyt in grooten strijt en met een vollen mont,
 Dat hem de schoone kans behoort te sijn gejont.
 Hy seyd', als dat het paert en dey sijn met gesellen
 Alleen maer op het droogh de voeten konnen stellen,
 Maer als men aen den stroom of holle beken kooft
 Dat yder dan verschrickt, en voor het water schroomt:

Dat niemant van den hoop daer in begeert te rijden,
Als die geen killigh nat en zijn gewoon te lijden;
Maer dat hy swemmen kan, en diepe waters meet,
En des al niet-te-min op vaste gronden treet;
Dat Eva koningin van alderhande dieren
Die op het drooge landt en in het water swieren,
Behoort te zijn gediend van hem een moedigh beest,
Dat voor geen hoogen bergh of holle beken vreest.
Terwijl dese vier aldus te samen streden
Soo koomter uyt het wout een schilt-padt aen getreden,
En alse voor de bruyt, en by de dieren stont,
Ontslot het lastbaer dier syn tandeloosen mont.
Na-dien een jonge vrouw haer niet en dient te wagen,
Soo moet ick onse bruyt op desen rugge dragen.
Wat dat sigh hier vertoont is maer een rauwen hoop,
Genegen tot gewoel en tot een woesten loop.
Maer wien is niet bewust die mijn gestalte kennen
Dat ick gansch sedigh ben, en noyt gewoon te rennen?

En dat mijn kloecken rugh een vlacken setel draeght,
Of voor een jonge bruyt, of voor een teere maeght?
Oock dat men sonder hulp kan op mijn lijf geraken,
En dat men sonder sorgh mijn rugge magh genaken?
En schoon der yemant viel, dat hem het ongeval
Geen hinder doen en kan, of na-deel geven sal?
Wat meer? het dier besluyt uyt veelderhande reden,
Dat jae soo weerden pant behoort tot syne leden.
Maer t' wijl het voor de bruyt sigh schrap en veerdigh stelt,
Soo koomter onversiens een egel uyt het velt,
Een egel vol getast met alderhande vruchten,
Soo dat het tanger beest daer onder scheen te suchten.
Het dier had (naer het scheen) gewentelt in het gras,
Ter plaetsen daer het vont het schoonste boom-gewas.
Men sagh op yder pin een peer of appel steken,
En kersen tusschen bey, en al op nette reken;
Daer quam het aen getorst, als met een volle kraem,
Aen yder die het siet ten hooghsten aengenaem,

En t' wijl Me-vrouwe let wat datter sal geschieden,
Soo koomt het aerdigh dier aen haer de fruyten bieden,
Het seyt in sijne tael, die Eva wel verstont,
Hoe dat het vruchten draeght ten goede van de mont;
Het seyde dat het kan een dorstigh herte laven
Wanneerse met het heir sal op den velde draven,
Of rusten in het wout, en tot een kort besluit,
Het stelt hem als een tros ter eeren van de Bruyt.
Als Adam had bemerckt de gunste van de dieren,
En hoe die zijn geneyght om sijn gemael te vieren,
Soo toont hy met de stem, en door een soet gelaet,
Dat al haer noest bedrijf hem wel te sinne staet.
Al wie sigh hier vertoont en koomt ons eer bewijsen,
Die moet ick (seyt de Man) met vollen monde prijsen,
Volhert in uwen dienst, gelijk ghy nu begint,
Ghy sult van mijne Bruyt ten hooghsten zijn bemint;
Maer twist niet onder een wie haer behoort te dragen,
Ick wil dat ons beleyt geen dier en sal beklagen;

Men sal hier gaen te werck, gelijk de reden eyst,
Na dat men haestigh is, of na men verre reyst.
Een hemel is bequaem door dorr' en lange wegen,
Een grooten oliphant om eer te mogen plegen,
Een paert om ras te gaen, een groene crocodijl
Om met een jonge vrou te spelen in den Nijl
Een trage schilt-padts tret sal Eva dan behagen
Als sy een teere vrucht sal in de leden dragen.
Den egel dient met fruyt dan uyt te zijn gerust,
Wanneer een swanger wijf tot snoepen is belust.
Ick sal na recht en eysch de saken onderscheyden,
En, naer het dienstigh is, tot onsen dienst bereyden.
En schoon dat yemant blijft, of dat hy mede gaet,
Weet dat het ons behaeght, en wel te sinne staet.
Daer is de twist gestilt, een yder wel te vreden,
Een yder is verblijdt, en dat in volle leden,
En yder maeckt hem op, en wentelt in het kruyt,
Of doet een hupsen sprongh ter eeren van de Bruyt.

Siet wat een gulden tijdt, en wat een vrolick leven
Is aen het echte volck, en al het vee gegeven.

De mensch is sonder ergh, de beesten sonder gal:

't Is vrede, soete rust, en vrientschap over-al.

Men sagh een gragen wolf te midden in de schapen,

Men sagh het teere lam ontrent een tyger slapen,

Den bonsinck by den haen, de gansen by de vos,

De beir ontrent het kalf, de leeuwen by den os.

Daer quam geen rasse valck den reyger achter-halen,

En op een teere duyf en quam geen havick dalen,

Geen slangh of schorpioen, die gif of swadder schoot,

Soo dat het gansche wout een vaste rust genoot.

De vrede streckt haer uyt tot in de woeste baren,

Soo dat oock sonder twist de snelle vissen paren.

De snoeck en zijns gelijk en at sijn minder niet,

Soo dat men over-al geluck en liefde siet.

Daer wort niet op het landt of in de zee gevonden,

Of 't is met soete min te samen in-gebonden,

Te samen eens gesint. Als God is met den mensch,
Dan vint men over-al een vollen herten wensch.
Maer boven alle dingh het Een-drie-vuldigh Wesen
Heeft aen het echte volck de meeste gunst bewesen;
Een onbegrepen licht om-vingh het edel paer,
En quam met enckel heyl gesegen over haer.
De geesten Godes heir, aen wien het is gegeven
Voor eeuwich by den Heer en sijnen Throon te sweven,
Die songen overluyt een vrolick bruylof-liet,
Waer uyt een reyn gemoet sijn meeste lust geniet.
Lof zy den hooghsten God, den Schepper aller dingen;
Laet ons een heyligh liet tot sijner eeren singen,
Laet al wat tot gesangh of dichten is bequaem
Tot aen des Hemels throon verheffen sijnen naem.
Laet al wat adem blaest sijn groote daden prijsen,
Laet al wat wesen heeft hem eere gaen bewijsen,
Laet al wat heden is, of namaels wesen sal
Sijn onbegrepen macht gaen roemen over al.

Lof zy den hooghsten God, en heyl de nieuwe menschen,
Die wy voor alle tijdt geluck en segen wenschen;

Lof zy den hooghsten God, die aen de werelt jont
Een wonderbaer geschenck, het edel trou-verbont,
Een haven voor de jeught, de keeft van alle saken,
Bequaem om al het landt wel haest bewoont te maken.

Lof zy den hooghsten God, ja lof, en eeuwich lof.
En, siet! dit bly gesangh verheught den ganschen hof,
Verheught het edel paer tot in haer diepste gronden,
Vermidts sy Godes heyl in al den handel vonden.

Sie daer het blijdtste feest, dat in het aertsche dal
Voor desen is geweest, of immer wesen sal.

O God! o hooghste goet! o Vader aller volcken!
Hoe groot is uwen naem! hoe boven alle wolcken!

Hoe vreemt is u bedrijf! hoe wonder u beleyt!
Hoe wijt aen alle kant op aerden uyt-gebreyt!

Du bist de ware born van alle goede saken,
Ghy kont alleen de mensch in als geluckigh maken,

Du bist in wien de ziel met al de leden rust;
Want 't uwer rechterhant daer is de ware lust.
Wat is doch van den mensch dat ghy sijns wilt gedencken,
En door u milde gunst soo wonder hoogh beschencken?
Wat is doch inder daet, wat is een menschen kint,
Dat ghy soo grooten heyl aen hem alleen verbint?
Ghy hebt sijn hoofd gekroont en heerlijk willen maken,
Soo dat hy schier in eer de geesten kooft te maken,
De geesten hoogh begaeft, en uytter-maten schoon,
Die met een eeuwich heir omringen uwen thron.
Ghy set hem tot een vorst van uwer handen wercken,
Om met een stil gemoet u wonders aen te mercken,
Ghy hebt het vee gestelt in sijn geduchte macht,
Soo dattet altemaal op sijn bevelen wacht.
Ghy hebt hem toe-gestaen 't gesagh van alle dieren,
Die swemmen in de zee, of om den Hemel swieren,
In 't korte, watter blaest, of geenen adem heeft,
En watter op het lande of in het water leeft.

Ghy schenckt hem boven dat (ten eynd' hy mochte teelen,
 En niet in droeve sucht sijn jeught alleen verqueelen)
 Een soet, een aerdigh beelt, een wel-gemaeckte vrou,
 Aen hem, door uwe gunst, versegelt in de trou.
 O goet en soet verbont, tot onsen troost gevonden,
 Eer God was van den mensch geweken door de sonden,
 Eer datter yemant wist van druck en ongeval!
 V gront die is geleyt in Edens lustigh dal,
 In Edens schoon Prieel. Ghy doet de tochten rusten,
 Ghy breydelt aen het vleys sijn ongetoomde lusten,
 Ghy spot als mette doot, en geeft ons wettigh saet,
 Daer op dit wonder Al op vaste gronden staet.
 Ghy doet met u behulp het soete soeter schijnen,
 Ghy doet in onsen geest het bitter haest verdwijnen,
 En, dat vry hooger gaet, ghy beelt ons krachtigh uyt
 Des Heeren reyn verbont met sijn beminde Bruyt.
 O God! o hooghste goet! o Vader aller volcken!
 Hoe groot is uwen naem! hoe boven alle wolcken!

Hoe vreemt is u bedrijf! hoe wonder u beleyt!
V lof zy hoogh geroemt tot in der eeuwigheyt.

UIT.

J. CATS.

Echts-liedt, En Leersaem vermaen.**Stemme: *Pharo die leydt versoncken.***

GEluck moet u toekomen,
Bruygom en Bruyt eerbaer,
Gods vreesse uyt-genomen
Laet in u lichten klaer,
Op dat ghy soo hier naer
Als de Son blincken meught,
Met Gods verkoren schaer,
In de eeuwighe vreught.
2. Als God Hemel en Aerde
Hadde geschapen wijs,

Adam een vat van waerde,
Na sijn beelde propijs,
Schiep God en sprack 't advijs,
Ten is niet goet certeyn
(Na Schrifturen bewijs)
Dat die mensch blijft alleyn.

3. Ick wil hem hulpe maecken,
Die by hem wesen sal.
In slaep deed' hy geraecken
Den mensch, een in 't getal,
En nam tot sijn geval
Een ribbe uyt sijn lijf,
Waer af in 't aertsche dal
Hy schiep Eva sijn wijf.

4. Hier uyt soo kondy weten
Dat die staet eerlijck zy:
God sal u ongemeten
Geven weldaden bly:

Hy heeft ons selve vry
Dees staet alsoo vereert,
Binnen Cana, daer hy
Water in Wijn verkeert.

5. Ghy die twee waerd't verscheyden
Een vlees geworden zijt,
Door des Heeren beleyden,
Die 't alles in dit krijt
Soo regeert ende vlijt,
Dat hy als God getrou,
Noch oock op deser tijdt
Geeft yeder sijn Huysvrou.

6. Malkand' ren niet wilt haten,
Noch twisten met gekijf,
Maer als heylige vaten
Leven, dat by u blijf
Gods zegen, en u wijf
Sal maecken seer vruchtbaer,

Dat ghy sult sien te lijf
 Kindts kind'ren veel hier naer.
 7. Prins Bruydegom verheven,
 Als 't hoofd 't lichaem regeert,
 Soo met sachtmoedicheden
 V Bruydt oock visiteert:
 Vrou Bruydt, u Man ge-eert
 Van u laet wesen vry,
 Soo sult ghy onverfeert
 Altijt leven seer bly.

Aenhancksel.

*GOdt geeft u Bruydegom in desen uwen staet
 Met u wel-lieve Bruydt, dat 't u niet qualijck gaet,
 Soo moet 't u beyde gaen in dit vergancklijck wesen:
 Die op den Heer betrouwt heeft nergens voor te vresen.*

*Godt sal u hulpe sijn in 't gene dat ghy doet,
Sijn segen sal hy u met grooten over-vloet
Toesenden, in dit dal vol suchten en vol beven,
Godt wil een hulper zijn die na zijn wille leven.
Wat ghy in handen neemt, laet d'Heer de voorste zijn;
Hem om zijn segen bidt hy sal u hulper zijn,
Als hy oock placht te doen aen sijne uytverkoren,
Als Godt den mensche helpt, soo gaet hy niet verloren.*

In lijden verduelig.

Der nieuw-getrouwen *Vreugden-Echts-Overdencking.***Stemme: *O Schoonste Parsonaedje.***

HEer Godt barmhartig Vader,
Hoe veel, hoe groot zijn die barmhartigheden,
Daer mee u voll' springh-ader
Besproeyt ons arme menschen hier beneden:
V lof, u eer, kan nimmermeer
Van ons vol zijn gesongen:
Laet u behagen,
Den lof die u op-dragen
Onse tongen.

2. Eer souden wy de Starren,
Daer mee het Firmament schoon is beperelt,
Net tellen hier van varren,
En al dat stuyvens Zant der wijde werelddt,
Och al veel eer, als wy, o Heer!
Al uw groote weldaden
Souden voor stellen:
Hoe soud' een mensch op-tellen
V genaden?

3. Om een van al te noemen,
't Is een genaed' en goetheydt noyt vol-presen,
Die altyddt staet te roemen,
Die ghy den eersten mensche hebt bewesen:
Hy was alleen, ghy saeght hem treen
Eensaem door u Lust-hoven,
Ghy saeght t'ontbreken,
Dies vondt ghy goet te spreken
Dus van boven:

4. Dees edel creature
En mach op aerden soo alleen niet leven,
Ick wil hem een parture
En goet geselschap, een trou hulpe geven,
Op dat den mensch, heb al sijn wensch,
Ghy hebt hem in sijn slapen
Een rib ontnomen,
Daer uyt de Vrouw most komen
Schoon geschapen.

5. Eva alsoo bereydet,
Hebt ghy tot Adam die noch eensaem woonde,
Als met de handt geleydet,
Die Eva liefd', en u Heer danck betoonde;
Hy sprack seer bly, dees is van my,
Een been van mijnen beene:
'k Sie, en vereyssche
Dat 's is van mijnen vleyssche,
Wy sijn eene.

6. 't Geen ghy voor soo veel jaren
Aen Adam deed', doet ghy nu aen sijn kind'ren,
Ghy doetse t'samen paren,
Op dat dit eel geslaght niet sou vermind'ren,
Alleen u handt, den Houw'lijcx-bandt,
Vast leggen kan en binden,
't Welck nu op huyden
Dees nieuw-getrouwe luyden
Onder-vinden.

7. Ghy hebt alleen, o Heere!
Dit lieve paer in liefd' gevoeght te same,
V komt alleen de eere,
Dies sy en wy lof-zingen uwen name:
Ghy hebt 't gevoeght, dat hier genoeght,
Wilt doch nu voort Heer geven,
Dat's altijd stille,
In liefd' naer uwen wille
Mogen leven.

8. Laet nimmermeer verkouden
d' Oprechte min in liefde tusschen beyden,
Laetse altijd vrede houden,
Tot dat de bleecke doot haer komt te scheyden,
Verblijt dit paer, doch menigh jaer,
O Heer! met u genade,
Stort als een regen
Op haer u rijcken zegen
Vroegh en spade.

BARNARDUS BUSSCHOF.

Bruylofs-Liedt.

Stemme: vande 10 Geboden: oft 140 Psalm.

GRoote God, heerscher der Heyscharen,
Die 't alles weet en oock door-siet:
Wonderlijck mach nieu u verklaren,
Want wat ghy wilt seer haest geschiet.

2. Het houwelijck een staet van waerden,
Gebiedt ghy Heer na wil en wensch,
Om te vermeren op der aerden
V even-beelt, 't werck is den mensch.

3. Dewijl dat ghy dan Heere goedigh
Een Autheur zijt van desen staet:
Soo bidden wy u seer ootmoedigh
Diese aengrijpt doch niet verlaet.

4. Met namen Heer wort u gebeden
Voor onsen Bruygom lief en waerdt,
Laet uwen Engel met hem treden,
Op dat hy dees staet recht aenvaerdt.

5. Wilt oock de Bruydt gedachtigh wesen,
Stiert al haer doen na u beleydt,
Op dat dit Houwelijck, mits desen,
Hun t' saem gedy ter zalicheydt.

6. Soo 't u belieft, o Heer en Vader!
Laet liefd' en vreed' doch zijn present:
En geeft hun oock kind 'ren te gader,
Daer uwen naem door wordt bekend.

Prince.

7. Al wat zy Prins ter handen trecken,
Laet dat van u gezegent zijn,
Alst Evangely gaet ontdecken,
Daer ghy van Water maecktet Wijn.

Houwlijcx-Psalm 128.***Vertonende de Heerlijckheyt van een Godsaligen Echt-Staet.***

SAligh is hy bevonden
Die God vreest en dient recht,
Die oock gaet t' allen stonden,
In sijne wegen sleght:
Door 't werck 't welck ghy sult drijven,
Wert ghy hier wel ghevoedt,
V doen sal wel beklijven,
Spoedigh met overvloet.
2. V Wijf sal ghelijck wesen,
In u Huys seer verblijt,

Den Wijn-stock uytgelesen
Die vrucht draeght t' zijner tijdt.
Aen den disch in een kroone
Sullen u kind'ren staen,
Als olyf-spruyten schoone,
Na malkand'ren voortaeen.

3. Dese schoone weldaden
Ontfanght hy in 't gemeen,
Die met quaet niet beladen
Is, en vreest God alleen.
God uyt Zion gepresen,
V dees genade doet,
Dat ghy sult sien na desen,
Jerusalem voorspoet.

4. Ghy sult uyt uwen zade,
Kindts-kind'ren sien seer snel,
Ende door Gods genade,
Veels vreeds in Israel.

bruylofs-vermaen, En der nieuw-gehouden Heyl-wensch.

Stemme: Hoe legh ick hier in dees ellende, &c.

BRuydegom en vrou Bruydt gepresen
 Die u begeeft tot desen Staet,
 De Heere wil u altijd wesen
 V hulper en u toeverlaet:
 Ghy die tot soete liefd' gedreven
 Tot Echte-liefd' u wilt begeven.
 2. De liefd', die God van aen-beginne
 De menschen selfs heeft ingeprint,
 Daer by de mensch geboon te minne

Hy d'een tot d'ander maeckt ghesint:
Hy heeft den mensch geront een Vrouwe
Om die te wesen seer getrouwe.

3. Wensch ghy dan om gheluck en zegen,
Om voor-spoet in u Echten-staet,
't Is daer alleenigh in ghelegen
Dat ghy na Godes wetten gaet:
Ghy moet des Heeren wet beminnen
Met hert, met siel, en al u zinnen.

4. Geliefde twee, door liefd' verbonden,
Luck-wenschingh is mijn Offerhandt,
Ick wensch dat u 't geluck gesonden
Sy, van des Heeren milde-handt:
Dat u de Heer in u vereenen
Sijn zegen rijck'lijck wil verleenen.

5. Bemint malkander wilt ghy leven
In eendracht, en in vrede soet,
Geen meerder d'Echte-staet kan geven

Als liefde, die de vrede voet.
Want liefde is de bandt der vreden,
Geeft troost en veel vermaecklijckheden.

6. Wilt ghy van my dan zijn geraden?

Ick raed u dat ghy haet de twist,
Die u in eeuwicheyt kan schaden,
Die oock u siel en lijf verquist,
Dies drijft de twist uyt uwe sinnen,
Sy is een kancker van de minne.

7. Maer laet u liefde vyerigh branden

Nevens malkaer in eerbaerheyt,
Het is de knoop van Echte-banden,
Die niet als met de doodt verscheyt?
Het is'et geen dat Man en Vrouwe
In spete vree kan onderhouwe.

8. Op dat alsoo u Echte minnen
Gedyen mach tot uwer vreught,
Dat ghy met hert en oock met sinnen

In uwe liefde zijt verheught:
Op dat u eerelijck vermaecken
V mach zijn d'aldersoetste saecken.

9. Heet Bruyden om mijn wensch gepresen
Die is, dat uwe liefde fijn
V als den Wijngaert-ranck mach wesen,
En u een vreught in druck en pijn:
Dat dees verboden aertsche dingen
V hert kan doen in vreught ontspringen.

10. Dat aen den disch in eenen kroone
Haeft uwe kind'ren mogen staen,
Gelijck als olijf-spruyten schoone,
Daer u veel vreught uyt sal ontstaen:
Dat ghy dan oock Gods wonder-wercken
Met vreught en blijtschap sult aen-mercken.

11. Hier mee Gelieven wil ick wenschen
Al 't goet dat men u wenschen mach,
't Geen dat oyt God verleent de menschen,

Dat wensch ick u op desen dagh:
Ick wensch u uyt de grondt mijns herten
Veel blijtschap, en nimmermeer smerten.

12. Ick wensch u hier des Heeren zegen,
En dat u oock dien goeden God
Geleyde in zijn reyne wegen,
Het is een dierbaer luchtigh lot:
Het is de grootste schat vol waerden,
Die hier den mensch geniet op aerden.

13. Maer boven al dat u de Heere,
(Dien Opper-Vorst van alle Goon,
Die Heer en Koninck aller eere)
Op-neme in sijn Hemels-troon:
Op dat ghy dan verblijdt mooght wesen,
By uwe God en Heer gepresen.

14. Wanneer u tijdt hier is verlopen
Dat dan door Godes goedicheydt
Voor u staet 's Hemels Tente open,

De Feest u eeuwich zy bereyt,
 Daer ghy van vreughden sult ontspringen,
 Dat eeuwich Haleluja singen.

J. Y. KLEYN-SORG.

Trou-Liedt.

Stemme: *Wanneer de Son sijn paerden ment.*

HET trouwen is een prijss'lijck werck
 Als 't suyver wordt gedaen;
 Alst schiet in Godes vrees en kerck
 Soo mach het wel bestaen;
 Soo mach men 't deughd' lijck noemen,
 Mits 't schiet op trouw en eer:

Dan machmen 't heiligh roemen,
Want het behaeght den Heer.

2. Die desen heyligen staet aenveert
Na Gods bevel en woordt,
En d' Opper-Heer in alles eert,
De wordt van hem verhoort:
Die wil hy al hun leven,
Soo lange elck-aer bemindt,
Altijt het beste geven
Gelijck een Vaer sijn Kindt.

3. Dees Nieu-getrouwde bey te gaer,
Die doen 't op die manier:
Daerom sal God van jaer tot jaer
(Soo langh sy leven hier)
Haer met genade zeeg'nen
Gelijck hy Jacob dee:
Haer moet geen quaet bejeeg'nen,
Noch oock geen droevigh wee.

4. De liefde heeft dees twee verknocht,
En vast aen een gehecht;
Godt heeft haer tot dees staet gebrocht,
Verbonden door de echt,
Verbonden door de wetten
Die hy ons menschen stelt,
En 't eerste Paer gingh setten
In 't lieff' lijck Edens velt.

5. Ick wensch dees liefjes nieu-getrouwt,
Het soetst ick wenschen magh:
Dat dese nieuwheydt noyt berouwt,
Tot op den laetsten dagh.
Ick wensch haer Godes zegen
Daer 't al van komen moet,
En die die heeft verkregen
Die heeft een heerlijk goet.

Aenmercking.

*GEluckigh die soo is getrouwt
Dat het hem nimmermeer berout:
Maer leeft altijd op 't hoogst genoeght,
Met die hem God heeft soegevoeght.*

GERARDUS VEDERMAN.

Een voor al.

Gonst en Welstants-wensch, Voor de Nieuwe Echt-Lieden.***Stemme: Nuttigh Naerden, uwe waerden, &c.***

EEuwich wesen,
Eens verresen,
Noyt volpresen,
Middelaer,
Laet u stralen,
Vyt u zaelen,
Gunstigh dalen,
Op dit paer.

2. Wil de vlagen
Van u slagen
Die vertsagen
Als een straf,
Niet verdagen
Maer vertragen
En eer jagen
Van haer af.

3. Daer en tegen
Stort een regen
Van u zegen
Op haer neer,
Die ter degen
Mach bewegen
Vreughd' te plegen
t' Vwer eer.

4. Soo g'haer 't kruys doch,
Dat noch sluys, noch

Strooms gedruys (och!)
Niet ghelijckt
Toe wilt zenden
En u schenden
Henen wenden
Waer 't paer wijckt.
5. Laet haer klachten
Die wel plachten
Straf te sachten
t' Aller tijdt,
Dan niet trachten
Na 't verachten
Maer haer klachten
Starck in strijdt.
6. Laet in 't woelen
Haer ghevoelen
Dat u doel, en
Oogemarck;

't Eeuwigh leven
Is te geven
Na het beven
In u Kerck.
7. V behaghen
Sy die plagen
Dan te dragen
Na een oort
Daer de daghen
V noyt klagen,
Noch oock vraghen
Na u woordt.
8. Twist en Vede
Stadigh mede
Voor de vrede
Duncken laet;
Liefd' laet bloeyen,
Eendracht groeyen

Maer besnoeyen
Weer den haet.

9. Segh haer: kind' ren
'k Wil vermind' ren
Ja verhind' ren
't Schadelijck,
En mijn Erven
Sult ghy erven
Naer u sterven
Eeuwighlijck.

10. Dese beden
Send ick heden
Van beneden
Voor haer staet,
Laet u ooren
't Smeken hooren,
En bekooren
V genaed'.

H. BERG.

Houlijcx Heyl-wensch, en Waerde.**Stemme: *Galathea geestigh Dier.***

VEel geluck, luckzaligh paer,
 Wenschen wy u heden,
 Die uyt liefde met malkaer
 t' Samen zijt getreden
 Inden Heyl'gen Echten-staet,
 Die te recht te boven gaet
 Al dat in dit leven
 Van ons werdt bedreven.

2. Wie kan dese lieve vreught
 Loven na haer waerde:
 Want, daer is in eer en deught,
 Waerlijck op ter aerde,

Niet soo loff'lijck, niet soo soet,
 Niet soo noodigh, nut, noch goet,
 Als het saligh trouwen,
 En het heylich houwen.

3. Houd u nu als Man en Vrou
 Na Gods welbehagen,
 Wilt het soet en suer ghetrou
 Met malkander draghen:
 Soeckt in alle dingh voor al
 Hoe elck aer behagen sal,
 Gelijck in voor-tijden
 Doen d'een d'ander vrijde.

4. Laet u soet lieve min
 Nimmermeer vermind' ren,
 Sijt t' saem eens niet hert en sin
 Datje sonder hind' ren
 (Als de Lauwerieren doen)
 's Winters Somers even groen

Meught in liefde bloeyen,
En in deughden groeyen.

5. Siet de Krayen man en vrou
Een goet voorschrift schrijven,
Want sy tot der doot toe trou
By malkander blijven;
En als 't Wijfken d'Eyers broedt
't Manneken het vroukje voedt,
Daer aen meughie leeren
't Huys wel te regeren.

6. Prince Bruydegom en Bruydt
d'Opper-Heer der Heeren,
Wenschen wy, tot een besluyt,
Wil t t'saem vereeren
Al het heyl, en luck, en vreught
Die ghy selver wenschen meught,
En hier na te samen
't Eeuwigh leven, Amen.

Aenmercking.

*HEt alderhooghste goet op aerden te aenschouwen
Leyt in den Heyl'gen Echt; en 't stuck van wel te trouwen.
Wie met de sijne leeft in liefd', eendracht en vree,
Die heeft op aerd' gewis de alderhooghste stee;
Geen Kroonen-gout en is voor sulcken Staet te wenschen,
Het is een gouden Eeuw, voor wel-gehoude menschen.*

H. SOETE-BOOM.

Bruylofs-Liedt.***Stemme: laestmael reed' ick ter lucht, &c.***

Die uyt een woeste Zee,
 Vol storm en wilde baren,
 Komt aen een goeden ree
 Met 't Schip behouden varen,
 Die is verheught in zijn gemoet,
 En vriendt en maagh verblijden doet,
 En vriendt en maagh verblijden doet.

2. Die na veel neerstigheyt,
 Door loopen, rennen, draven,
 Krijght daer de sin op yeyt
 Van tijdelijcke gaven,

Roept vriendt, roept maegh, roept man en wijf
Tot eenigh vrolijck tijt-verdrijf,
Tot eenigh vrolijck tijt-verdrijf.

3. Die uyt het groot onweer
Van al 't onrustigh vryen,
Door gunst van d'hooghste Heer
Komt end'lijck te bedyen,
Noodight de naesten tot sijn Feest
Om te sijn bly in den geest,
Om te sijn oock bly van geest.

4. 't Zijn kosten die hy doet
Om 't selschap te vemaecken,
Zijn seer verblijt gemoedt
Wil dat wy nu niet staecken
De blijtschap, maer gansch vrolijck zijn,
In 't genot van Bier of Wijn,
In 't genot van Bier of Wijn.

5. En met een soet geluyt

Den Bruyloft-Feest vereeren
Voor Bruydegom en Bruydt:
Tot vreught leydt zijn begeeren,
Wenscht dat hem alle tijdt wel gaet
In dees begonnen echten staet,
Ja in desen echten staet.

6. Princen Princessen nu
Nu ist een tijdt van vreughden,
Ey toont u dan niet schuw
Te zijn in vreught en deughden,
Drinckt eens een frisschen roemer uyt
Voor de Bruydegom ende Bruydt,
Voor Bruydegom en Bruydt.

Weest Eerlijck Vrolijck.

Houlycx-Waerde,
Waerdelijck voorgedragen.

Stemme: *Lustigh Hymen als een Man.*

't HOuw'lijck is een goede saeck,
 Groot vermaeck,
 Als een Hemel hier beneden:
 Als die twee, die sijn versaemt,
 Soo 't betaemt,
 Sijn als een, door liefd' en vrede.
 2. Als een Man van goeder aerdt
 Is gepaert
 Met een Vrou na zijn behagen,
 't Moet al sware droefheyd zijn,

Groote pijn,
Die sy't' saem niet kunnen dragen.
3. t' Saem-gevloghten handen vast,
Groote last
Dragen door een-drachtigh helpen:
t' Saem-gevoeghden herten trou,
Grooten rou,
Door eendrachtigh dragen stelpen.
4. Wee den mensch, 't sy groot of kleen,
Die alleen
Leeft en sweeft, 't is noyt te degen,
Maer geluckigh is de mensch,
Die na wensch,
Goet geselschap heeft verkregen.
5. Dit geluck hebt ghy voorwaer
Deughdigh paer,
Siet om hoogh het komt van boven;
't Komt van God gebenedijt,

Wilt altijd
Hem met danckbaer herten loven.
6. Altijt looft en leeft den Heer,
Geeft hem eer,
Hy sal u weerom vereeren,
Seeg'nen met een milde handt
Hier in 't landt,
Beydt' u saet en staet vermeren.
7. Soo de Heer steeds vreughden-wijn
Noyt Asijn
Komt in uwen beecker gieten,
Denckt dat sijn Maiesteyt
Danckbaerheydt
Voor die weldaet wil genieten.
8. Soo hy oock u sendet t' huys
't Bitter kruys,
Weest niet al te seer verslaghen,
Denckt dat sulcx u Vader goet

Wijss'lijck doet,
Weest gerust in sijn behagen.
9. Wilt dit paer doch veel gelucx,
Weynigh drucx,
(Soo 't kan saligh zijn) Heer geven!
Maer voor al geeft ons en haer
Heer hier naer
Vyt genaed' het eeuwich leven.

BARNARDUS BUSSCHOF.

**Segeninghs oirsprongh over 't Huwelijck.
*Echts-Liedt.***

Stemme: *Coridon was soet van Minne.*

Wilt ghy, o Nieuw gepaerde,
Staegh genieten heyl en spoet,
Betracht en houdt in waerde,
In waerde, in waerde,
God en een gerust gemoet.

2. Want God belooft sijn zegen
Die hem hier van herten vreest,
En die hier in sijn wegen,
Sijn wegen, sijn wegen,
Met hem wandelt, na den Geest.

3. Ghy Bruygom sult als Koningh
Wesen in u huys en rijck,
V Bruydt sal om u woningh,
V woningh, u woningh,
Zijn een Wijngaerd-ranck gelijk.

4. Die met sijn soete vruchten
(Die 's u jaer op jaer aenbiet)
Sal baren veel genuchten,
Genuchten, genuchten,
En verdrijven veel verdriet.

5. Ghy sult als Olijf-spruyten
Sien u kind'ren aen u disch,
Een soete rey besluyten,
Besluyten, besluyten,
Tot u siels verheugenis.

6. En al wat meer mach wesen,
Al wat oyt een vrolijck paer,
Genoten heeft voor desen,

Voor desen, voor desen,
Sultge ontfangen met malkaer.

7. Alleen maer alst geseyt is,
Soo ghy d'Heere vreest en dient,
Maer noyt dit, dien bereydt is,
Bereydt is, bereydt is,
Die hem niet en soeckt noch mient.

8. Maer stage ramp en quelligh
Sal haer stedes blijven by,
Dus maeckt dat u versellingh,
Versellingh, versellingh,
In des Heeren gunste zy.

9. Dit wensch ick soo te werden
Bruydegom met uwe Bruydt,
En dat ghy 't mooght volharden,
Volharden, volharden,
Trouw'lijck tot den eynde uyt.

Tracht na 't goede.

Bruylofs-Liedt.***Stemme: In 't soetste van de Maye.***

GELuck vrede in 't leven,
Bruydegom en vrou Bruydt,
Wil u de Heere geven,
De reyne lifde spruyt
Vyt 't hert tusschen u beyden,
Wilt in Gods vrees bequaem
Altijt u wegen leyden,
't Sal u niet qualijck gaen.
2. Want God belooft sijn zegen
Die hem vreesen een-paer,
Die gaen op sijne wegen,

Verwachten oock hier naer
De kroone, soo wy lesen,
En de eeuwige vreucht,
Die is met al u wesen,
Voeght u tot eer en deucht.

3. Hoort uyt het woordt des Heeren
Hoe heelijck sy dees staet,
Als wy Genesis lesen,
Na dat God door sijn raedt
Hemel en aerd' geschapen
Hadde, soo sprack hy vry:
Laet ons den mensche maecken,
't Beelt dat ons gelijk zy.

4. Al uyt een klomp der aerden
Schiep God den mensche goet,
Een Heer liet hy hem werden
Over de Aerd' met spoet,
Over vogels en dieren,

Over Visschen gemeen
Had Adam al 't bestieren,
Maer hy was doch alleen.

5. Dies heeft de Heer genomen
Een rib uyt Adams lijf,
Waer af dat is gekomen
Eva, 't welck was sijn wijf,
Die God oock hem toe-voeghde
Tot eenen hulpe reen,
Waer in Adam genoeghde,
Want 't was sijn vleesch en been.

6. Geluckigh mach hy wesen
Dien God den Heere geeft
Een deughtsaem Vrouw gepresen,
Die hem door liefde aenkleeft,
In voorspoet of gevare
Wat hun de Heer toevoeght,
Haer Man oock niet besware,

Met eenigh ongenoeght.

7. De Man die heeft verkregen
Een eerbaer Vrouwe vroet,
Sal tot haer zijn genegen
Als tot sijn vleesch en bloedt,
De Vrou sal oock beminnen
Haer Man met ganscher vlijdt,
Soo sult ghy vreughde winnen,
En altijd zijn verblijdt.

8. Gods zegen sal u naecken,
V Huys tot aller tijdt,
V Huys-Vrou sal hy maecken
Als een Wijn-stock verblijdt,
Rontsom u wooningh schoone,
Die vruchten draeght bequaem,
Aen den disch in een kroone
Sullen u kind'ren staen.

9. Ghy sult oock noch aenschouwen

Veel kindts-kinderen mee,
 Tot dat ghy uyt 't benouwen
 Komt in d'eeuwige stee,
 Waer vreught is boven maten,
 Die geen oogen gesien,
 Noch gehoor konde vaten,
 Daer ghy henen sult vlien.

10. Prins Bruydegom verheven,
 Leeft vredigh met u Bruydt,
 Wilt haer swackheydt toe-geven
 Bid ick u in 't besluyt,
 Vrou-Bruydt geeft u Man eere
 Soo 't den vroomen betaemt,
 Siet hoe Sara haer Heere
 Abraham heeft genaemt.

I. VIVERIUS, MEDECYN.

De doot doet leven.

Een ander.

Stemme: *Als ick maer een doeck sach blincken.*

't HUw'lijck is een staet ter eeren,
 't Huw'lijck is een vast gespan,
 't Huw'lijck doet 't geslacht vermeeren
 Door de Echt van Vrouw en Man:
 't Huw'lijck is goet, die 't met God doet.

2. Die de mensche heeft geschapen
 Vyt der aerde, schiep daer by,
 Doe by Adam diep deed' slapen,
 Eva (mensch) uyt Adams zy:
 't Huw'lijck is goet, &c.

3. De Man Gods in 't propheteren
 Prijtse saligh die haer Echt
 Houden in de vrees des Heeren,

Godes zegen haer toesecht:

't Huwelijck is goet, &c.

4. Hy die 't Water deed' verkeeren

In Wijn, op de Bruyloft-Feest,

Dede dat tot 's Huw'lijcx eeren,

Soo men in de Schriftuer leest:

't Huw'lijck is goet, &c.

5. Om de Hoerery te mijden

Hebbe yeder Man sijn Wijf,

Yeder Wijf haer Man, besijden

Settet onlust, en gekijf:

't Huw'lijck is goet, &c.

6. Prince die u hebt begeven

In ders aengename staet,

Om die salich te beleven,

Schickt u doch na Godes raet:

't Huw'lijck is goet, die 't, &c.

't Best dient gedaen.

Houwlijcx rust en onrust.***Stemme: Al hebben de Princen haren wensch.***

HOe goet en hoe soet is sulcken Echt
 Die na Godes wil wort uytgerecht;
 Ja wat een rijck vol lieflijckheydt,
 Ist, daer de liefde de scepter sweyt.

2. Daer de liefde met trouwe vergaert,
 Daer liefd' de sin en willen paert,
 Daer de voorige (mijn en dijn)
 Nu versmeltet tot eenen mijn.

3. Daer elck hem voor d' eerste twist bewaert,
 Is dit niet een Hemel op der aerd?

En wie des Hemels hier bewoont,
Wordt noch van God hier na gekroont.

4. Maer laes! wat is weer d'Echt een pijn,
Met een sonder liefd' verselt te zijn;
Daer elck (schoon door den Echt geknoopt)
Stadigh naer eygen wille loopt.

5. Daer twist, daer wrock, daer kneutringh schuylt,
Daer elck een vol haet op d'ander pruylt,
Daer 't nimmer is te pas geraeckt,
Daer elck om 't seerst het haentje maeckt.

6. Daer nimmer de liefd' of vreed' verschijnt,
Daer elck-ander 't hert staegh dwinght en pijnt,
En noch het swaerst, want dit gequel,
Baert noch d'eeuwige pijn der Hel.

7. Hier siet ghy Bruydegom ende Bruyt,
Hoe uyt het Echts-versamen spruyt
Een Hemels vreught, of Helsche smert,
Na dat sy hier gebruycket werdt.

8. Dus kiest het best na Godes wil,
 Vreest God, mijdt onrust en geschil,
 En leeft dat dat dit u Echts-gepaer
 V de salighe vreughde baer.

Tracht na 't goede.

Houlycs-baeck.

Stemme: Hoor toe Matrosen al te saem.

HET Huwelijck van Godes Soon
 Sy u een Baeck en licht,
 Dat hy met sijnen Bruydt en schoon'
 Op Aerd' heeft opgericht,
 Leer hier uyt uwen plicht,

Op dat aen uwe trouwe
Veel menschen zijn gesticht,
En 't quade leeren schouwen.

2. Des Heeren liefd' tot sijn gemeent
Volght die aen uwen Bruydt,
O Bruyd' gom daer ghy mee vereent
Door reyne liefds besluit.
Wat uyt de liefde spruyt
Verdrijft de huysche twisten,
Want liefd' ist eelste kruyd
In 't Huwelijck voor een Christen.

3. Door liefd' bracht Christus 't eeuwich heyl
Hier aen sijn reyn vriendin,
En stelt voor haer sijn leven veyl,
Door liefd' en trouwe min.
Weest oock van desen sin,
Soeckt staegh u Bruydts welvaren
En eeuwich ziel-gewin

Ter doot, in noots beswaren.

4. Weest haer een toevlught en een spoor,
Streck haer een hoofd en Heer.
En ghy, o Bruyt! geeft staegh gehoor
V Bruyd'goms les en leer,
Bewijst hem alle eer,
Als Gods gemeent op aerden
Haer Bruygom meer en meer
Door weerliefd' houd' in waerden.

5. In 't kort, elck tracht getrouwelijck
Sijn plicht in desen staet,
Na 't beeldt van Christus houwelijck,
Te volgen metter daet,
Soo sal in d'hoogsten graet
De Heer u luck vermeeren,
Ja al het bitter quaet,
Sal hy in Wijn verkeeren.

Tracht na 't goede.

***Bruyloft-Gedicht,
Over 't 7. Capit. Tobie.***

TObias uyt-gesent om voor sijns Vaders dingen,
Met moeyelijcken reys, een bootschap te vol-bringen,
Versellet op den wegh met een getrouwe pant,
Een bode van den Heer, een Hemelsche gezant:
Komt by een seecker Huys (den waerdts van sijn geslachte)
Alwaer hy en zijn maet met vreughden over-nachte,
Na dat hem van te voor was openingh gedaen,
Hoe datter in dit Huys hem verder soude gaen:
Hy (zijnde tot sijn vriendt in vriendschap ingekomen,
En van sijn vriendt als vriendt, oock vriendlijck aen-genomen)

Komt in de binne-zael, en na den tweeden kus
Begint hy sijne reen, en spreekt ten lesten dus:
De vrientschap is seer groot die ghy my gaet betoonen,
O *Raguël* mijn vriendt! hoe sal ick dit beloonen?
Hoe sal mijn harte doch yets brengen aen den dagh,
Waer meed' ick uwe gunst genoegh vergelden mach?
Ick vinde my verplicht: ick vinde my bewogen:
Ick vinde mijnen Geest gelijk als opgetogen:
Ick vinde my verstomt, de spraecke my ontbreekt
Te seggen overluyt wat in mijn harte steekt:
Schaemachtigheyt my deert, en nochtans doet my wecken
Den yver in de liefd' om u dit te ontdecken.
Wat dienter meer geseyt? u Dochter is alleen
Die ick met hart en sin en ganscher sielen meen:
Dies nu, o waerden vriendt, vergunnet mijn gebeden,
En neemt doch in het goet de vrijheyt van mijn reden;
't Is alles niet met al, wat op de tafel leyt,
Ten sy ghy *Sara* eerst aen my hebt toegeseyt.

Als *Raguël* dus hoort den jongelingh gewagen,
Verschrickt hy in sich selfs, en blijvet gansch verslagen:
Hy spreeket niet een woordt: want hy in 't seecker wist,
Hoe het in dien geval eens seven had gemist:
Maer Godes Engel selfs beginter in te breecken,
Doet open sijnen mondt en komter voor te spreecken:
En vreest u niet (seyd' hy) dees beyde zijn te gaer
In Godes wijsen raedt een recht gelockigh paer:
God heeft 'et soo gevoeght, wilt hem u Dochter geven,
Dit is den rechten Man die met haer moste leven,
Hy is van God bemint: daerom sijn d' and'ren al
Verdelget en vermelt, gekomen tot den val:
Hy is voor haer bewaert, hem mostse noch verwachten,
En beyden zijnder koomst (schoon sonder haer gedachten)
Want die den Heere soeckt, en levet soo 't betaemt,
Die leydt hy metter handt en laetse niet beschaemt.
Des Dochters Vader doen beginnet te ontspringen,
En als verheught van Geest inwendelijck te singen,

Spreeckt met een held're stem: Nu isset dat ick merck
Des grooten Godt zijn wil, en oock zijn wonder-werck:
Nu weet ick dat hy hoort mijn suchten en mijn klachten,
Dat hy mijn smeecken, noch mijn bidden wil verachten.
Nu, nu geloof ick vast, en merck ick inder daet,
Dat mijn geluck en heyl op 't hooghste swanger gaet:
Nu houd ick het daer voor dat Godt u heeft gesonden,
Om datter voor zijn Throon genade wordt gevonden:
Op dat mijn Dochter nu mach trouwen na de Wet,
Die Godt, door zijnen Knecht, aen ons heeft voor-geset.
Wel aen ghy vrienden Godts, en twijffelt niet met allen,
Het is mijn gansche wil, mijn eenigh wel-gevallen:
Het werde soo ghy wilt, Wie isser onvernoeght,
Als Godt met zijnen handt Gelieven t' samen voeght?
Het Houwelijck gaet aen; de Vader neemt haer handen
En voeghtse beyde t'saem, uyt-beeldende de banden,
De banden van de trouw, en tot een broedergift,
Doet hy de gansche saeck gaen stellen in geschrift:

De Tafel werdt bereydt, men sal met vreughden eten,
En Godes grooten lof, te singen, niet vergeten.
Siet, dus werd' hy bestelt, die met een goeden geest,
Des Heeren wegen soeckt, en hem van harten vreest.

C. P. BIENS.

Vermaningh aen de Nieu-getroude.

Stem: *Van den 100 Psalm, Ghy Volckeren des aerdrijcx, &c.*

Oft: *Christe ghy zijt dagh en licht.*

DOe Sara sprack Tobias aen,
En vriendelijck sagh voor haer staen,
Doen schuylden door een stille vloet
Haer ooghjes in haer kuys gemoet.

2. Mijn Bruydegom, mijn lieve Man,
Mijn troost daer ick van leven kan;
Mijn lieve vreught, mijn soete min,
Ick hope u mijn hart en zin.

3. Noyt heb ick door een geyle lust
Gesocht, waer 't dertel hart op rust:

De tochten van een heete brandt,
Ontroerde noyt mijn eel verstandt.

4. *Tobias* even-wel bevreest,
Die maelde vast in zijnen geest:
Hy vreesde voor een lastigh stuck,
Dat d'ander bracht in ongeluck.

5. De Engel die vertroost hem voort,
En sprack tot hem: *Tobias*, hoort,
Wie zijnen Heer en Godt verlaet,
Die kroont niet recht den Echten-staet.

6. Wie volgt de lusten van de Jeught,
En wentelt in des Heeren vreught,
En stooft daer in zijn ziel en hart,
Die mensch is wel in 't quaet verwart.

7. Die mensch mach wel geleecken zijn
By eenigh Vee, of morsich Swijn,
Dat na geen toom of reden hoort,
Maer in sijn vuyle lusten smoort.

8. De sulcke dient een snoode Heer,
Hy wordt een slaef hoe langhs hoe meer;
En krijght door al sijn woest getier
Het beeldt van 't aldersnootste dier.

9. Maer eene die Gods wet betracht,
Daer over heerscht geen boose maght;
Daer over heerscht geen sond' of schand,
Maer erft den zegen in sijn landt.

10. De zegen Gods maeckt alles rijck,
Door zegen sijn wy God gelijk:
De zegen van des Hemels vreughd',
Baert in den vroomen mensch geneught.

D. P. PERS.

Vermaen-Liedt Aen de Nieu-getrouwde.**Stemme: *Ghy lodderlijcke Nimfje soet.***

Wie voor het slooven van de pijn
Ten laetsten noch mach vrolijck zijn:
En wie voor al sijn waecken,
Den Lauwer magh genaecken:
2. Die heldt kan arbeydt ende blijdt
Vergeten door de soete tijdt:
Hy kan de Palmen plucken,
En om sijn voorhoofd drucken.
3. Ghy Bruydegom verdient de kroon,
Ghy krijgt hier oock u lieve loon:

Den loon voor al u draven,
En voor u moeylijck slaven.

4. Ghy Bruydt u soete lust geniet,
Hier is u troost voor al 't verdriet:
Hier zijn al u genuchten,
En jeughdelijcke vruchten.

5. Vertreckt van hier, en schuyt in 't groen,
En wacht den zegen van u doen:
Wacht in de soete Lenten,
Den zegen van u enten.

6. Wacht vruchten daer de soete lust
In vinden mach vermaeck en rust:
De vrucht waerom wy leven,
En in dees Staet begeven.

7. Dat sy u disch, gelijk een krans,
Verstrecken voor een ronde-dans:
En datse steeds bekliven
Als tacxkens van Olijven.

8. 'Wie Godes Woordt in eeren houdt,
En op zijn heyl'ge Wetten boudt,
Die sal het Landt be-erven,
En 's Hemels vreught verwerven.'

9. Die Man sal al den zegen sien
Die Godt den vroomen aen komt bien,
Die erft oock al de schatten
Die 't Houwelijck om-vatten.

D. P. PERS

Echts-Gezangh.***Stemme: Van den 100 Psalm, ghy Volckeren, &c.***

Verblijdt u in dit vrolijck Feest,
 En singht nu met een hoogen geest,
 Drijft nu 't swaermoedich hart van hier,
 En blaeck vry in dit heylsaem vyer.

2. Ghy vrolijck en vereenight Paer,
 Verbindt u in den Echt te gaer,
 En maeckt door desen soeten bandt
 Een vaste strick, een eeuwich pandt.

3. Een bant die door geen ramp verslijt,
 Die 't ongeval, noch oock de tijdt,

Die tegenspoet of droeve noot,
Kan scheidt als de wreede doot.

4. De doot die scheidt geen suyv're min,
Maer grist die dieper in den zin;
De doot verslindt al dat sy voed',
Maer liefde blijft in 't trou gemoedt.

5. De liefde wort door deugt gequeect,
Die in de Lentsche jeught door-breeckt:
De reyne liefd', en 't Lentsche bloedt.
Groeyt dieper alsse in d' ouder doet.

6. Verheught u t' saem en vlegt een kroon,
En offert nu der liefden loon,
Op dat de Bruydt, met recht verblijdt,
Mach bloeyen in de Winter-tijdt.

7. Op datse door haer soete zin
Mach krijgen loon door hare min:
En dat sy binnen t' jaer de Kraem,
Mach roepen 't schaepken by zijn naem.

8. O soete vreught! voor al 't verdriet
 De Bruydt haer lieve lust geniet:
 Sy kan de planten, en het groen,
 Aen hare Borst en Tafel voen.

9. Wel vrolijck mael, wel bly vergaert,
 Daer 't al in liefde is bedaert;
 Daer zegen uyt den Hemel daelt,
 En als een gulde regen straelt.

10. Wel saligh sy u groote vreught,
 Geluckigh u eerwaerde deught.
 Wel saligh sy u huys en standt,
 Gezegent van Godts milde-handt.

11. De zegen dael van boven neer,
 Met druppels van dien grooten Heer:
 Geheylight met de soete Vree,
 Verrijck u hier en namaels mee.

D. P. PERS.

Bruyloft-Gezangh.***Stem: Lustigh Hymen, &c.***

VRolijck weest vereenight Paer,
 Dat te gaer
 V gaet in den Echt verbinden.
 Ghy Genooode alder-meest,
 Op dees Feest,
 Laet u doch vreughde vinden.
 2. Hier is droefheydt niet gesien,
 Noch de Lien
 Die haer niet in deught verblyen:
 Hier is nu de rechte vreught,
 Vol geneught,
 En het loon van 't soete vryen.

3. Hier wordt drift tot geyle brandt,
 Noch de schant,
 Noch de valssche min geleden:
 Maer de liefde, daer de deught,
 In verheught,
 Heeft de geyle min vertreden.

4. Zegen dael op u geslacht,
 Dagh en nacht:
 Volght des Heeren heyl'ge wetten:
 Dan soo voeght hem God daer in,
 By 't gesin,
 Die op sijne wegen letten.

5. 'k Wensch de Bruygom, over 't Jaer,
 Werd' gewaer,
 't Loon van sijn verdrietigh slaven;
 Dat hy singen mach aldus:
 Suye, sus,
 Komt ons soete schaepje laven.

6. Drinckt daer op eens vrolijck uyt,
 Voor de Bruydt,
 Kust eens soet aen beyde zijden.
 't Zijn nu tijden van de Feest,
 Dat de Geest
 Wel een weynigh mach verblijden.

D. P. PERS.

Een Ander.

Stemme: *Sal ick noch langer met heete tranen.*

Hoe saligh is de soete minne,
 Hoe saligh liefdens liefde kracht,
 In haer, de liefd' met God beginne

Waer soo de Minne werdt volbracht
 Ist lief en soet, wat liefde doet,
 Ist lief en soet wat liefde lieft en mint;
 Geluckigh die de liefd' met Godt begint.

2. Wensch yemandt om geluck en zegen,
 Om voorspoet in den Echten-staet,
 't Is hier alleenigh in gelegen,
 Dat hy in zijne liefde gaet
 Na Godes Wet, hem voor-geset;
 Na Godes Wet beminnen een voor al,
 Dat 's Godt in Godt, o mensch! daer is het al.

3. Verliefde twee, door liefd' verbonden,
 Luck-wenschingh is mijn offerhandt,
 Geluck, ten Hemel af-gesonden,
 Gun Godt aen u, wiens milde handt,
 Al watter leeft, zijn voedtsel geeft,
 Al watter leeft sijn zegeningh verleent;
 Geluck geliefde twee, door liefd' vereent.

4. Lieft liefde wilt ghy vreedigh leven,
Want vrede is het soetste soet
Dat d' Echte-staet den mensch kan geven;
't Is liefde die de vrede voedt:
Wie vrede mint, moet sijn gesint,
Wie vrede mint, moet sijn gesint dat hy
De liefde lieft om datse vreedigh zy.

J. H. KRUL.

Gehoorsame Echt.

Stemme: *O! Lijsje, lieve Lijsje, hoe, &c.*

Hoe saligh is het paren,
Die, met haer Ouders raet,
In Gods-vrught t'saem vergaren,
En verre sijn van 't quaet:
Wie sal niet moeten prijsen,
En oock veel eer bewijsen,
Desen Heyligen staet.

2. Ghy die in uwe leven
Een goeden Echt wilt sien,
Gaet u voor eerst begeven
In 't buygen van u knien,
En soeckt van God den Heere,

Te krijgen u begeere,
Het sal u wel geschien.

3. Soeckt u oock te beraden
Met uwe Ouders vroet,
Het sal u nimmer schaden,
Maer doen op 't hooghste goet;
Dat sultghe sijn gesegent,
En over al bejegent,
Met salige voorspoet.

4. *Tobias* laet u wesen,
Met *Sara*, een voorbeelt;
Die sijn hier in gepresen,
En veel heyl meed' gedeelt.
God heeft haer t'saem gegeven
Eenen gerustigh leven,
Vol eereijcke weeld'.

5. De weeld' was boven 't menschelijck
En vol van Godes vrucht,

By yeder een wel wenschelijck,
Verciert met goet gerucht;
Sy hebben hare dagen,
Na 's Heeren wel-behagen,
Besteet in reyne sucht.

6. Wie soo d'Echt gaet beginnen,
Die doet een goet in-tree,
Die sal de haven winnen
Van eenen goeden ree.
Godt sal hem stadigh leyden,
En zijnen wegh bereyden,
Na de eeuwighe Vree.

H. J. SOET.

Bruylofs-Liedt.***Stemme: Poliphemus aen de Strande.***

WEl geluckigh zijn de menschen,
Die na wenschen
Hier te samen zijn gepaert,
Even als ons' Bruydegomme,
 Nu volkomme,
Met zijn Bruydtje is vergaert.
 2. Want by beyden is genoeghen,
 Over 't voegen
Harer handen, door de trouw;
'k Wensch dat nimmermeer haer harten
 Nieuwe smarten
Overkomme door berouw.

3. Maer soo vast als nu haer handen,
 Met Echts-banden,
 Zijn gebonden, door haer min,
 Dat soo mogen sijn gevonden,
 Vast gebonden,
 Haer twee herten in een sin.

4. Dan sal wiss'lijck liefd' en vrede,
 Eendracht mede,
 By haer stadigh staen ten toon,
 Twist en tweedraght, en onruste,
 Noch onluste
 By haer blijven sal ter woon.

5. Hier toe wensch ick: Godes zegen,
 Als een regen,
 Vruchtbaer op haer neder-dael,
 En met lust, rust, en vermaecken,
 Al haer saecken
 Door sijn goedicheyt bestrael.

't Kan meer missen.

Gebede-Zangh, Voor de Nieuw-getroude.***Stemme: Van den LXXIX Psalm: De Heyd'nen zijn in u erfdeel. &c.***

O God seer goet
In 't opper-rijck der rijcken,
Daer 't soetste soet
Als roet is by te lijcken,
Daer alle pracht,
Van Paerlen of Robijnen,
En zijn maer nacht
By klare Sonne-schijnen;
Waer by dat, aertsche vreught
Te recht magh droefheyt hieten:

V bidden wy, o Heer!
Sla doch dijn oogen neer
Op ons geringe Nieten.
2. Ons hart en ziel,
Ons' handen, mondt en oogen,
En ons gekniel,
In ootmoedt neer-geboogen,
Doen eene beed'
Voor dese Nieuw-getroude,
Dat ghy in vreed'
Haer-lieden wilt behouden:
En datse (o groote Godt!)
Gehoorzaam u gebodt
Gestadigh hier beleven,
Op dat de saligheydt
Hier namaels zijn bereydt,
O Heere! wilt dit geven.

J. v. VEEN.

Eeren-Krans, Voor een deughtsame Vrouw.***Stemme: De schoone die my dus marteliseert.***

Gelijk de Sterren verciereu klaer
 Des Hemels Firmament;
 Soo lichtet een wijse Vrou eerbaer
 Haer Huysgezin present,
 Haer Man, haer weder-paer met lust,
 Altijdt vrymoedelijck op haer rust.
 2. Haer Kinderkens die sy eerlijck teelt
 Als Olijf-spruytkens soet,
 En, gelijk een Wijn-stock onverdeelt,
 Met hare Melck op-voedt;

Die zijn haer heughelijck wederom,
Een vaste hulp in den ouderdom.

3. Het harte des mans dat steunt op haer,
Sy doet hem goet, geen quaet
Behoeft hy te vreesen voor of naer,
Hoe dat het hem oock gaet:
Zijn Handt-werck sal gezegent zijn,
Haer te beminnen en is hem geen pijn.

4. Haer handen streckt sy vlijtelijck uyt,
Sy is vreedtsaem en stil;
Des morgens neemt hy een besluyt
Wat sy uyt-voeren wil:
De reynheydt haer ciragie is,
Het feylt haer nimmer aen couragie gewis.

5. In somma, sy is de kroone des mans,
Sy is hem altijd trou,
Op zijnen hoofd een vergulden krans,
En wat hy wenschen sou;

Sy is boven Gout en Peerlen weert,
Gelijck den Wijseman daer meer van leert.

6. Ghy mannen bemint u vrouwen reyn,
V eygen vleesch en been,
Met wijsheydt woonet by haer alleyn,
Ghy zijt niet twee, maer een:
Niemandt sigh selfs doet ongelijck,
Een wijse Vrouw schenckt Godt van Hemelrijck.

Een is meer dan al.

Bruyloft-Zang.***Stemme: Die mint die lijdt veel pijn, &c.***

HOe groot is liefdens macht,
 HOe wonder is de min, hoe vrent is mins bedrijf;
 Soo groot is liefdens kracht,
 Soo wonder is de min, dat schoon hoe veel ick schrijf,
 Noyt sal door my, of mijne rijmery,
 Volkomen zijn verklaert
 Wat verliefde minne baert.
 2. Waer isser soeter soet
 Als min met liefd' verselt door wetten van de trou?
 Als min met liefd' gevoet,
 Die van een vrye Maeght, maeckt een onvrye Vrou,
 Die na dees dagh, geen meer gebruycken magh

Die vrye vryigheydt,

Die de minne-lust ontseydt.

3. De tijdt die heeft zijn tijdt,

De Winter streng en suur, de Somer lief en soet:

Soo ist met een die vrijdt,

't Is dickwils streng en suur so langh hy vryen moet;

Als zijn geklagh, verkrijght een Bruylofs-dagh,

Soo treck, o! jonge Bruydt

Hier voor u een leeringh uyt.

4. Dat ghy u wille voeght

Na 't willen van die geen die ghy u over-geeft,

Sijn min met min vernoeght,

En willigh in de wet van minne-lusten leeft.

O! lieve Twee, leeft eenigh, lief de vree,

Waer liefde vrede baerdt,

Ist een Hemel op der aerdt.

J. H. KRUL.

Een ander.**Stemme: *Ghy lodderlijcke Nimfje soet.***

Gelijck den mensch, van aen-begin,
 Geschapen is tot soete Min;
 Soo is de Min van noode,
 Den mensch verleent van Gode.

2. Van noode, midts sy teelt en baert
 Het menschelijck geslacht op aerdt:
 Dies is in 't Minne-plegen
 Oock saligheydt gelegen.

3. De Min die is een noodigh dingh,
 Want sonder Min den mensch vergingh,
 Woudt men de Minne derven,
 De Wereldt most versterven.

4. En wat de saligheydt aen-gaet
Door soete Min in d'Echten-staet;
De Min, van Godt gegeven,
Streckt tot een saligh leven.

5. Wanneer de Minne in het hert
Door lusten niet misbruyckt en wert,
In overloop van zinnen
Meer als het zijn te minnen.

6. Dies mint de Min door d'Echte-trou;
On-Echte Min baert druck en rou:
De Echte Min baert deughde,
Die Minne voet met vreughde.

J. H. KRUL.

Een ander.**Stemme: *Phillis quam Philander tegen.*****Oft: *Rosemont die lagh gedoken.***

Dickwils heb ick hooren klagen
 Eenigheydt is naer en bangh,
 En met reden oock gewagen,
 Voor eensaemheydt ben ick angh;
 Want in een alleenigh hart
 Nestelt dickwils groote smart.

2. Dit verstandt heeft oock gesteecken
 In ons Bruydegom en Bruydt,
 Gelijck heden is gebleecken,
 Doen sy (na een goet besluyt)

Beyde haer Eensamigheyt
Ruylden aen gemeensaemheyt.

3. Feest-genoden, laet ons wenschen
Dat dees wisselingh van staet,
Dese nieuw-vereende menschen,
Nu en altijd wel vergaet:
En dat steeds de eene min
By haer brengt de ander in.

4. Op dat liefde steeds mach bloeyen,
Soo sal wisselijck de vree,
En de eendracht, heuchlijck groeyen,
Die gestadigh uyt dien stee
Keeren twist, tweedraght en haet,
In den Echt een schendigh quaet.

5. O! hoe saligh is sulck paren,
Alsmen thien sinnen in een
Soo eenparigh siet vergaren,
Datse niet en sijn verscheen?

Hoe geluckigh is dien Echt?
En in 't tegendeel, hoe slecht?

6. Nu wy hoopen, en vertrouwen,
Dat het hier sal gaen alst hoort,
Op dat nimmer het berouwen
d'Een of d'ander koom aen boort;
Soo sal yeder garen zien
Dat een Jaertjen wert tot thien.

7. Hier toe wensch ick dat Godts zegen
Vyt den Hemel neder dael,
En veel-vuldigh als een regen
Haer bedauwe t'eenmael;
Want van daer het komen moet,
Dat de beste dienste doet.

8. Jonge Knaepjes, soete Meysjes,
Die alhier nu zijn vergaert,
Laet ons noch voor 't laetst een reysjes
Wenschen, die nu zijn gepaert,

Dat geluck, heyl, en voorspoet,
Haer toekoom in overvloed.

't Kan meer missen.

Stemmigh Echts-gezangh.

Toon: Blijdschap van myn vliet.

O Ghy jonge paer, die nu d'Echt beginnen,
Neemt u tijdt wel waer, in u hart van binnen,
Elck in zijnen graet, soeckt wel te beleven,
d'Houwelijcken staet, u van Godt gegeven;
Weest malkanders troost, in droefheydt altoost,
Als u eenigh kruys toe-helt,

Laet de liefde reyn, wesen een Fonteyn,
Daer het alles in versmelt,
Daer is minst gelegen, in het overwegen,
Van het tijdelijcke goedt,
Want des Heeren zegen, leydt in 't soet bewegen,
Van een Goddelijck gemoet.

2. Den Man die moet voor al, sien op sijnen Heere,
Die in 't aertsche dal, hier quam sijn een leere,
Och wat liefdens dwanck, heeft hem hier gedreven,
Menigh sueren ganck, heeft hy aengeheven,
Al om dat hy sou, sijn beminde Vrouw,
Heyligh maecken aen de ziel,
Dit is het gebouw, van de rechte trouw,
Daer van d'eerste wereldt viel,
Dit is na 's Schrifts leere, *trouwen in den Heere*,
Als men hem met God verbindt,
En van beyde keert, tot Gods prijs en eere,
In den Heer sijn eens gesint.

3. En ghy oock Vrou-Bruyt, sult, door liefd' en minne,
Gaen u selven uyt, alst was van beginne,
Want veel Vrouwen soet, heyligh van manieren,
Gingen deur ootmoet, haren ganck verciere,
Sara, Rebecca, Hester vol gena,
En Abigaal kloeck van sin,
Daer toe Monica, volcht haer zeden na,
Deur een Goddelijcke min,
't Is een Vrou gegeven, datse deur haer leven,
Kan gewinnen haer Mans hert,
Vyt liefde gedreven, daerom sy verheven,
Boven alle schatten werdt.

4. Een hart, en een ziel, och wat soeter wesen,
Daer noyt scheel en viel, of het wert genesen,
't Is een Hemels-vreught, vierigh na 't betamen,
Den Bruydegom fijn, die van Water Wijn,
Heeft gemaect tot Cana soet,

Sy u Medecijn, en zijn soet aenschijn
 Wil vertroosten u gemoet,
 Op dat druck en rouwe, door zijn soet bedouwe,
 Mach verkeeren in jolijt,
 En in liefd' en trouwe, leeft als man en vrouwe,
 Van den Heer gebenedijt.

Liefd' is volkomenheyts bandt.

Echts-Eer-Liedt.

Stemme: *Philis quam Philander tegen.*

Oft: *Rosemont die lagh gedoken.*

FEest-genooten laet ons loven
 't Heyligh over-oud'-verbondt,
 Dat in d'alder-eelste hoven

Tusschen d'eerste twee begonnd,
Die den Hemel, in dien standt,
Gelucksaligh t'samen bandt.

2. Wel geluckigh zijn de handen
Die soo worden t'saem gebrocht,
Die door Geestelijcke banden
d'Harten zijn in een verknocht,
Die geen noodt of ramp, hoe swaer,
Kunnen scheyden van elck-aer.

3. 'k Wensch dat hier soo zijn vergadert
Twee lichamen in den Echt;
Maer dat heynder sijn genadert
Twee gemoeden, die gehecht,
Maken door oprechte Min
Vyt twee harten eenen zin.

4. 'k Wensch de harten altijd blaken
Door de reyne Liefdes-bandt,
Vol van 't opperste vermaken

Van een sael'ge Echten-stant:
Dat ghy t'saem in dese vreught
Veele jaren tellen meught.

5. 'k Wensch dat uwe Echt mach teelen
Een soet lieffelijck geslacht,
Daer de Vader mee mach speelen,
Daer de Moeder mede lacht,
Die als Olyf-spruytjes frisch
Rondom cieren uwen disch.

6. 'k Wensch dat uwe deughden bloeyen,
Dat des Heeren heylsaem woordt
Meer en meer in u mach groeyen,
En brengh rijke vruchten voort,
Dat de toortze van u plight
Veel in duysternissen licht.

7. Dat gedurigh 's Heeren vrede
Woone onder u gebouw,
Dat ghy Bruygom voor mooght treden

Tot een voorbeelt aen u Vrouw,
En ghy Bruydt u Man en Heer
Mooght bewijsen liefd' en eer.

8. O! wel-gelucksaligh paren,
d'Hemel zy met uwe trou,
En wil u gestaegh bewaren
Voor verdriet, voor druck, voor rouw,
Wil u gunnen dese bee:
Feest-genoten wenscht dit mee.

I. W. P.

Bruyloft-Gezangh.**Stemme: *Van Daphne, &c.***

Van al het wenschelijcke goet
 Dat d'Hemelsche zegen soo rijckelijck geeft,
 Van al waer door een Eel gemoet
 Verlustight, en vrolijck in weelden hier leeft,
 Wat sal ick verkiesen om dees gepaerde
 Te wenschen, te stroyen in haren schoot,
 Dan Jesus die op de Bruyloft vergaerde
 Tot Cana: ter Wereldt geen goet soo groot:
 Meer vreught en weelden// dan
 Men hier verbeelden// kan
 Zijn daer te vinden. Daer Jesus wil zijn,
 Keert droefheydt in vreughde, het water in wijn.

2. En of dy *Croesus* groote schat
 Hier mocht gebeuren, 't sou lijcken al yet,
 Want rijckdom is in schijn al mat,
 Maer wanck'lijck en vluchtigh, noch zalight ons niet:
 Een strickjen, een netjen, voor teer gemoeden,
 Die selden versadight en staegh bedroeft.
 In Christus sijn al de ware goeden.
 Die Jesus maer heeft geen dinghs en behoeft.

Geen schat bestendigh// is
 Rijckdom on-endigh// is
 In Jesu te vinden: die Jesus maer heeft,
 Vernoeigent in volheyt en armoede leeft.

3. En of ghy schoon na wil en wensch
 In eeren en staten uytmuntende waert,
 Ontsien, geviert, van yeder mensch,
 Dijn naeme onsterff'lijck en deftigh vermaert,
 Wat soudet doch wesen als ydel behagen
 Een wijltje van 't drayend' geluck ontleent,

Belegert met listen en duysent lagen
 Van afgunst, van liefde die 't valschelijck meent.
 Hooghmoet die raeckt// ten val,
 Eere, volmaect// men sal
 In Jesu vinden; zijn nedericheydt
 Tot blijvende hoogheydt en staten ons leydt.
 4. Of ghy in weeld' en dartele lust
 Mocht baden en weyden; of wereltsche gunst
 V vleyd en streeld; of aerdsche rust
 Ghy mocht genieten, of kloeckheydt of kunst
 V selven al vry wat seere vermoeghde,
 't Waer ydel, ondurigh, soo Jesus ons heyl
 In dijn geselschap sich niet en verwoeghde,
 Daer Jesus verschijnt is alle wellust veyl:
 Geen quaet ons schade// werckt,
 Als sijn genade// sterckt.
 Daerom ick wensche dat Jesus dit paer
 Gestadigh by blijve hier ende hier naer.

In Godt ist al.

[WEnschet nu allegaer]**Stemme: *Waer is nu mijn vryheydt.***

WEnschet nu allegaer,
 Dit lieve jonge paer,
 Een Godsaligh nieuwe jaer,
 In d'Echte-bandt, seer vast geplant,
 Vyt goeder aert,
 Hebt malkander lief en waert.
 2. Treet in den Echten-staet
 Met vrienden wil en raet,
 Houdt in alle dingen maet,
 Wat u mishaeght, lijtsamigh draeght,
 Vernieuwt u aert,
 Wordt eensaem in God gepaert.
 3. Hebt een hart en gemoet,

Bloeyt in der liefden soet,
Twee handen en twee sinnen goet
Brengh nu in een, levet in vreen
Vyt goeder aert,
Hebt malkander lief en waert.

4. O Bruydegom en Bruyt,
Ter eeren Gods breyt uyt,
Soeckt voor al tot uwen buyt,
Een hemels Heer, voor 's werelts eer,
Vernieuwt u aert,
Wordt eensaem in God gepaert.

5. Seer vast bindt de eendracht,
Daer d'een op d'ander acht,
Een yeder sijn beroep wacht,
En elck sijn deught, ander verheught,
Vyt goeder aerdt,
Hebt malkander lief en waert.

6. Waer deught ende goetheyt

't Houlijck in vreden leyt,
 Daer is Gods zegen planteyt,
 Verkiest geheel, het beste deel,
 Vernieuwt u aert,
 Wordt eensaem in God gepaert.

7. 't Houlijck van God geplant,
 Die Echtelijcke bant
 Twee in een te samen spant,
 Zijnde gemeen, een vlees en been,
 Vyt goeder aert,
 Hebt malkander lief en waert.

8. Set al u hert en zin,
 En lieffelijcke min,
 Na Godsalichlijck gewin,
 Stelt u geneught, na eer en deught,
 Vernieuwt u aert,
 Wordt eensaem in God gepaert.

9. In d'Echte-staet met vreen

Is Gods zegen gemeen,
Lieve weerde kinders kleen,
Het soete kindt, mede bemint,
Vyt goeder aert,
Hebt malkander lief en waert.

10. Verciert dees Bruyloft-Feest,
In vreughde aldermeest,
Met een getemperde Geest,
Heer wilt ons al, tot u geval,
Maecken gelijk,
Weerdigh tot u eeuwigh rijck.

Na beter.

Echts-Lof-Liedt.**Stemme: *Gerbrande wilt ghy leven, &c.*****Oft: *Al wat men hier in dese, &c.***

Viert Maya Feest der blijde Lust-Goddin,
 Vliet, Veldt en Bosch, krielt al vol soete min,
 't Mint al wat leeft, maer 't redelijcke dier
 In Echt bepaelt de lust van 't minne-vier.

2. Lof-baren Echt, daer suyv're liefd' en trou
 De kranssen vlecht, om kroonen Man en Vrouw:
 Daer soete min in kuysheydt werd' gheblust,
 En liefde vest een staghe rust en lust.

3. Lof-baren Echt, van zieltjes twee in een,
 Daer liefd' en leedt en alles is gemeen,

Daer hulp in noodt, en troost in druck is veyl,
En elck een spoor verstreckt na 't eeuwich heyl.

4. Lof-baren Echt, daer 't Moederlijcke hert
Vyt kinders last noch lust gebooren werdt:
Daer Vader-sorgh de jeught staegh is ontrent,
En haer van joncks tot Hemel-borghers wendt.

5. Lof-baren Echt van dit geliefde paer,
Des Hemels jonst versell' u voor en naer,
Om Heylichlijck, na 't Goddelijck besluyt,
Ter zielen heyl, dit Houlijck voeren uyt.

Liefd' baert trou.

Bruylofs-Eer-Liedt, En Heyl-wensch.**Stemme: 't Vlas dat heeft, &c.**

ZYt welkom Bruygom en vrou Bruydt,
 Welkom geheten overluydt
 Tot deser stee,
 En u geselschap mee.

2. Ghy zijt gebonden metten Echten-bandt,
 Door 't geven van u rechter-handt,
 Neemt waer 't verbont
 Gemaect met uwen mondt.

3. Zijt lief u Man-hoofd aengenaem,
 In 't goede altijd gehoorsaem:

Bemint dijn Wif,
Gelijck u eygen lijf.

4. De liefde tusschen Man en Wif.
Is een belet van veel gekijf,
Volght 't voorschrift na
Van *Abram* en *Sara*.

5. Geluck in deughdes overvloet,
Geluck u staet vermeerden moet,
Geluck en vree
Voor 't jaer eynd', een van twee.

De Geest moet wercken.

Een ander.**Stemme: *Al wat men hier in dese, &c.***

GELuck, geluck, wy wenschen u te saem,
 Geluck in desen Staet seer aengenaem,
 Bruyd'gom geluck, geluck vrou-Bruyt eerbaer,
 Veel veel gelucx, geluck van jaer tot jaer.

2. Geluck op 't eerste, tweed' en derde bodt,
 Geluckicheydt zy uwer beyde lot:

Geluck als ghy gaet trouwen openbaer,
 Veel veel gelucx, geluck van jaer tot jaer.

3. Geluck wanneer ghy spannet handen-trou,
 Ter vaster liefd' geluck en geen berou,
 Geluck en vrede soet u voegh te gaer,
 Veel veel gelucx, geluck van jaer tot jaer.

4. Geluck tot uwen arbeydt vroegh en spaed',
Geluck en heyl dan als ghy rusten gaet,
Geluck in al u doen sonder gevaer,
Veel veel geluck, geluck van jaer tot jaer.

5. Princen, 't geluck komt van den Heere goet,
Hy geeft geluck die sijne wille doet,
Geluck als komt het eerste van dit paer,
En die daer na geluck in 't oude jaer.

Een is meer dan al.

Bruylofs-Liedt.**Stemme: *Lieve Dochters vol van jeughden, &c.***

Even als de Scheepjes varen,
 In het grondeloose Meer,
 Hollen, sollen, gins en weer,
 Op de woeste wilde baren,
 Door veel winden en tempeest,
 Datter dickwyl maeckt bevreest.

2. Zijn de Vryers te gelijcken,
 Die noch in de Zee verwoedt,
 Doolen als een Schipje doet,
 Tot sy hare seylen strijcken,
 Tot sy komen op de kust,
 Daermen van het woelen rust.

3. Maer ons Bruydegom verheven,
Komt nu op een goede ree,
Met sijn Scheepje van de zee,
Door een goede wint gedreven,
Ter gewenster haven in,
By sijn lieve Koningin.

4. Dit is Bruydegom de haven
Daer ghy langh hebt na gewaght,
Daer ghy langh hebt na getracht:
Laet nu droefheyt sijn begraven,
Laet hier blijcken uwe trouw,
Maeckt hier vast het kabel-touw.

5. En ghy o vrou-Bruydt gepresen,
Weest in desen uwen tijdt,
Met u Bruydegom verblijt,
Wilt sijn qualen weer genesen,
Biet hem wederom de handt,
Doet hem wederom bystant.

6. Wilt te samen dan vergaren
Met een recht genegen Min,
Met een hert, een siel, een zin:
Weert nu alle woeste baren,
Van bedroefde water-tocht,
Dat u overkomen mocht.

7. Ghy genoode wilt dan zingen,
Wenscht dees wel-vereende twee
Veel geluck, voorspoet en vree:
Wilt dan vreughde hier ontspringen,
Roept nu met my overluyt,
Geluck Bruydegom en Bruydt.

C. P. BIENS.

Geluck-Wenschingh.***Stemme: Schoonste van de Bosch-Goddinnen, &c.***

'T Is veel beter te vergaren,
't Is veel beter met sijn tween,
Dan te slijten sijne jaren
Met veel treuricheydt alleen.

2. Waerom sal ick dan ontvlieden,
Met een gunstelijck gelaet,
Dese twee geluck te bieden
In dees aengevangen staet?

3. Tsa wel aen, wel op met vreughden,
Ghy genooden jonck en oudt,
Die met vrolijcke geneughden
Met ons dese Bruyloft houdt.

4. Helpt my doch met vreughden singen,
Barst met held're keeltjes uyt:
Laet ons doch den lof voortbringen
Van den Bruydegom en Bruydt.

5. Bruydegom en Bruydt verheven,
Veel gelucks in desen staet,
Veel voorspoets wil u God geven,
En bewaren voor het quaet.

6. Saligh zy u eerst beginnen:
Saligh zy u daden al:
Saligh zy u overwinnen:
Dat den Hemel geven sal.

7. Dat u stamme mach vermeerden,
Met een lieffelijcke vreught:
Dat u leven mach floreeren,
Met veel eeren ende deught.

C. P. BIENS.

Bruylofs-Liedt.***Stemme: Sal ick noch langer met heete tranen.***

TSa nu wel aen ghy Bruyloft-gasten,
 Handelt van vreughden, weest nu verblijt,
 Wilt eeten drincken, wilt vry toe-tasten,
 Laet druck verdwijnen, 't is nu den tijdt,
 Met Bier of Wijn,
 Wilt vrolijck zijn,
 Wilt vrolijck wesen laet droefheyt staen,
 't Is doch om uwent wille al gedaen.
 2. Wilt al te saem van vreughd' op-springen,
 Verheffet hier u stemme klaer,
 En wilt met my eendrachtigh singen,

Tot lof van dit vereende paer,
Die beyde nou,
Met liefd' en trouw,
Die beyde nu in deughden sijn vergaert,
En met genegentheden wel gepaert.

3. Wie sou doch konnen wel bewijsen
De deught en eere van desen staet?
Wie sou hem doch ten vollen prijsen,
Die allen lof te boven gaet?

Geluckigh dan,
Moet sijn de Man,
Geluckigh dan moet wesen yeder een,
Die hare dagen hier wel in besteen.

3. Bruydegom, Bruydt, wy tot u keeren,
Wy wenschen u in desen staet,
Dat u geluck steeds mach vermeeren,
En dattet nimmer u qualijck gaet;
Voorspoet en vree,

Zy u oock mee,
Voorspoet en vrede in eer en deught,
En al wat ghy van Gode wenschen meught.
5. Oorlof hier mee ghy nieuw-getrouden,
Die nu van harten u wel genoeght,
Wilt dit altijd voor waerheydt houden,
Dat God u beyde heeft t'saem-gevoeght;
Neemt dit gesanck,
Van ons in danck:
Neemt dit in danck Bruydegom en Bruydt,
Want het van my uyt reynder liefde spruyt.

C. P. BIENS.

Zedigh Trouw-Gezangh.***Stemme: Droeve Princesse van 't, &c.***

Vriendelijck paer, dat door den zegen
Van Godes gunst is t'saem gevoeght,
Waer op den dauw', gelijk een regen,
V sal verrijcken seer vernoecht.
Dertele Min, die moet van u gedreven,
En in al u leven, werden uytgeblust,
Want wie de Min wil dwaesselijck aenkleven,
Salse ras begeven, door haer snoode lust,
Dus die door liefd' de vuyle Min veracht,
Die wort' er een krans ter eeren aengebracht.

2. Volght dan de plicht, en bruyckt de reden,
Bint u gemoet door liefde vast,
Strickt uwe siel met d'eerbaerheden,
Dan soo beswijckt ghy door geen last.
Drijft oock u twist uyt u gewenste daecken,
Dat voor alle saecken ware vree beklijft,
Laet daer de liefd' en eendraght t'samen waecken,
Datter dan magh blaecken deught die eeuwich blijft,
Want wie dees staet, tot Godes eer begint,
Die siet' er sijn wensch en 't gaet hem voor de wint.

3. Hy siet' er lust in al sijn handel,
Al wat hy doet dat segent God,
Hy is oprecht, en vroom in wandel,
Of schoon de werelt daer mee spot,
Hy sal sijn stam met deughdelijcke vrughten,
Sonder pijn of suchten, sien seer braef geplant,
Hy sal daer sien de eerbare genughten,
En de soete vruchten, aen des moeders handt:

O die de Echt dus heerlijk heeft gekroont,
Die wordt na wensch seer heerlijck beloont.
4. Denckt daerom steeds, en stelt uwe gangen
Stadelijck na des Hemels baeck,
Neemt met Maria u verlangen,
Na een veel hooger grooter saeck:
Daer u geen ramp noch tegenspoet sal letten,
Daer men u sal setten als in suyver gout:
O die soo leeft die kan den doot verpletten,
Daer men na Gods wetten deughd'lijck Bruyloft houd;
Dus siet wel toe dat ghy des Hemels vreught,
Hier in u ziel, en namaels vinden meught.

D. P. PERS.

Bruylofts Geluck-wenschingh.**Stemme: *Ach schoone Kariclea.***

HET is een oudt gewoont,
 Als twee Gelievers worden t'saem gepaert,
 Dat elck hem jonstigh toont,
 Haer g'luck te wenschen na der liefden aert.
 Den een wenscht dit, den ander dat,
 Tot goet van 't Paer, elck wenscht schier wat.
 2. Dies ick oock (t'wijl ghy nu
 Treedt in den Echt, *ô Bruygom*, met u *Bruydt*,
 Mijn gonst betoon aen u,
 En stort op u mijn goede wenschen uyt:
 Ick wensch dat desen uwen Staet
 Gedy tot uwer zielen baet.

3. En dat ghy beyd' veruoeght
Staegh bruycket tot u heyl en saligheydt
Al 't geen u Godt toe-voeght,
Op dat u paringh loflijk wordt verbreydt;
En dat Godts heyl'ge zegeningh
V g'luckigh maeckt in alle dingh.

4. Voor 't slot, vereende Twee,
Wensch ick dat staegh dees u begonnen standt
Met liefd', eendracht en vree,
Door-vlecht magh zijn, tot eenen hechten bandt,
Als dan sal twist noch haperingh
Verstooren u vereeningh.

Tracht na 't goede.

Der Vroomen Zegeningh in Huw'lijcx betrachtingh.

Stemme: *Rosemont die lagh gedoken.*

BRuygom die u hebt begeven
 In den Echt met uwe *Bruydt*,
 Wilt ghy rustigh lustigh leven,
 Weert het eerste kijven uyt:
 Laet des Heeren heyl'ge vree
 By u hebben d'hoogste stee.
 2. God in als voor al wilt minnen,
 Soo is d'Echt u altijdt goet:
 Want na dat wy d'Echt beginnen
 Daer na geeftse soet of roet.

Hoe d'aenvanger is of leeft
Daer na God de uytkomst geeft.

3. Want men siet veel Echts-versellingh
(Die met recht begonnen werdt)
Swanger van veel ramp en quellingh,
Dies ist noodigh dat u hert
(Wil j' een goet en soet versaem)
Dat begint in 's Heeren naem.

4. Inden naem van God u Heere
Moet ghy t'samen sijn gepaert,
Wilt met al u doen hem eeren,
Want ghy zijt van sijnder aert,
Mits hy u sijn kinders noemt,
En ghy hem u Vader roemt.

5. En waer twee bestaen in Gode
Eens geloovigh en gesint,
En betrachten Gods geboden,
Daer elck anders siel bemint,

Daer sy vieren in den geest
d'Onbegrepen Hemels-Feest.

6. En dat dan dees een-gesinde
Haer in d'onbevleekte Echt
Voor den Heere gaen verbinden;
Wie sal ons uyt-spreecken recht
Wat al soete soetigheydt
In sulck Echts-versamen leydt?

7. Liefd' sal daer twee-voudigh bloeyen
Als een groene Lauwer-Boom,
Vreed' en vreughde sal daer vloeyen
Als een rijcke Water-stroom;
Daer sal 't hert (in spoet of pijn)
Gode even danckbaer zijn.

8. En t'wijl ghy oock beyd' voor desen
Waerdt vereent in Gods gemeent,
Sult nu dubbelt eenigh wesen,
Midts ghy Echtelijck vereent,

Dies ghy meed' genieten meught
Geeft en Echtelijcke vreught.

9. Want soo ghy op 's Heeren wegen
Reyn beleeft u Echte-trouw,
Sal Godts rijcke milde zegen
Staegh omschaed'wen u gebouw;
En betoonen aen u disch
Dat de Heer u gunstigh is.

10. Godt sal stadigh voor u waecken,
En al wat ghy slaet ter handt
Sal hy u ten besten maecken,
Op dat ghy na desen standt,
Op dat ghy na desen raeckt
Daer het heel sal zijn volmaeckt.

Tracht na 't goede.

Bruyloft-Gezangh.***Stemme: Le Spanjola.***

O! Aerd bedeckt met bloemen u hoofd,
 Treckt aen u geestighst gewaet,
 Apol de lucht van Wolcken berooft,
 V stralen blaekeren laet:
 En d'Hemel door u glans verheught
 Tot teecken van ons groote vreught:
 Mits d'opper-Heer soo braven paer
 In liefd' versamelt heeft te gaer.

2. Verciert in 't aldersoetst van haer jeugt,
 Met gaven gansch ongemeen,
 Met schoonheyt, rijckdom, wijsheyt, met deugt,
 Met braef en wack're leen,

Wiens sielen sijn genomen in
Met onveranderlijke min,
Wiens herten beyd' in een vergaert
Selfs d'Hemel (acht ick) heeft gepaert.

3. O God! die d'hoogen Hemel bewoont,
V zegen stort over haer:
Met eer en lof haer dagen bekroont,
En haer voor al gevaer:
Hy sy haer hooft, sy zy sijn hert,
Haer lust sijn vreught, sijn rouw haer smert;
Geeft Heer (al zijnse met haer tveen)
Sy staegh in sinnen blijven een.

4. Dat twist, dat haet, quaet-klappende nijdt,
Hen beyden geen onrust baer,
Maer dat haer liefde vermeerder altijd,
Voorspoedigh van jaer tot jaer:
Dat haer geslacht vergrooten magh
Na wil, na wensch, na haer behagh,

En als de doot haer leven scheyt,
Gunt haer de Heer de saligheydt.

J. J. STARTER.

Een ander.

Stemme: *Poliphemus aen de Strande.*

WAren nu (vereende menschen)
Mijne wenschen
Gaven, die in daedt bestaen:
d'Alderbeste Echts-versellingh,
Sonder quellingh,
Soud' ghy t'saem nu vangen aen.
2. Liefd', de ziele van ons leven,
Soud' ick geven;

Liefd', daer 't Huw'lijck door bestaet,
 Met haer Suster d'eed'le Vreede,
 Gaf 'k u heden
 Als een goet stuck Huys-geraet.
 3. d'Eendrachts vaste sachte banden,
 En twee handen
 t'Saem gevest door trouwigheydt,
 Lijfs gesontheydt, spoedt in neeringh,
 Of hanteeringh,
 Soud' u werden by-geleydt.
 4. By gebreck van gevens krachten,
 Sal ick trachten
 Met een goet geneyght gemoet,
 Om, met u, dat van den Heere
 Te begeere,
 Hy's de gever van het goet.

Tracht na 't goede.

Houw'lijcx Lof-Liedt.***Stemme: Het Aertje van den Wijne, &c.***

KOmt laet ons 't Houlijck prijsen,
'T is ja wel prijsen waert,
Den Echten-staet eere bewijsen,
Wy die hier zijn vergaert,
Wy willen dees lof vermeeren
Met sangh die lieff'lijck luyt,
Ons jonge paer volcx ter eeren,
G'luck Bruyd'gom en vrou Bruydt.
2. Na dat ons God almachtigh
Hemel en aerde schiep,

Het vee, de Engelen krachtigh,
De visch in de zee diep,
Schiep hy na sijnen beelde
Adam van aerden kluyt,
En settede hem in weelde,
G'luck Bruyd'gom en vrou Bruydt.

3. Adam sijnde geschapen,
Gestelt in 't Paradijs,
God liet hem diepe slapen,
En door sijn raedt seer wijs,
Hy maeckte van Adams zijde
Eva, daer sy quam uyt,
Een hulp tot Adams verblijden,
G'luck Bruyd'gom en vrou Bruydt.

4. Christus, na Schrifts vermonden,
Genoot ter Bruyloft mee,
Heeft hem aldaer gevonden
Tot Cana in Galile,

Daer hy Water deed' verkeeren
 In Wijn, na zijn besluyt,
 Den Echten-staet ter eeren;
 G'luck Bruygom en Vrou Bruydt.

5. Wy mogen den Wijn wel drincken
 Die 't hart verheught in deught,
 Hear Bruyd'gom wilt gedencken
 De kroone die u verheught,
 Wy gunnen u, tot Godts eeren,
 Menigh jonge Wijngaerd-spruyt,
 Tot uwes geslachts vermeeren;
 G'luck Bruyd'gom en Vrou Bruydt.

6. Prins, is de Koninck stercke,
 En stercker noch de Wijn?
 Men leest, die 't soo bemercke,
 Dat VROUTJENS noch starcker zijn:
 Maer starcker noch de Waerheydt,
 Die uwe Echt t'samen sluyt;

Wy wenschen u liefdens klaerheydt,
G'luck Bruydegom en Vrou Bruydt.

Een is meer dan al.

Wonder-wercken Christi, Op de Cananeesche Bruyloft.

Stemme: Amaril die door u fier ghelaet, &c.

INde Stadt tot Caan' in Galile een Bruyloft wierd' ghehouden,
Daer Maria selfs oock mede was ter Feest:
Jesus oock dees Hoogh-tijdt heeft verciert ter eeren der Ghetrouden,

Daer men in de vreught was vrolijck in den Geest,
Maer wat heesch geluyt,
Reesser by de Bruydt,
Want de Wijn en al 't vermaeck was uyt.

2. Nu soo sprack de Moeder tot haer Soon: de Wijn die is ten eynde:
Maer hy seyde Vrouw, wat gaet my dit doch aen?
Want mijn uur en tijdt is noch niet hier: dies sy haer rugge weynde,
Sprack de Dienaers toe, doet wat ghy sult verstaen;
Na'der Joden Wet,
Kruycken sijn geset,
Die elck hielden twee of drie metret'.

3. Jesus sprack: dees Kruycken vult terstont tot boven toe met Water:
Draeghtse dan weerom, stracx na den schaffer toe:
Die verbaest, na dat hy 's had gheproeft met wonderlijck gheschater,

Tot sijn Dienaers ylt, ey! maeckt my dit eens vroe?

Segh my Bruydegom,

Hoe komt dit, en waerom,

Want ick sta in dese saecke stom.

4. Wat is dit? een yeder schaft de best en eelste dranck voorheenen,

Als men is bekroost, dan volgt de slechtste Wijn:

Maer ghy hebt den slechtsten eerst gedischt, de best is nu verscheenen,

Wat een vreemde saeck, dit moet een wonder zijn!

Ick heb noyt gesien,

In een Waerschap geschien,

Dat men 't best sal om het laetste bien,

5. Waer maer Christ' met zijne milde gonst het houw'lijck wil vereeren,

Schoon de Wijn is uyt, en alle hoop verdwijnt,

Daer grijpt moet, want hy sal met gena en zegen u vermeeren,

Schoon hoe slecht u saeck oock in u oogen schijnt:
 Want sijn wonder werck,
 Is een seecker merck,
 Dat sijn macht en handt is even sterck.

D. P. PERS.

Echts-Gezangh.

Stemme: Cupido onlanghs geleen, &c.

HEyl, welvaert en geluck,
 Wenschen wy dat door druck
 't Jonge paer, met malkaer,
 Mach genieten
 Hier tot een Bruylofs-stuck.

2. Wat is nu op der aerdt
Het aldermeeste waerd,
Als een mensch, heel sijn wensch
Soud verkrijgen?

Ey, ons dit eens verklaert.

3. Ist Rijckdom, gelt of goet,
Dat ons hier luckighst doet
Heel verheught, met geneught
Stadigh leven,
En vrolijck van gemoet?

4. Of doet hoogheyt en staet
Hier toe de meeste baet?
Om in lust, vreught en rust,
Hier te blijven
Heel vry van alle quaet.

5. Neen, neen, dat ist noch niet,
Dat droefheyt en verdriet
Heel en vert, uyt ons hert

Kan verjagen,
Gelijck men dickwilt siet.

6. Wat heeft dan d'hoogste stee?
Maer liefd', eendracht, en vree,
Want het is, waer en wis,
Datse brengen,
Gewenste leven mee.

7. Genooden, wie ghy zijt,
Wenscht met my dat altijd
Liefdens kracht, met eendracht,
Ende vrede,
Dees liefjens maeckt verblijt.

't Kan meer missen.

Bruylofs oude wijze aen-gewesen.

Stemme: *Hoe legh ick hier in dees Ellenden.*

WY willen dees Bruyloft-Feest houden
 Met vreught en blijtschap in den Geest,
 Niemand laet sijn harte verflouwen,
 Als oft soo noyt hadde geweest:
 Laban die liet een Bruyloft bereyden,
 Als hy Jacob Lea toe-leyde.

2. Moses gaet Israël oock leeren,
 Der geener die een Maeght uyt-geeft,
 Dat hy in Spijse, en Bruyloft-kleeren,
 Haer niet verkorte, maer beleeft,
 Ende behoorelijck moet handelen:
 Laet ons in deught eerelijck wandelen.

3. Simson liet met sijn Bruydt toe-stellen
Een Bruyloft, soo men pleegh te doen,
Met mede-Speelinnen, en Gesellen,
Maer een ontuchtigh wesen groen
En wil ons ganschelijck niet betamen,
Maer stichtelijcke raetsels bequame.

4. Als Simson sijn Bruyloft-genooten
Tot leeringe heeft voort-gebracht,
Wilt malkander quetsen noch stooten,
Maer neemt op goede leeringen acht,
Om dese Feest wel te verciereren,
Met eer, lof, deught, en goe manieren.

5. Tobias die en wilde niet eeten
Op 't Gast-mael van Raguel bereyt,
Maer hy begeerde eerst te weten
Of hy hem oock Sara toesityt,
Na die segeningh ende trouwen
Hebben sy de Bruyloft gehouwen.

6. Den Engel die ginck Naval te nooden
Nu ter Bruyloft te komen daer,
Hy wenschte sijn zegen, niet door booden,
Maer door hem selfs, dit lieve paer,
Sy hielden in Gods vrees met vreughde
De Bruyloft met soete geneughde.

7. Als Tobias wat langer beyde,
Al door den Bruyloft, alst behoort,
Soo is hy met sijn Bruydt gescheyden
Van 't geselschap, ende trock voort
Sijn Ouders te stellen in rusten,
En socht geen wereltsche lusten.

8. De Heere Jesus gingh oock vereeren
De Bruyloft tot Cana soo soet,
Hy deed' Water in Wijn verkeeren,
Sijn eerste teecken hy hier doet,
Tot Godes prijs, minst ende meeste,
Hou met vreughde sulcke Feeste.

9. Schout overvloet in eeten en drincken,
In kleeren en kost' lijck gewaet,
Waer toe aen beyde zijden hincken?
Dient Godt met hart, mondt en gelaet,
Ydel gesanck wilt altijd vlieden,
Looft Godt met Geestelijcke lieden.

10. Als oock met Psalmen en Lof-zangen,
Na de eeuwige Bruyloft soet
Set uwe hart, sin, en verlangen,
Verciert u met ware ootmoet,
Soo sult ghy namaels sijn verheven,
Ende met Godt eeuwelijck leven.

P. I. TWISK.

Na beter.

Bruylofs-Liedt.***Stemme: Phoebus is langh over de Zee.***

Fama die komt ons onverhoedt
 Blasen een nieuw geluyt in d'ooren,
 Van een nieuw' Echt-vergaringh soet,
 Daer niet van is gehoort te vooren,
 Opentlijck roept men het is waer,
 Mompelen hoort men hier en daer,
 't Is een degelijck paer.

2. Fama en segget de klappers niet,
 Die niet dan quaet en konnen spreecken,
 Nochte de spotters, die, soo men siet,
 Loeren na ander lieden gebreecken,
 En elck steecken met haer steert,

Segget den geenen wel geleert
Die 't al ten besten keert.

3. Soo wie quaet spreeckt al eer hy 't siet,
Sweegh hy maer stil wat soudt hem schaden:
Heeft hy in anders deughden verdriet,
Kan het hem oock wat komen te staden?
Of het een klapper nu al wist,
Heeft hy oock anders yet gevist
Als tongh en tijdt verquist?

4. Harders en Harderinnen, heen,
Maeckt u gereet na oude wijse,
Schicket dit Jonge paer by een,
Dat u goet hart de jonste prijse,
Dat ghy in deught bly-geestigh zijt,
Ende met eeren na den tijdt,
't Geselschap zy verblijt.

5. Prince, jongh paer, die 't alles geeft,
Doe u van nu in voorspoet blijven,

Dat ghy in goede vrede leeft,
 Ende hier namaels mooght beklijven,
 Vrede was noyt soo dier gekocht,
 Ofse heeft meerder goet gewrocht,
 Hy weet die 't heeft versocht.

Toe-zangh, Op 't voor-gaende Bruylofs-Liedt.

Stemme: Phoebus is langh, &c.

Fama heeft immer de waerheyt verklaert,
 Fama heeft immer niet toe geloogen,
 't Jonge paer is in d'Echte vergaert,
 Fama heeft geender van beyde bedroogen,

Beyde zijn sy seer wel te vree,
 Vrienden en magen die komen oock mee
 Ter Bruyloft van dees twee.

2. Holla, daer hoor ick een schamper geswier,
 Van een verdrietigh mommelen komen,
 Mommelaer packt u al vry van hier,
 't Mommelen kan u nu hier niet vroomen,
 Weet ghy wat namaels beuren sal?
 V wangunstige leuren al,
 Sijn maer gelapt getal.

3. Princen, en acht 'et de mommelaers niet,
 Om uwe vrede wel te versinnen,
 Of u yet namaels tegen-biet,
 Leert altijdt liefde met liefde verwinnen,
 Liefde en smaectt geen ongeval,
 Liefde het suur verkeeren sal,
 Reyn liefde verwint het al.

Een is meer dan al.

Lauwer Des Eerlijcken Huwelijcks.***Stemme: Ionckvrouw ick u vragen laet.***

't HUw'lijck dat is een staet, geplant
Van Godt in 't Paradijs,
Met Man en Vrouwe goeder-handt,
Gerechtigh, vroom en wijs,
't Huw'lijck is goet, die't in Godt doet,
En voltreckt tot Gods prijs.

2. 't Houw'lijck dat vanght met Adam aen,
Godt voeght hem toe een Wijf,
Vyt sijn ribbe soo wy verstaen,
Als hy lagh en sliet stijf,
't Huw'lijck is goet, die't in Godt doet,
Twee zielen maer een lijf.

3. 't Huw'lijck dat is gebenedijt,
Van Godt den Heer bedacht,
Om te vermeeren metter tijdt
Het menschelijck geslacht,
't Huw'lijck is goet, die't in God doet,
En op sijn saecken acht.

4. 't Huw'lijck dat is een soet gespan,
Met liefden ende min,
Houdt u oprecht en vroom daer an,
Het geeft seer groot gewin,
't Huw'lijck is goet, die 't in Godt doet,
Met een lieff'lijcken sin.

5. 't Huw'lijck is een eerlijck streeck,
By Gods heyligen al,
Het sy den priester ofte leeck,
Elck een tot zijn geval,
't Huw'lijck is goet, die 't in God doet,
En blijft in sijn Schaep-stal.

6. 't Huw'lijck wordt van Christo ge-eert
Al tot Cana in fijn,
Tot Godes lof, het volck en weerdt,
Maeckt hy Water tot Wijn,
't Huw'lijck is goet, die 't met God doet,
In hem wilt vrolijk zijn.

7. 't Huw'lijck en is te scheidn niet
Dat van God is gepaert,
Daerom alle beyde toesiet,
Dat elck na aer veraert,
't Huw'lijck is goet, die't in God doet,
Levende lief en waert.

Na beter.

Aenhanghsel.

Stemme: *Godt den Vader woon ons by.*

GOdt, Vader, Soon, en Heyligen Geest,
Een Godt van allen goeden,
Wy dancken u in dese Feest,
Dat ghy ons dus gaet voeden,
Met spijs en dranck in over-vloet,
Matelijck te genieten,
En niet te veel inschieten,
Tot des lichaems verdrieten,
Maer tot 's levens welstant soet,
Danckbaerlijck t' uwer eeren,

Laet ons u lof vermeereren,
En voedt ons door u leeren,
Amen, Amen, Waer en Ja,
Des singen wy Halelua.

*Een yeder heffe zijn hart en gemoedt
Nu op tot den Heer den Heeren goet,
Dancket en loven hem in sijnen Geest met spoet.*

Na beter.

Bruyds Lof en Plicht.

**Stemme: *De Maets al van de goude Leeuw'*. Oft:
Ons Speel-Iacht nu al vaerdigh leydt Oft:
*Wie sal in 's Princen dienst voortaan.***

VRouw Bruydt gepresen, schoone Bloem,
 Pronck, Perel, Roose uytgelesen,
 V Bruydegoms kroon en sijn roem,
 En boven al van hem gepresen.
 2. Ghy zijt getreden in den staet,
 In d'Echte-staet zijt ghy getreden,
 Een stuck dat 't al te boven gaet,
 Daer vreught en smert wert in geleden.

3. Dies bid ick u te deser tijdt
Dat ghy geduldigh zijt in lijden,
Dat welcke u vaeck breet en wijt
Van alle kanten komt bestrijden.

4. En als ghy zijt in groot geluck,
Dat ghy dan niet en wordt hooghmoedigh,
Maer dat ghy dan (gelijck in druck)
V wendet tot den Heere goedigh.

5. En denckt dat 't alles komt van God,
Van sijnen handt moet ghy verwachten,
't Sy vreughde of een droevigh lot,
Ey! wilt dit doch voor al betrachten.

6. Siet ghy met God niet murmureert,
Maer seght: de Heer heeft 'et genomen,
De Heere is 't die 't weder geeft,
Dies heeft hy van mijn danck bekomen.

7. Weest uwen Man gehoorsaem, hoort,
Het is u plicht en 't staet geschreven:

Het is dien grooten Godt zijn woordt,
Dat hy u selver heeft gegeven.

8. Betracht dees saeck soo doet ghy wel,
Het is een trap die u leydt boven,
Selfs in den Hemel uyt de Hel,
Een yeder mensch sal u dan loven.

9. Geeft ghy een ware voor-beelt goet
Aen yeder Vrouwe hier op aerden,
Dat sy haer Echte-Man soo doet,
Als ghy doet uwen vriendt vol waerden.

10. Dus sal de vreedde zijn geplant,
En eendracht zijn voor twist gekomen:
De liefde sal, door 't gansche landt,
Seer heerlijk blincken sonder schroomen.

11. Dan salmen prijsen uwe daedt,
V eere als een vreedens-moeder,
Geluckigh achten die nu staet,
En is u sorgh, u lief, en hoeder.

12. Het is een saeck die aengenaem
Is by den grooten Godt gepresen,
Die sijnen zegen, seer bequaem,
De sulcke altijd heeft bewesen.

J. Y. KLEYN-SORG.

't Gewenst en 't gejaegde verkregen.

Toon: Hoe schoon licht ons den Morgen-Star.

Oft: Weest wellekom Immanuel.

Wat ist een vreughde voor den mensch
Als hy verkrijght zijns harten wensch,

Het is een nieuwe leven,
Het is een licht voor duysternis,
Een vryheyt voor gevanckenis,
Een springen voor een beven,
Als 't hart, van smart,
Ongesonden, en van wonden, is ontbonden,
't Is een vreughde niet om gronden.

2. Als yemant maer tot angelen staet,
En siet hoe 'er sijn dobber gaet,
Als 't visje maer eens tucket,
Het is voor hem een groot gerijf,
Terstont verblijt zijn hart in 't lijf,
De ziel die wordt verrucket,
Om ras, op t pas,
Met verlangen, na veel gangen, visch te vangen,
Maer wat vreught als het blijft hangen.

3. Een jager die nae 't wilde jaeght,
En hier en daer na 't wilde vraeght,

Wanneer men hem 't wild' wijset,
 Het is voor hem geweldigh soet,
 Hy rijdt te paerd', hy loopt te voet,
 De Bergen hy op-stijget,

En daelt, en dwaelt,

En hy hijget, en hy sijget, en hy swijget,
 Maer wat vreught als hy 't wildt krijget.

4. Wat moet'er dan een vreughde zijn
 Als 't hart, bedwelmt van minne-pijn,
 Zijn weer-helft gaet om-soecken,
 En vintse dan na sijnen wensch,
 Het maeckt gewis een nieuwen mensch,
 't Is vreught in allen hoecken:

Een vrouw, die trouw,
 In haer vonden, t' allen stonden, is bevonden,
 't Is een vreught in hart en monden.

5. Dit proeft ghy nu Heer Bruydegom,
 Ghy zijt u liefste wellekom,

Oock welkom moet u wesen
 V lieve Bruydt, die aen u zy
 Geseten is u dichte by.
 Oock welkom zijn by desen,
 Welkom, rondtom,
 Al de vrinden, wel-gesinden, de beminden,
 Die sigh op de Bruyloft vinden.
 6. Wy zijn met u, o Bruydegom, bly,
 't Is vreught voor ons, 't is vreught voor dy,
 't Is vreught voor u Vriendinne:
 De Heere geef u beyd' te saem,
 Dat ghy meught leven seer bequaem,
 Met zegen in 't beginne;
 En voort, alst hoort,
 In u wegen, als een regen, wel te degen,
 Altijdt meught beleven zegen.
 7. 't Is Godt de Heer die 't lieve Paer,
 Seer liefelijcken by malkaer,

Te samen heeft gebonden:
Wel vrienden laet ons al te saem
Met sangen prijsen Godes naem,
Sijn eer met eer verkonden:
 Vry uyt, geluyt,
Laet de keelen, nu eens queelen, met ons veelen,
Handt en tongh, Muzijck speelen.

C. B.

Bruylofs-Vreughden-Liedt.**Stemme: *Edel Artisten koen.***

't IS 'er nu in den tijdt,
't IS 'er een tijdt van vreughden,
Yeder is nu verblijdt,
Ellick is vol geneughden:
Wel op, laet ons ontspringen,
En singen over-luyt,
Laet ons den lof voort-bringen
Van den *Bruydegom* en de *Bruydt*.
2. Ghy vrolijcke hartjes bly,
Ghy gasten oock al te samen,
Schickter u mede nu by,
En willet u doch niet schamen:

Wilt nu malkander vereeren,
En wesen verblijt van Geest,
Laet ons de vreughde vermeeren,
Van dit vrolijke Bruyloft-Feest.

3. Schencket de koele Wijn,
Wilter met lusten nu drincken,
Later doch vreughde nu zijn,
Wilter geen droefheyd gedincken,
Speelt op de heldere snaren,
Laet hooren het geklanck,
En wilt doch openbaren
V heldere keel-gesanck.

4. Ghy Jonghmans weest doch geree,
Doeter de gasten vergaren,
Brenghter de Dochters oock mee,
Wilter u mede gaen paren,
En voeghter doch handen by handen,
Laet u ter harten nu gaen

Des liefdens krachtige banden,
Als den Bruyd'gom heeft gedaen.

5. Ghy Maeghdekens hier op acht,
Ghy droevige-blyde Gespeelen,
Seght 'er de Bruydt goede nacht,
En wiltse de Liefste bedelen,
't En kan u doch gants niet baten
Of ghy vast beydt ende schreyt,
V Speelnoot moet ghy verlaten,
Want den Bruydegom heeft 'et geseyd.

6. Wel dan, o Bruydegom fier,
Neemt 'er t tijdt wel in ware;
Leeft nu op u playsier,
Achtet op geenen beswaren,
In spijt van die 't benijden,
Zijt ghy haer weder-paer;
Neemt dan u Bruydt ter zijden,
Wilt u verblijden met haer.

7. De sorghjes soet en suur
Wilt nu (o Bruydt) verlaten;
V Bruydegom, sonder getreur,
Die salder u komen te baten:
Zijn sinnetjes seer verlangen,
Zijn harteken tot u treckt;
Wilt lieffelijck hem ontfangen,
Met armtjes uyt-gestreckt.

8. Tot vrolijcke lusjes bly
Willet u dan bereyden;
Duysent genuchjes daer by,
Wenschen wy onder u beyden:
Wilt lieffelijck nu beginnen,
Besteet in deughden u jeught,
Soo sult ghy vreughde winnen,
En eeuwigelijck sijn verheught.

C. P. BIENS.

Bruylofs-Liedt.***Stemme: Sal ick noch langer met, &c.***

WEL op mijn Harp, wilt vrolijck wesen
 En spelen een nieuw Bruylofs-Liedt,
 Ghy die hier zijt vergaert mits desen,
 Weest vrolijck alle die ghy siet,
 Als Man en Vrouw
 In d'Echte trouw,
 Als Man en Vrouw vergaert tot een gemeen,
 Die waren twee, door 't houwelijck worden een.
 2. Dit soet gespan tot Godes eeren
 De werelt wijt vermeereren doet:
 Wijckt niet daer van, maer van die leeren
 Afkeeren van den Echten voet,

Oor-blasers quaet,
En haren raet,
Oor-blasers quaet vliet, de schriftuur verbandt,
En die quaet spreecken van den Echten stant.
3. Van sijnen Bruydt sijnen gemeente,
Selfs Christus is den Bruydegom,
Vleesch van sijn vleesch, been van sijn beente,
Is elck geloovigh menscher som,
't Afbeeld hier van,
Is Vrouw en Man,
't Afbeeld hier van zijt ghy Bruygom en Bruydt,
Dit beeld, druckt met Godsaligh leven uyt.
4. Prins, Bruydegom leeft lange jaren,
Met u Vrouw Bruydt, in vreedem rijck,
En spant tot vreedem liefdens snaren,
En Godtvesentheyte te gelijk,
Soo sal den tijdt
Die 't al verblijft,

Soo sal den tijdt u altijd maecken vroet,
In lijdē duldigh, danckbaer in voorspoet.

Een is meer dan al.

Echts-Eer-Liedt.

Stemme: Jongh-Vrouw wat ick u vragen laet.

DE Heer, die ons besorgt en voedt,
Heeft eenmael wel gesejdt:
Het is den mensche gansch niet goet
Te zijn in eensaemheydt,
Terwijl hy 't al,
Op 't aerdsche dal,
Zijn Ega had bereydt.

2. Oock heeft den wijzen Salomon
De eensaemheydt versmaet,
En hiel dat 's levens vreught begon
In d'Echtelijcke staet;
Want een valt haest,
Of is verbaest,
Maer twee-dick Snoer bestaet.

3. Terwijl het dan is onvolmaeckt,
En quaet te zijn alleen;
Soo hebt ghy 't Bruygom wel geraeckt,
Dat ghy het Echts-vereen
Koost met u Bruydt,
Door liefds besluyt,
Na Godes wijze reen.

4. Want 't woordt dat Godt van Adam sprack,
Spreeckt noch in dese tijdt,
Want ons ontbreeckt 't geen hem ontbrack,
Eer men te recht bevrijdt

Voor 't quaet kan sijn,
Want druck en pijn
d'Eensaemheyd staegh bestrijdt.

5. Vyt der naturen is den mensch
Tot paringh noch gesint,
Behoefticheyt die port sijn wensch,
Tot dat hy hem verbint
In d'Echten-stant,
Door trouw-heydts bandt,
Daer hy vernoegingh vindt.

6. Dus ghy vereende zijt nu mee,
Door Godt en eygen aert,
Getreden tot den Echt alree,
Waer in ghy vriend'lijck paert,
Maeckt dat d'een Min
In 's anders sin
Staegh weder-Minne baert.

7. Maeckt dat ghy soo tot een verselt

(Als strengen tot een touw,
Of als een Smit het Yser welt)
Door liefd', eendracht en trouw,
Op dat u licht,
In elcx gesicht,
Een Hemels glans behouw.

8. Oorlof getrouwde, siet wel toe,
Dat ghy u trouwlijck draeght,
Poocht dat elck sijn plicht voldoe,
Op dat ghy Godt behaeght,
Soo sal van druck,
Noch ongeluck,
V vreught niet zijn verjaeght.

Tracht na 't goede.

Bruylofs-Liedt.**Stemme: *Ladurette.***

WAnneer een storm met eeren,
 Met voordeel, en met kleen
 Verlies van volck, of ganss'lijk geen,
 In spijt van die haer weeren,
 Volvoert wordt, den vyandt
 Tot schaed', en nut van 't landt.

2. Dan wordt de Trom geslagen,
 Dan klinckt men de Trompet,
 Dan wordt de Pick-ton uyt-geset;
 Dan hoort men niet gewagen
 Als vrolijkheydt en vreught,
 Want elck is dan verheught.

3. Dus laet ons van gelijcken,
Nu onsen Bruydegom
De storm gewonnen heeft, rondtom
Ons' blijdschap laten blijcken,
En by de koele Wijn
Van harten vrolijck zijn.

4. Laet ons de held're Glasen,
De Fluyten groot en kleyn,
De Koppen, Schalen, dapper reyn,
Van blijdschap uyt gaen blasen;
Elck tast aen sijn Trompet,
En hem na 't blasen set.

5. Dat sullen de Kartouwen
Sijn, die ons' ongeneught
Wegh schieten sullen, en de vreught
In hare plaetsen bouwen,
Die onse geesten leydt
Tot alle vrolijckheydt.

I. I. STARTER.

Echts-Gesangh.**Stemme: *Waer is nu mijn vryheydt.***

HET was en blijft gemeen,
 Dat twee, op 't veerst verscheen,
 Noch in 't end' wel worden een,
 (Een) ja soo dra, door't woortje Ja,
 Het Eerlijck Echt
 Haer in liefden t'samen hecht.
 2. Dees vryen Echten-staet
 Voedt veel onheyl en quaet,
 Als elck tegens aer aengaet,
 Maer soo haer Wet, van Godt geset,
 Recht werdt beleeft,
 Sy volmaeckte vruchten geeft.

3. Geen vreught meer vreught hier baerdt,
Dan soo te sijn gepaert,
Dat den een in d' aer vergaert,
Wanneer men beydt, van 't quade scheydt,
En stadigh jaeght
Na al 't geen dat *Godt* behaeght.

4. Eerwaerdigh is de Vrouw
Die in voorspoet en rouw
Blijft haer Heer en Man getrouw,
En volght *Sara*, dan sedigh na,
Die heeft betoont
Wat een eerbaer Vrouwe kroont.

6. Al is de Man de Heer,
Soo moet hy nimmermeer
't Swacke vaetje stoten neer,
Maer onder-stant, betonen, want
Sy is alleen
Nu sijn eygen vleesch en been.

6. Ick wensch, vereende Twee,
Dat liefd', eendracht en vree,
By u altoos houden stee,
Op dat verschil, noch tegen-wil,
V harte naeckt,
Ja veel min on-eenigh maeckt.

7. En dat uyt dese standt,
In Edens Hof geplant,
Die ghy vreughdigh slaet ter handt,
Werdt voort en voort, veel deughts bespoort,
Op dat u plicht
Die in duyster sit verlicht.

P. I.

Speelnoots Scheydt-Liedt.**Stemme: *O Nederlandt, &c.***

DE tijdt is hier, dat wy 't playsier,
 Ons Bruyloft nu gaen staken,
 De nacht is schier, al over stier,
 Phoebus komt hem op-maken,
 Sijn schoon-schijnende stralen licht,
 Bieden het aerdtrijck haer gesicht:
 Elck Dier, seer fier, in zijn quartier,
 Begint te waken.

2. De stille nacht, die wel bedacht,
 Geschapen is tot rusten,
 Is weer door-bracht, eerm' er op acht,
 In vrolijkheydt met lusten;

Niemand hem te beklagen heeft,
 Dan die 't krackeel behagen geeft,
 't Krackeel, en scheel, geheel,
 Wijckt van ons kusten.

3. Princen, by naem, vroom en bequaem,
 Nu aen wy wederkeeren,
 Hebben wy t'saem, al na 't betaem,
 Voldaen uwer begeeren?

BRUYDEGOM en BRUYDT:

Wy dancken u Gespeelen goedt,
 Die u dit niet verveelen doet,
 En zijt ons Feest, geweest,
 Speelnoots met eeren.

Een is meer dan al.

Bruylofs Vermaen-Liedt, Aen de getrouwde.***Stemme: Schoonste Nimfje van het Woudt.***

GHy die desen staet aenveert,
En begeert
't Aertsche leven ons te enden,
Wilt in't bitter ofte soet,
Wat ghy doet,
Tot den Heer u altijd wenden.
2. Alles wat u dan geschiet,
't Is al niet,
Alles kont ghy overwinnen:
Ja in 't midden van den druck,

Sal 't geluck
 Eerst ten rechten eens beginnen.
 3. Alles wat ghy met verstandt
 Neemt ter handt,
 't Sal u altijd wel gedyen:
 Godt sal door zijn wijsen raedt,
 Van het quaet,
 Vwe leven wel bevryen.
 4. Hy sal sorge dragen voort
 Wat 'er hoort:
 Godt sal uwe stam vermeeren,
 En verleenen kracht en deught,
 Dat ghy meught
 V bequamelijck geneeren.
 5. Vwe kind'ren boven dien
 Ghy sult sien,
 Vwe wesen in-gegraven,
 En vereeren seer bequaem

Vwen naem,
Met veel prijsselijcke gaven.
6. En wanneer ghy desen staet
Al verlaet,
Als ghy 't hier al gaet begeven,
Sult ghy noch tot uwer eer,
Meer en meer,
In u kind'ren altijdt leven.
7. Wel dan Bruydegom en Bruyt,
Tot besluit,
Wil den Hemel u verleenen,
Dat ghy nu te samen meught,
In der deught,
Tot u saligheydt vereenen.

C. P. BIENS.

Bruylofs-Liedt.**Stemme: *Soeckt Peerlen, soeckt Gesteenten.*****Oft: *O Schoonste Parsonaedje.***

MEt recht zijt ghy beperelt,
 Bekranst, bekroont, behangen met cieraden,
 O Liefde! want ter wereltd
 Ghy oorsaeck zijt, van veel vreught en genaden:
 Om na waerdy, te prijsen dy,
 Zijn wy te kleen van krachten:
 Want hier op aerden, zijt ghy de meest van waerden,
 Wel te achten.
 2. Wat siet men steeds al deughden,
 Al vrolijkheydt, en lieffelijck vermaecken,

Een vreught baerdt duysent vreughden,
 Daer men u vier (o Liefde) maer siet blaecken,
 En daer ghy zijt, daer is altijd,
 Vreed' over alle boegen:
 Want hoe't mach vallen, maeckt ghy dat men in allen
 Hem genoegen.

3. Oock siet men eendracht groeyen
 Daer liefd' en vreed' haer beyde laten vinden,
 En waer haer deughden bloeyen,
 Hoe zy oock sijn, soo sijn 't al eens gesinden:
 Want liefde doet, dat vrede moet
 Met eendracht stracks verschijnen,
 Want door haer krachten, moet vyantschap versmachten,
 En verdwijnen.

4. Ghy Liefde zijt nu mede
 De oorsaek van dit goedt en soet vergaren,
 Want uyt liefd' was 't dat heden
 Ons Bruygom gingh met sijn lief Bruydje paren,

En liefde dee, ons Bruydtje mee,
De kans voor dees tijdt wagen;
'k Hoop Godt sal 't geven, dat sy 't in haer leven
Niet beklagen.

5. Blijdt-geestige Speelnootjes,
Toont nu te recht, door 't klincken van u keeltjes,
Dat ghy graegh, en niet nootjes,
Die selschap soet vermaeckt met sangen eeltjes:
Want heden ist, den tijdt, dat twist
Noch droefheydt hier magh blijven,
Maer in dees steede, moet liefd', eendracht en vrede,
Steedts beklijven.

't Kan meer missen.

Bruyloft-Gezangh.***Stemme: Ontwaeckt u doch alle met vlijt.***

GHy die de Eensaemheydt bemint,
Als soet en stil,
En haer gemackelijck bevint,
Vol wensch en wil,
 Soud' anders wel gevoelen,
 Indienje maer besocht,
Dat kan 't paren, en 't vergaren,
 En het trouwen,
Is meer als van de Eensaemheydt te houwen.
 2. De Eensaemheydt baert ongemack,
En groot verdriet,
Want wort men out, en kout, en swack,

Of hoe 't geschiet,
Het is quaet om dragen
Alleen een swaren last:
Met malkander, kan d'een d'ander
Ondersteunen,
Daer eenigh een alleenigh staegh moet kreunen.
3. Daer d'eene handt de ander wast,
Daer wort 'et hel:
Daer ellick op elckander past,
Daer gaet 'et wel;
Daer soo vereende zielen,
Te samen sijn gevoeght,
Sal Gods zegen, als een regen,
Neder dalen,
En 't lieve paer met sijne gunst bestralen.
4. Dies lof dan Goddelijcke Echt,
Die ontucht weerd,
En die de sielen t'samen vlecht

Na elcx begeert,
Om eens gesint te leven,
In vree, na wensch en lust:
'k Wensch van herten, dat noyt smerten,
V bejeeg'nen,
Maer dat Gods gunst op u te saem mach reeg'nen.

ANTH. JANSZ.

Liever.

Echts-Eer-Liedt.**Stemme: *Komt hier misnoegent Hart.*****Oft: *O Schoone Cariclea, &c.***

HOe noodigh, nut, en soet,
 Voor 't menschelijck geslacht sy d'Heyl'ge Echt,
 Weet Godt al-wijs, al-goet,
 Op 't nauste, diese selfs heeft op-gerecht,
 Met 't eerste paer, in Edens hof,
 Tot 's Houw'lijcks groot en eeuwich lof.
 2. Waer is een volck op aerd',
 (Hoe woest van leven, hoe vreemt van verstant)
 Dat niet in grooter waerd'
 En houdt des Echts onbreeckelijcke bandt?

Soo vast heeft d'Heer dit trouw-verbondt
In aller menschen hart gegront.

3. 't Is dan geen vreemde saeck
Dat onsen Bruydegom, door liefds besluyt,
Koos tot sijn harts vermaeck,
Soo een lief Maeghden-beeltje tot zijn Bruydt:
En 't Bruydje heeft niet nieuws gedaen
Dat s is haer Moeders pat gegaen.

4, Nu dan vereende twee,
Die (t'wijl t' in 't bloeyen van u jaren zijt)
In d'Echt doet u in-tree,
En dat in 't schoonste van de Soomer-tijdt,
Op 't aengenaemste van het jaer,
't Wijl 't alles groen staet en vruchtbaer.

5. Ick wensch datm' aen u trouw,
Dees soete vruchtbaerheydt oock speuren magh,
Dat liefd' in u gebouw,
Verseld' met vreed', toe-neem van dagh tot dagh;

Dat eens-gesintheydt tot de deught,
V beyder harten maeckt verheught.

6. 'k Wensch dat der Heeren Heer
(Van wien oock al 't geluck af komen moet)
Zijn zegen meer en meer
Op u wil storten uyt in overvloet;
Op dat u beyd' dees Echten-bandt
Gedye tot een sael'ge standt.

I. F. S.

Voor-Jaers Bruyloft-Liedt.**Stemme: *Wel heeft Salomon gesejdt.*****Oft: *Lustig Hymen als een Man, &c.***

AErd' en Hemel nu bewijst,
 En aenprijst,
 Lentens lieffelijck beginnen:
 't Gaet nu beyde, vee en mensch,
 Na haer wensch,
 Om genoeg te gewinnen.
 2. Even soo zijn dese twee,
 Die oock mee,
 Hier in d'Echten-staet versamen:
 Hier is Lentens soet begin,

Door de min:

Hier zijn twee vereende namen.

3. Hy die van een vroomen stam

Eerlijck quam,

Sy oock in gelijcker voegen,

Beyde Vogels eender veer,

Waer was meer,

Waer was grooter vergenoegen?

4. Ghy dan Bruyloft-gasten singht,

Dat het klinckt,

Singht den lof van dese beyden,

Die nu in der liefden groot,

Totter doodt,

Nimmer hier en sullen scheidt.

5. Wel dan ghy vereenight paer,

Wilt malkaer

Handen, hart, en trouwe, bieden:

Soo sal droefheydt, en discoort,

Voort en voort,

Van u Huys gedurigh vlieden.

6. Siet, sy wenschen u geluck,

In dit stuck,

Dat u welvaert magh vermeeren:

Treect dan t'samen eenen lijn,

Dat u pijn

Magh in soete Wijn verkeeren.

7. Dat ghy eenen Soone kust,

En met lust

Meught het Suye-Seuntje singen,

Als wy op een ander Jaer,

Moer en Vaer,

Wederom geluck toe-bringen.

8. Oorlof Bruydegom en Bruydt,

Tot besluit,

Wil den Hemel u verleenen,

Dat ghy nu te samen meught,

Inder deught,
Tot u salicheydt vereenen.

C. P. BIENS.

Feest-Liedt.

Stemme: *Lustigh Hymen als een Man.*

Schoone Nimfjes, die hier zijt,
Maeckt jolijt,
Laet u soete stemme klincken,
Komt en schickt u elck een by,
Zy aen zy,
Om te eeten en om drincken.
2. Sie ons Bruydt, na 's landts manier,

Is seer fier
 Geciert, in haer staet verheven,
 En de Bruygom nevens haer,
 Is een-paer,
 Vriendelijck tot haer genegen.

3. Waerom soudt niet elck een vreught,
 In der deught,
 Vryelijck mogen hanteeren,
 Heeft niet Christus mee ter stee,
 In Galile,
 Eenen Bruyloft gaen vereeren.

4. Daer hy van het Water Wijn,
 Maeckte fijn,
 Willende daer mede leeren,
 Dat hy selfs het huw'lijck jent,
 Excellent,
 Stichtet, en haet het Hoereren.

5. Hy die Adam eerstmael schiep,

Een slaep diep
Op hem sant, na Schrifts vermonden,
Heeft u Bruydegom ten loon,
Tot een kroon,
V dees Eva toe-gesonden.
6. Geluck Prince, jonge paer,
Met elckaer,
Vreede wil u Godt toe-senden,
Daer toe Olijf-spruyten reen,
Achter een,
Vreede moet u leven enden.

Een is meer dan al.

Bruyloft-Zang.**Stemme: *Si tanto Gratioza. Oft: O schoonste Parsonaedje, &c.***

O! groote kracht der minne,
 O! soete brant daer liefde u doet blaecken,
 Zijt ghy aen ziel en sinne,
 Een lieve vreught, een aengenaem vermaecken,
 Ghy queeckt en voet, door vleesch en bloet,
 Wellusticheydt en vreughde;
 Doch! daer mins lusten,
 Op liefdens wetten rusten,
 Zijnse deughde.
 2. Is min aen liefd' gebonden,
 Is liefd' geneught, door Echt de min te plegen,

Werst min by trouw gevonden,
 Is liefd' door trouw tot minne-lust genegen,
 Genegentheyt, soo aengeleydt,
 Baert niet als lieve vreughde,
 Mitsdien de minne,
 Aen die verliefde sinne,
 Streckt tot deughde.

3. Liefd' maeckt de minne Heyligh,
 Min sonder liefd' staet Goddeloos te noemen,
 De liefd' maeckt minne veyligh;
 Min sonder liefd' die is gelijk de bloemen,
 Die afgescheurt, verdort en treurt,
 Om dat haer is benomen,
 't Geen daer haer vreughde,
 Haer wellust en geneughde,
 Van most komen.

4. Dies wensch ick dat u sinne,
 Verliefde jeught, de min soo mogen plegen,

De min soo mogen minne,
 Dat sy tot min door liefde sijn genegen;
 Door liefd en trouw, werdt Vrijster Vrouw,
 Door minne, sonder trouwen,
 Werdt d' eer verlooren;
 Werdt min door liefd' verkooren,
 's Is behouwen.

J. H. KRUL.

Echt-Zangh.

Stemme: Te May als al de Vogelen, &c.

't IS hier een tijdt van vrolijkheydt,
 Verdrijft daerom de rou en leydt,
 En helpt ons vroolijck singen:

't Is hier de Feest, waer in de gees
Wel blijdschap magh voort-bringen.

2. In d'oude Eeuw' ist mee geschiet,
Daer was geneught, en geen verdriet,
Als Echte-luyden paerden:
Selfs d'oude Man, die dacht' er an,
Hoe soet sy oock vergaerden.

3. Men stelder toe een Bruyloft-schaer,
Men was bly met het jonge Paer,
De wijsheydt wierd' vergeten;
Soo Oudt als Jongh, van vreughde songh,
Men wou geen stuursheydt weten.

4. De Wijsheydt Godts selfs alles sagh,
Als hy quam op dees Bruylofs-dagh,
En sagh dit groot kryoelen:
En tot een merck, zijn Wonder-werck,
Deed' hy daer sien en voelen.

5. De Wijn was op, de vreught was uyt,

Daer was een stil en heesch geluyt,
De Schaffer was verlegen;
O! waer kan zijn, soo goeden Wijn,
Daer is de vreught ter degen.

6. Waer blijtschap houdt de rechte maet,
Daer kroont men eerst den Echten-staet,
Daer blijftmen in de palen:
Daer kan de mensch, na wil en wensch,
Sijn lust en aesem halen.

7. Wijst d'aertsche Bruyloft 's Hemels aen,
Soo moet men soo ter Bruyloft gaen,
Dat steeds de sinnen streven,
En sien om hoogh, met 's Hemels oogh,
Na een veel beter leven.

D. P. PERS.

Gedicht, Aen de Bruyloft-Gasten,***Getrocken uyt het eerste Capittel des Boecks Hester, vers 8.***

Na dat den grooten Vorst, in 't Perssen-rijck verheven,
Aen alle zijn gesin een maeltijdt dede geven,
Vol Heerelijcke pracht, en Konincklijck geschenck,
Den sijnen tot vermaeck, ons allen tot gedenck,
Drie-tsestigh dagen lanck: soo heeft hy sijne Gasten
Seer gunstelijck geviert, en voorder gaen belasten:
Soo wie den koelen Wijn uyt gulde Vaten dronck,
En vrolijcken genoot, of mildelijcken schonck,

Sou danckelijck en stil sich selver vergenoegen,
En niet dan alle vreught daer tusschen in vervoegen,
 En vorder van de rest behouden sijne rust,
 En laten yeder een het geene dat hem lust:
Men drong daer niemant aen wanneer men quam te schencken,
Om tegen sijnen wil den Beecker uyt te drincken,
 Maer na 't een yeder past werdt ellick-een gerieft,
 En ellick drinckt soo veel als hem dan best belieft.
Wanneer wy gaen ter Feest, en neder zijn geseten
Ter Tafel, om met vreught te drincken en te eeten,
 Soo weten immer wy, en konnen wel verstaen,
 Dat dit met ons niet min in regel hoort te gaen:
Die Heyden gaf de Wet, ons moet 'et niet verdrieten
Dat sulckes by ons mee haer plaetse mach genieten:
 Maer sullen in de deught, vervolgens onse plicht,
 Ons toonen waerder volck, en beter onderricht.
De maticheydt voor al die moeten wy betrachten,
En met een danckbaer hart de gulsicheydt verachten:

En midden in de vreught der lieffelijcke Wijn
Malkanderen niet hardt noch over-lastigh zijn:
Insonderheydt alhier, alwaer wy komen vieren
De Feest van dese Bruydt, in alle goe manieren,
In allerley vermaeck, in veelerleye vreught,
In allerley lust geregelt na de deught.
Wy komen om geluck het jonge paer te bieden,
En sullen wy het selfs al willens gaen ontvlieden,
Terwijl dat de deught van vrolijckheydt bestaet
In 't loffelijck gebruyck van rechte middel-maet.

C. P. BIENS.

Bruylofs Overdaet, Versmaet en tegens-gegaen.***Stemme: O slaep, ô soete slaep, &c.******Oft: Neemt Toorts, neemt Licht, neemt Son en, &c.***

Verheught, vol vreught, in deught, de jeught, mach zijn,
 In 't Feest, de Geest, ge-eest met soeten Wijn,
 Ter eeren van dit paer,
 Die als nu te gaer,
 Sijn te saem gevoeght, en heel wel genoeght,
 Sijn te saem gevoeght door 't Houw'lijck,
 Om malkaer te dienen trouwelijck.
 2. Maer overdaet en snoode gulsigheydt,

Moet zijn de Feest, en 't selschap heel ontseydt,
 Soo als men gulsigh drinckt,
 Dat men spout en stinckt,
 Dat men swaeyt en swiert, heel ongemanierd,
 Dat men swaeyt en swiert, heen weder,
 En eyndelijcken valt ter neder.

3. O! dat de maet van vreught soo werdt verkort,
 Dat Wijn en Bier t'onmatigh zy gestort,
 Daer al het soete nat,
 Yemant vol en sat,
 Wordt steeds ingeparst, dat hy by na barst,
 Wordt steeds ingeparst met dringen,
 En schandelijck tot suypen dwingen.

4. 't Is Konincklijck dat elck drinckt na zijn lust,
 Als quade lust geen reden uyt en blust.
 Een roemer voor den dorst,
 Dient 't drooge borst,
 d'Ander die sal zijn, tot een Medecijn,

d'Ander die sal zijn gesontheydt,
En noch de derde tot goet-rontheydt.

5. Wie meerder neemt, en daer vast boven treet,
Die wordt ontmant oock selver eer hy 't weet,
Het maeckt de wijsen dol,
En 't breyn op de hol,
Schoon men drinckt eens om, voor den Bruydegom,
Schoon men drinckt eens om, op desen,
't En kan geen recht verheugen wesen.

6. Wie gaet ter feest, ter maeltjdt hier en daer,
Dringht and'ren niet, en neemt hem selfs gewaer,
De ware vreught bestaet
In de middel-maet,
Daer men bly en wel, met gesangh en spel,
Daer men bly en wel ontvouwen
Het harte voor de nieu-gehouden.

SOETE-BOOM.

Bruylofs Vreughde-Liedt.**Stemme: *Verheft u diep gesucht.***

KOmt laet ons zijn verblijdt,
 Want heden is 't de tijdt
 Dat 't samen sijn gepaert, dees lieden jonck-bejaert,
 Dien ick wensch veel geluck, veel blijdschap sonder druck.

2. Komt laet ons zijn verheught,
 Vol blijdschap en vol vreught,
 In reyne vreught te saem, dancken des Heeren naem,
 Prijsen in overvloedt, dees groote wercken goet.

3. Dat dese jonge lien,
 Nu t'samen sijn versien,
 Na hares harten wensch, in dit hun soet bedrijf:
 Zijn nu een, en gemeen, twee zielen in een lijf.

4. Ja doch ghy twee zijt een,
Ghy zijt een en gemeen
Door desen Echten-bant, zijt ghy aen een geplant:
Een bant die noyt vergaert, soo langh u leven staet.

5. Dies mint altijd malkaer
In liefde seer eerbaer,
Het is des grooten Godt, zijn wil en zijn gebodt:
Hy ist die 't u gebiet, daerom en laet het niet.

6. Soo sal des Hemels Heer,
V sijnen zegen weer
Verleenen, goet en staet, nu en voor eeuwigelijck,
Hier op der aerd' geneught, en na des Hemels rijck.

J. Y. KLEYN-SORGH.

Opmerckende *Bruyloft-Vreughde-Liedt.*

Stemme: *Hoe legh ick hier in dees ellende.*

Ick moet een Liedt tot uwer eeren
 V schencken, Bruydegom en Bruydt,
 Ick wensche dat den Heer der Heeren
 In 't Paradijs u Houw'lijck sluyt,
 Dat ghy als twee verbonde zielen,
 Meught al wat liefde breeckt vernielen.
 2. Den Bruydegom Jesus sy u beelde,
 Die sijn Bruydt soo met min bemint,
 Dat hy noyt had volkomen weelde,
 Dan als hy haer by hem bevint,

En eer dat hy haer soud' verlaten,
Hy soud' veel eer hem selven haten.

3. 't Heeft hem gekost sijn dierbaer leven,
Sijn rijck, sijn kroon, en al sijn vreught,
Wanneer hy haer sijn trouw quam geven,
Want daer uyt bleeck der liefden deught,
En noch en kan hy nu niet rusten,
Voor sy geniet sijn Hemels lusten.

4. Haer kranckheyt heeft hy so gedragen,
Haer wonden hy met soetheydt bant,
Wanneer sy komt haer nooden klagen,
Hy is bedienstigh met sijn handt,
Want dat is de liefde geen hinder,
Altijdt te buygen tot het minder.

5. En oock haer eygen wil te sterven,
Dat valt sijn lieve Bruydt soo soet,
Sy wil veel liever alles derven,
Als hem te missen in 't gemoet,

Sy practiseert hoe sy sal buygen,
Om haer ootmoedigheydt te tuygen.

6. Dit maeckt den bant van twee gelieven,
Wanneer sy beydt', na Godts in-stel,
Malkander soecken te gerieven,
En niet te bouwen hier de Hel:
Christus Exempel is een leere,
Hoe men sal trouwen in den Heere.

7. Twee zielen eerst in Godt verbonden,
Die leggen altijd daer op toe,
Hoe dat sy sullen, vry van sonden,
Malkander dienen in het goe,
Want dat is al haer vreught en leven,
Malkander troost en dienst te geven.

8. Vyt Godt vloeyt liefde, en soete vrede,
En die dit dragen in hun hert,
Die deylend' oock malkander mede,
Soo dattet alles eenigh werdt,

Want uyt dit *Een* ist al gevlooten,
't Geen hem in veelen komt vergrooten.

9. Godt wil u t'saem gebenedyen,
En oock wanneer ghy kinders windt,
Dat haer welvaert u mach verblyen,
Gelijck ghy aen u Ouders vint:
Volght de voetstappen van de vroomen,
Soo sal u Godt te hulpe komen.

Na 't Hemels 't oogh.

Bruylofts Twee-zang, Tusschen Jongmans en Jonge Dochters***Stemme voor de Jongmans: De pijn van Thirsus is verdweenen, &c.******Jongmans.***

Wie kan de Maeghdom bet besteden
Als die, die beter daer voor kiest?
Wie kuyschlijck trouwt, 't bestaet op reden,
De Maeghdom nimmermeer verliest:
Lof o Echt, lof Nieuw-getroude,
Lof reyne liefd', lof Nieuw-gehoude.

Maeghden.

Stemme: *Malheureux Jour, &c.*

Wy Maeghden geven eer
Dees Twee, die inden Heer
Soo deughtsaem sijn gebonden,
Soo minnelijck verpandt;
Een salf en verbandt
Tot hare soete wonden.

Jongmans.

O soet gebindt, wiens sachte banden
Beteugelen dees broosse lust:
Betemmen sond', betuchten schanden,
d'Aenvechters van der vroomen rust;

Lof o Echt, lof Nieuw-getrouwde,
Lof reyne liefd', lof Nieuw-gehouwde.

Maeghden.

Ghy soet-geboeyde twee,
Godts zegen, heyl, en vree,
Door-adert vol genaden,
V beyder zielen voet,
En harnast u gemoet,
Tegen het spits der quaden.

Jongmans.

Na dien de tijdt gebiet te scheyden,
Soo wenschen wy u beyde t'saem,
Dat Godes geest u wil geleyden:
Hier mee vaert wel in 's Heeren naem.

Lof o Echt, lof Nieuw-getrouwde,
Lof reyne liefd', lof Nieuw-gehouwde.

Maeghden.

Wat een Godtvreesend' Mensch
Begeeren kan, na wensch,
Dat selve wy u wenschen;
Dies seggen wy voor 't slot:
Genade jon u Godt,
En vrede met de Menschen.

Stuur recht.

Bruydegom en Bruydts t'samen-gezangh, tot aen-rading van yeders plichts-betrachtinge.

Stemme: *Nerom ô schoonste van u geburen.*

Bruydegom.

NV wy ons Echtelijck t'samen trouwen,
(Mijn harts-beminde, waerde Bruydt)
Past ons gesocht, of vast behouwen,
Het geen daer liefd' en vreed' uyt spruyt.

Bruydt.

2. Ja, Bruydegom, dat 's mee mijn wenschen;
Want wetend' wat al bitter quaet

Daer spruyt, als liefd' en vree verslenschen,
Dus geeft hier toe uw beste raedt.

Bruydegom.

3. Mijn raedt, o Liefste, soude wesen,
Dat wy, voor Godes al-siend' Aenschijn,
Staegh leefden met geloov'ge vreesen;
Want Godt wil sulcke jonstigh zijn.

Bruydt.

4. Dat is het best oock soo ick achte,
Ja 't nutst en 't noodighst dat ons dient,
Daerom wel waerdigh te betrachten,
O Bruydegom, mijn Lief en Vriendt.

Bruydegom.

5. Ja daerom ick dit ons oock rade,
 Want hebbend' Godt beloft gedaen,
 Bewand'len wy nu dese paden,
 Ick weet ons Echt sal wel vergaen.

Bruydt.

6. Wel nu, ick wil mijns levens-plichten
 Betrachten voor u en voor Godt.

Bruydegom.

En ick de mijne wil uyt-richten
 Vol liefd', na Gods heyl-rijck gebodt.

Bruydt.

7. Op sulcke daden vloeyt Godts zegen
 Aen ziel, aen lijf, aen goedt en bloedt;

Ja niet op aerde werdt haer tegen,
Want 't maeckt hier alle bitter soet.

Bruydegom.

8. En 't volght die God van harte minnen,
Die minnen oock die Godt weer mint,
Want sulcke zijn doch eens van sinnen,
En d'een-gesintheydt harten bindt.

Bruydt.

9. Soo moet dan liefd' en vrede wonen
By sulcke, daer Godt selv' houdt stee:
Godt is des Huw'lijcks Eeren-kroone,
Want hy is liefd', eendracht en vree.

Bruydegom.

Dus laet ons beyd' van ganscher harten
Recht vreesen al der Heeren Heer,
Soo neemt al ons geleden smarten,
In blye vrye vreught haer keer.

Tracht na 't goede.

Bruyloft-Gezang.**Stemme: *Si tanto gratioze.*****Oft: *O schoonste Parsonagie.***

GEen dingh soo aengenamigh,
 Als kennis van Godts werck, wil, en vermogen,
 Geen leven soo min-samigh,
 Geen goet soo lief, beschout met Menschen oogen,
 Als dat die leeft, zijn wenschen heeft,
 Welck is zijn lief, zijn waerde,
 Die hy in krachten,
 In wil, en in gedachten,
 Staegh bewaerde.
 2. Wy wenschen hier beneden,
 Geleydt, gestuurt, door kracht uyt 's Hemels Zalen,

In ons inwendigheden,
Het geest'lijk licht zijns klaerheydts voelen dalen:
Maer ons natuur, soo broos en stuur,
Verwaereloost de gaven
Tot velen stonden,
Des wy als doodt in sonden,
Zijn begraven.

3. Wat veelderhande goeden
Gunt ons den Gever aller goeder dingen?
Wat heyl en wat voorspoeden
Heeft hy gewilt door Jesum Christum brengen?
Hoe noodigh wat, een waerde schat,
Wordt ons gegunt daer neven,
Als ons vol trouwen
Een deughtsaem waerde Vrouwe
Wordt gegeven.

4. O! volheydt der genaden,
Die ons beheerscht van uyt u woonst' daer boven,

De rijkheydt der weldaden;
Wat tongh, of mondt, sal die ten vollen loven?
Sterckt onsen geest, vol krachten meest,
Dat wy 't volbrengen konden,
V te aen-beeden
Voor dit Paer, die ghy heden
Hebt verbonden.

5. Geeft, goedertieren Vader,
Dat zy den Echt (van u gestelt) beleven
In uwe vrees-te gader,
V zegen wilt hun beyd' te samen geven,
Hoedt haer voor druck, en ongeluck,
Voor lijf en zilen schaden;
Wilt haer bevryen,
Nu en tot allen tyen,
Van den quaden.

6. Dus Bruydegom verheven,
Dees lieve Godt beg'nadight u beginnen,

V waerde Bruydt woondt neven
 Met liefd', en wilt haer als u selfs beminnen.
 Haer swackheyt soet,
 Komt te gemoet,
 Met wijsheydt en met reden,
 't Zy oock hoe lange,
 En nimmermeer met strange
 Bitterheden.

7. Desg'lijcks Bruydt al u dagen
 Bestiert u plicht, naer luydt van 't woordt des Heeren:
 Wilt trouwe liefde dragen,
 V Man, met Sara, als u Heere eeren:
 Weest onderdaen, hem wilt by-staen,
 En na 't behooren passen,
 Soo u Godt vreedigh
 Geeft Kind'ren, datse zeedigh
 Staegh op-wassen.

't Is niet soo 't hoort.

Bruylofs-Vreughde-zang.**Stemme: *Gelijck de Sterren verciereen klaer.*****Oft: *De schoone die mijn dus martileseert.***

O Bruydegom en waerde Bruydt,
 Terwijl ick nu beschouw
 Hoe ghy vol vreught, door liefds besluyt,
 V paert in d'Echte-trouw;
 Soo houd ick dat dit u bestaen,
 Al die u gunstigh zijn, tot vreught komt raen.
 2. Want als een Mensche soeckt en tracht
 Na yets dat hy bemindt,
 En eynd'lijck 't soo ver heeft gebracht
 Dat hy 't gesochte vindt,

Verheught, maeckt vreught in overvloedt,
't Welck ghy op 't hooghste van gelijcken doet.

3. Want nu ghy desen staet begint,
Die Godt u heeft bereydt,
Soo roept ghy die u zijn bevrindt
Ter Feest, tot vrolijkheydt:
Want wie schept in dees goede saeck
(Die Godt behaeg'lijck is) geen soet vermaeck?

4. Doen 't eynd' van Jacobs seven Jaer,
Zijn Feest gehouden werdt,
Meen ick dat daer oock vreughde waer,
In zijn en alder-hert.
Op Samsons trouw (oock soo men leest)
Hield' men, na oud' gewoont', een Vreughden-feest.

5. En doen Tobias Sara nam,
Scheen yeder daer verheught,
Want men veel dagen t'samen quam
Met vreught, door-vlecht met deught.

Men schaft en at daer Schapen-bouwt,
Hy 's niet berispelijck die soo Bruyloft houdt.

6. Oock was 'er vreught in Galileen,
Daer men oock Bruyloft hiel,
Daer Christ', der vreughden-vreught, verscheen,
Als oft hem wel geviel,
Dat men ter eeren 't jonge paer
Deughd'lijck, en vreughdelijck by een vergaer.

7. Dies ghy gelieven nu gepaert,
Looft, danckt, en prijst den Heer:
En ghy genooden hier vergaert,
Voeght u tot vreughts vermeer,
Singht, speelt en praet, en weest verblijdt,
Doch soo dat ghy de sonde stadigh mijdt.

8. Want kluchtigh en vermaeckelijck
Kan wel u vreughde zijn,
En dat noch niet op-spraeckelijck,
Dus treckt staegh deughdens lijn,

En wenscht met my dees lieve Twee,
Veel luck, veel heyl, veel liefd', veel vreugt, veel vree.

9. Voor 't laetst, vereende jonge Lien,
Is dit aen u mijn raedt:
Wilt ghy u staet steeds vreughdigh sien
In d'Echts volmaeckste graet,
Vreest Godt, weest trou in zijn geboon,
Dan krijgt ghy noch hier na des Levens-Kroon.

Tracht na 't goede.

Een ander.**Stemme: *Lieve Dochters vol van jeughden.***

BRuydegom, en Bruydt ter eeren,
 Laten wy in dese Feest
 Vrolijk, vrolijk, blyd' van geest,
 Nu in deught, om vreughts vermeeren,
 Singen met zedigh geluyt,
 Geluck Bruyd'gom en Vrou Bruydt.
 2. Door de Golven en de Baren
 Van een ongeruste Zee,
 Eenen goede soete Ree
 Ghy nu beyde hebt bevaren,
 En gekregen tot een buyt,
 d'Een een Bruyd'gom, d'aer een Bruydt.

3. 'k Wensch Godt u geluck wil geven,
In de soete lieve staet,
Die ghy nu met lief aen-vaet,
Dat ghy meught in vreughde leven,
Tot de doot u oogen sluyt;
Geluck Bruyd'gom en vrouw Broudt.

4. Soeckt elckander te behagen.
Neemt het soet altijd in 't soet.
Duydt het quaet altijd in 't goet.
Leert u leet geduldigh dragen.
Drijft de twist ten Huyse uyt;
Geluck Bruyd'gom en vrouw Bruydt.

5. Leeft, dat ghy voor andere lieden,
Met u leven, t' alder tijdt,
In 't goet een goet voorbeelt zijt.
Wilt u eygen Tuyntje wieden,
Suyvert het van al 't onkruydt;
Geluck Bruyd'gom en vrouw Bruydt.

6. Groeyt en bloeyt altijd in deughden,
Als de Lauwerieren doen,
's Winters Somers even groen:
Want d'oprechte ware vreughde
Alleen uyt de deughde spruyt;
Geluck Bruyd'gom en Vrouw Bruydt.

7. Princen, d'opper-Prins der Princen,
Die al eeuwich eeuwich leeft,
Die al goede gaven geeft,
Geeft u al 't geen ghy meught wenschen,
Wenschen wy u tot besluyt;
Geluck Bruyd'gom en Vrouw Bruydt.

Hoe je wilt.

Bruylofs-Liedt.**Stemme: *Van den 100 Psalm, ghy Volckeren, &c.***

ALs d'een'gen Schepper van den mensch,
 Die 't alles schiep en gaf na wensch,
 Sach dat den mensch alleenigh waer,
 Soo maecte hy hem tot een paer.

2. Ja tot een paer, en bleef noch een,
 Gelijck ons Bruygom door den geen
 Die hy nu tot sijn Ega trouwt,
 En noch de eenigheydt behoudt.

3. Vereenight nu, vereende twee,
 V met u Godt, op dat zijn vree,
 V, door dees waerde eenigheydt,
 Vyt dees Werelt ten Hemel leydt.

4. Voor-looper loopt nu vierigh voor,
Op dat u waerde Bruydt, daer door,
Soo wel als ghy het Aertsch verlaet,
Met u dees heyl'gen wegh in-slaet.

5. Elck smelt sijn wil in 's anders wil,
Soo vint ghy tweedraght noch verschil,
Soo gaet u heug'lijck te gemoedt
Wat lust, rust, deught, en vreughde voedt.

6. Als ghy nu treckt dan eene lijn,
Soo laetse doch Godt-vruchtigh zijn,
Of anders, hoese meerder treckt,
Hoe grooter onheyl ghy verweckt.

7. Soo recht ghy op een Heyligh Echt,
Dat luck en heyl te samen vleght,
Dat heughlijck doet den eenen min,
Vruchtbarigh brengen d'ander in.

8. Elck wie hier nu vergadert zy,
Die wenschen kan die wenscht met my,

Soo daer yets sy haer sulcks belet,
Van stonden aen doch werdt verplet.

9. En dat den Hemel neder-stort,
Wat dees geliefjes meerder schort,
Op dat haer soet vereenen teelt
Gedurigh een leerachtigh beelt.

10. Geeft een'gen Schepper van den mensch,
Die 't alles scheidt en geeft na wensch,
Ons wenschen in dit lieve paer,
Wat soo niet is doch worde waer.

Amen.

P. I.

Trou-Liedt.***Stemme: Wat ist onvernoeghde Mensch? Oft:
Schoonste Nimfje van het Woudt.***

BRuyd'gom die den Echten-staet
 Nu aen-vaet,
 Door natures kracht gedreven,
 Om door liefd' en vreeds besluyt,
 Met u Bruydt,
 Uwe dagen af te leven.
 2. Desen heyl'gen Echten-bandt
 Eyscht verstant,
 Trouwe liefd' en Godts-vrees beyde,
 Op dat men in 't soet, of roet,
 't Quaet uyt 't goet,
 Weet te schiften en te scheyden.

3. Ghy moet tot u Bruydt en lief,
Haer gerief,
Staegh met voorsicht voor haer waecken,
Ghy moet houden 't oogh in 't zeyl,
Tot haer heyl,
Dat geen onheyl haer genaecke.

4. Ghy moet staegh voorganger zijn,
Naeckt u pijn,
Neemt u toe-vlucht tot den Heere;
Stelt u hart in hem gerust,
Hy heeft lust,
't Quaet, van die hem soeckt, te weeren.

5. V, o Bruydt! past met bescheydt
G'hoorsaemheydt,
Zedigh weest altijd de minste,
Soo sal by u liefd' en vree
Houden stee,
Acht dit voor een rijcke winste.

6. Houdt u Man voor Vooght en Heer,
Nimmermeer
Laet door twist u vree verjagen,
En in liefde wederom,
Bruydegom,
Wilt u Bruydtjes swackheydt dragen.
7. En als ('t welck men veel bespeurt)
V gebeurt,
Dat Godt u Echts-vrucht doet krijgen,
Soo moet ghy die van der jeught,
Tot de deught,
En ten Hemel leeren stijgen.
8. Bruygom, sal dit in der kracht
Sijn volbracht,
Dat vereyscht verstant en reden,
Daerom bidt dat Godt u Echt
Knoopt en vlecht,
Met trouw', liefd', eendracht en vrede.

9. Daerom jongh vereenight paer,
 Wilt malkaer,
 Recht in 't hart voor Gode trouwen,
 Soo sal hy met Zegens vloet,
 V gemoet,
 Met vernoegingh staegh bedouwen.

Tracht na 't goede.

Bruylofs-Liedeken.

**Stemme: *Si tanto Gratiozae. Oft:
 ô Schoonste Personagie.***

KOmt aldersoetste Hymen,
 Komt en bewoont dees op-getoyde Zalen,

Met boerten, singen, rijmen,
Wy dijnen lof uyt-galmen en verhalen,
Komt salight maer, dit blijde paer,
Die met geboogen leden,
Voor u doen branden,
Haer heyl'ge offerhanden,
En gebeden.

2. Vertreckt onkuysche minne,
Met uwe wulps en ongebonde wetten,
V vals vergiftsche pinne,
Geen vroom bedaeght gemoet en kan besetten,
Alsins waer rust, zijn geyle lust,
Sijn dwarsche sinnelijckheyden,
Sal hy sijn vleug'len,
Met redens vrede teug'len,
Wel beleyden.

3. Het hooghste heyl op aerden,
Kan ons een gelucksaligh Houw'lijck geven:

Wel hun die het aen-vaerden
 In liefd', en trouw', met soberheydts beleven,
 En hoe 't Godt voeght, alst wel genoeght,
 In voor- of tegenspoeden,
 Die sal Godts zegen,
 Omring'len al hun wegen,
 En behoeden.

4. Geluckigh, dan geluckigh,
 Gezegt paer, die op den dagh van heden,
 Die na veel smerten druckigh,
 Soo Goddelijcken staet zijt in-getreden,
 Een staet waer door, in 's Hemels Choor,
 De zieltjens hier verscheyden,
 Heyl zy den geenen,
 Die tot dees staets-vereenen,
 Haer bereyden.

5. Den opper-Heer der Heeren,
 Bruyd'gom en Bruydt, wil nimmer u begeven,

V g'luck en heyl vermeeren,
 In desen staet, om saligh die te leven,
 En dat men maer, mach binnen 't jaer,
 V bloeyssel sien verjeugen,
 Dat met lief-koosen,
 V droefheydt sal verpoosen,
 En verheugen.

Liefd' baert wellust.

Bruyloft-Zang.

Stemme: *Verheft u diep gesucht.*

Gelijck een Roose-knop,
 De Christalijne drop,

Van koelen Morgen-douw op Somer-tijdt geniet,
Sigh opent als de Son daer op sijn straeltjes schiet.

2. Soo is de soete min,
Aen een verliefde sin,
De gunste van een Maeght is als een Morgen-douw,
Die rechte liefde voet, en baert uyt liefde trouw.

3. O! Bruydt, o! lieve Maeght,
Ghy die de kroone draeght,
Als zijnde Maeght en Bruydt door liefdens soete Wet,
Maer morgen Bruydt en Vrouw, op 't lieve Bruylofs-Bedt.

4. O! soete lieve Min,
Wat hebt ghy soetheydt in,
Wat baert u soetheydt vreught door Wetten van de trouw,
O trou' die door de Min maeckt van een Maeght een Vrouw.

5. O! trouw die zielen bint,
O ziel! die trouw'lijck mint,
O! minne die de trouw in minne-lust voldoet,
En door de trouw geniet mins aldersoetste soet.

6. Hoe saligh is de lust,
Die sulcke minne blust;
Hoe saligh is de ziel die lusten niet wil voen,
Als daerse na Godts Wet de soete min voldoen.

7. O twee! door liefde een,
Den Hemel u verleen,
Dat ghy naer uwe wensch, door plichten van de deught,
V hoogste salicheydt door min betrachten meught.

J. H. KRUL.

Een Bruylofs-Liedt, Of een Heyl-wensch in den Houwelijcken Staet.

Stemme: *Lief uytverkoren, ick socht u seer.*

GELuck en vreedde// wensch ick u siet,
 Die hier ter stede// hebben met vliet,
 Haer nu begeven// in d'Echten-staet,
 De Heer verheven// tot uwer baet,
 Die wil u koen// zegeningh doen,
 Op dit zaysoen// dat 't u niet qualijck gaet.
 2. Dees staet gepresen// van Godt seer wijs,
 Is, soo wy lesen// in 't Paradijs,
 Ingestelt waerdigh// Godt schiep bequaem

Adam goet-aerdigh// en gaf hem saen
Een hulpe jent// tot sulcken ent,
Dat sy bekent// souden Godt dancken gaen.
3. Ghy twee te samen// in d'Echt gepaert,
Hebt lief bequame// malkander waerd,
Soo sal de Heere// aen allen kant,
V zeeg'nen seere// dan triumfant:
V kind'ren fijn// sullen, hoort mijn,
Als spruytjes zijn// aen den Wijn-stock playsant.
4. Wilt oock beminnen// u Huys-vrouw soet,
Met hart en sinnen// in u gemoet,
Als Christus vooren// oock heeft gedaen,
Sijn Bruydt verkooren// genomen aen,
O! liefde groot// hy heeft den doot,
Voor haer minjoot// gestorven seer belaen.
5. Vrouw Bruydt oock zedigh// u Man aenkleeft,
Weest met hem vreedigh// u eere geeft,
Een vriend'lijck wesen// hem doch toedraeght,

En hem wilt vreesen// oock niet beklaeght.
V Man voortaan// weest onderdaen,
Wilt soo voort gaen// als Sara heeft gewaeght.
6. Oorlof ghy Prince// Bruydegom weert,
Met u Princesse// Vrouw Bruydt vermeert,
Wilt u ten lesten// in danck ontfaen,
Hout 'et ten besten// ons slecht vermaen,
De Heer seer goet// geeft liefde soet,
En u voorspoet// dat geef u Godt bequaem.

Mint 't Eeuwigh goet.

Zegen-wenschingh, Aen Bruydegom en Bruydt.***Stemme: O Kersnacht.***

DE liefde, die u heeft gesloten,
Moet door de trou al meer vergroten;
Soo blijftge in gestage vreught,
O! soete Twee, tot dat de Jaren
Verand'ren uwe blonde hayren,
En stremmen uwe radde Jeught.
O! goede Godt, stort uwe zegen
Op hen, gelijk een Ochtend-regen,

Die Bloem en Kruidt tot wasdom voedt,
Dat alles watse t'saem beginnen
Gedy tot nut, om soo te winnen,
By 't aerdsch, voor al het Hemels goet.

3. Ey! laet de Bruydt, naer u behagen,
Toch als den Wijn-gaerd vruchten dragen,
Ter rechter, en bequamer tijdt,
Dat, als een Kroon, hun Kind'ren blijven
Rondtom den Disch, gelijk Olijven,
Wiens wasdom yeder Mensch verblijdt.

4. Soo maecktge hen bequaem tot singen
Van uwen lof, die alle dingen
Regeert, door uwe stercke handt;
Stuur, stuurte op de rechte paden,
Soo raecken sy, door dijn genaden,
In 't eeuwich vrolijk Vaderlandt.

Min en trou.

***Liefde baerdt Vreede.
Bruyloft-Gezangh-Liedt.***

Stemme: Na dat ick heb gelesen, dat, &c.

HEer Bruydegom verheven,
Met u Lief ende Bruydt,
Godt wil u zegen geven,
Om te breyden wijdt uyt,
Ter eeren Gods en Heerlijckheydt,
Al vande Echte-staet verbreydt;
Ghy twee zijt een-gepaert,
Siet dat ghy liefde baerdt.
2. Godt is de Liefd' gepresen,
Door liefd' in 't hert geraet,

Zijt ghy twee, een in 't wesen,
In d'Echtelijcke staet,
Door liefde in malkander welt,
Als 't Yser door 't vyer t'samen smelt;
Ghy twee zijt een gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

3. De liefde kan 't oock maecken
Dat twee eensinnigh zijn,
Twee willen, en twee saecken,
Haest trecken eenen lijn,
Twee sijnde, een vleysch ende been,
Wandelen in liefd' ende vreen;
Ghy twee zijt een gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

4. De liefd', by 't vyer geleecken,
Verwarmt 't koude gemoedt,
Heelt en geneest gebreecken,
Leet en smaet sy versoet.

Door liefd' kanmen verwinnen al,
Tegenspoet ende ongeval;
Ghy twee zijt een gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

5. Liefde kan 't al verdragen,
Sy vergaet nimmermeer;
Liefelijck sijn de dagen
Daer liefde is in eer:
Laet vry varen de geyle Min,
Plant vaste liefde in u sin;
Ghy twee zijt een gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

6. Die met ware liefde minnen,
En elck-ander genoeght,
Met twee handen en sinnen
In een t'samen gevoeght,
Dat is die rechte Echte-bandt,
Van Godt in 't Paradijs geplant;

Ghy twee zijt een-gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

7. Wenschet in dese Feeste,
Den Bruydegom en Bruydt,
Geluck, minst ende meeste,
Dat zy ten eynde uyt,
Wel levend' liefd' en waerdt,
Elck na ander best veraerdt;
Ghy twee zijt een-gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

8. Wilt Godt loven met singen
Voor 't lieve jonge Paer,
Dat haer en ons gelingen
d'Eeuwige vreught hier naer,
De Heer bewaer u recht en slecht,
Tot welstandt vande reyne Echt;
Ghy twee zijt een-gepaert,
Siet dat ghy liefde baert.

Na beter.

***Leersame Lessen, Voor de Nieuw-Gehouwde,
Door S. J. Fortuyn.***

Stemme: Al die daer zijn beladen, &c. Oft: Het Nachtegaeltje kleyne.

GELuck wensch ick midts desen
Ghy die hier zijt gepaert
Door des Huwelijcks-bandt,
Twee Zielen moet ghy wesen
In een Lichaem vergaert,
Ontsteecken met den brandt
Der liefd' aen elcken kant:

Om soo voortaan te leven
In vreed', vreught en ootmoedt,
Daer toe den Heer wil geven
Zijn zegen met voorspoedt.

2. Goe sorge moet ghy dragen
Dat elck sijnen last
Van harten gade slaet,
Soeckt d'een d'aer te behagen,
En naerstelijcken past
Wat u beroep aengaet,
V huys wel vooren staet
Met eerbaerheydt en trouwe,
Op dat soo werdt geweert,
Druck, droefheydt ende rouwe,
Blijdschap en vreught vermeert,

3. Een Loots-man wel ervaren,
Sorghvuldigh, trou en kloeck,
Geeft men, als een vroom Heldt,

Schip en Goedte te bewaren,
Voor quaet Strandt, Klip en Hoeck,
En al ander geweldt:
Soo werdt den Man gestelt,
Met vlijt sorge te dragen,
Over 's Wijf ziel en lijf,
Op dat, tot allen dagen,
Godts zegen by haer blijf.

4. Als hoeft moet hy regeeren,
Sachtmoedigh, goedertier,
Voorsichtigh en bedacht,
Al in de vrees des Heeren,
Voor-gaen met goe manier,
En nemen vlijtigh acht,
Dat elck een naerstigh tracht
Om des Heeren geboden
Te houden wel perfect,
Om gants uyt te roden

Al dat daer tegen streckt.

5. Eerbaer, kuysch, en manierigh,
Stil, vreedigh, en bequaem,
Behoort een deughtsaem Vrouw,
De wercken goedertierigh
Te doen na 's huys betaem:
Als een Marta getrouw,
In voorspoet en in rouw,
Haer Man houden in eeren,
Na des Heeren bevel,
Twist en tweedracht te keeren,
Naerstigh met goet op-stel.

6. Als dus elck-een met lusten
Getrouwelijck neemt waer
't Geen hem den Heer gebiedt,
Vreede, voorspoet en ruste
Door Godts zegen, sal haer
Als dan ontbrecken niet:

Met beeden tot Godt vliedt,
 Op dat u vruchten blijven
 Rondtom u Disch geplant,
 Als spruyten van Olijven,
 En Wijn-rancken playsant.

SIMON IANSZ. FORTUYN.

't Mist wel meer.

Bruylofs-Liedt.

Stemme: *Psalm 23. Mijn Godt voedt mijn, &c.*

Ick wensch u Twee, dat ghy t'saem mooght vergaren
 In liefd' en vree, oock leven meught veel Jaren

In Godes-vrucht, binnen des Heeren Tempel,
Met goede tucht, een ander ten Exempel,
En alsoo meught, u even-naesten stighen,
En dat u deught, voor alle man mach lichten.

2. Als men mach sien, hebt ghy wel gaen betrachten,
V trouw te bien, onder uwe geslachten,
Soo dat behoort, wilt voortaan neerstigh pogen,
Na 's Heeren woordt, en met al u vermogen,
Dat ghy met vlijt, u beroep wel slaet gade,
Neemt waer den tijdt, gaet met Godts woordt te rade.

3. Neemt acht ghy Man, wat u Godt heeft bevolen,
En wilt voort an, doch van sijn Wet niet dolen,
Bemint u Vrouw, en houd 's in grooter waerden,
Met liefd' en trouw, wilt de sorge aen-vaerden,
Dat sy met lust, wandelt op 's Heeren wegen,
Daer is u rust, oock de haer in gelegen.

4. Naerstelijck tracht, te sijn u Huys voorstander,
Leeft in eendracht, en liefde met malkander,

En sorge draeght, dat ghy trouw'lijck met eeren,
Soo 't Godt behaeght, u Huys soeckt te vermeerren,
Met u arbeydt ofte door ander saecken,
Dat het geen leydt, of armoet komt genaecken.

5. En laet dees staet, u doch van 't best niet leyden,
Maer hem aenvaet, of ghy strack weer soud scheyden,
Bemint voor al, het geen meest is van nooden,
Wacht u voor val, wilt d'aertsche leden dooden,
Neemt u roep waer, wilt trouw'lijck daer by blijven,
Laet die komt naer, d'eerstijver niet verdrijven.

6. Een Vrouw betaemt, al in des Heeren vreesen,
Eerlijck befaemt, deughtsaem, en goet-willigh,
Haer man te sijn, in 't geen recht is, en billigh,
Slaet dit wel ga, en wilt 'et oock onthouwen,
Volght daer in na, d'oude deughtsame Vrouwen.

7. Laet Godt de Heer, door sijnen Geest u raden,
Volght wel zijn leer, soo sal u geen dinck schaden,

't Geen hy u hiet, wilt u kloeck'lijck na schicken,
Goe hulpe biedt, u Man in alle stucken:
Wat hy vergaert, wilt trouwelijck bewaren,
Sorghvuldigh spaert, soo sult ghy bey wel varen.

8. 't En sal als dan, aen Godts zegen niet feylen,
Maer sal u van, 't geen noodigh is mee deylen;
En sult vruchtbaer, als dan zijn t'aller stonden,
Als Wijn-stock klaer, lieffelijck zijn bevonden:
V Kind'ren fris, sullen seer wel beklijven,
Rondtom u Disch, als planten van Olijven.

9. Ick hoop en meen, dat ghy u hebt begeven
Tot dees staet reyn, door Godes Geest gedreven,
Als Tobias, ende Sara bequame,
Daer d'Engel was, die haer voeghde te same:
Soo wensch ick u, dat ghy oock moet beginnen,
Haer lof als nu, en loon hier na gewinnen.

10. Eenvoudigh slecht, wilt doch na Godts begeeren,
Staende u Echt, in de vreese des Heeren

Altijdt voort gaen, en nimmermeer af-wijcken
Van de heyr-baen, noch met Lots Vrou om-kijcken,
Of u al schoon, de Wereldt toont voor oogen,
Denckt dat haer toon, menichten heeft bedroogen.

11. Na 't eeuwigh rijck, stelt altijdt u verlangen,
Laet 't tijdelijck, u niet houden gevangen;
Maer maeckt u quijt, dat u ziele magh schaden,
En treedt subijt, tot den Throon der genaden,
Roept, smeeckt en bidt, op dat ghy mooght verwerven
Een reyn kleedt wit, door Christus bloedt en sterven.

S. IANSZ. FORTUYN.

't Mist wel meer.

Een ander.**Stemme: *Van den vijfden Psalm.***

GOdts g'nade, zegen, en goetheden,
 Wensch ick de Bruydegom en Bruydt,
 De Heer geleydt u in en uyt,
 Al na zijn liefste wil en zeden,
 In liefd' en vreedden.

2. V Bruylofs-Feest wilt nu hanteren,
 Godt-vruchtelyck met lof en deught,
 Genuchelyck met soete vreught,
 Op dat u Bruylofts converseren,
 Is tot Godts eeren.

3. Die u als sijn lief kinders kleyne
 In 't Huwelyck nu heeft gepaert,

Weldadelyck van goeder aert
Leeft met malkanderen gemeyne,
Suyver en reyne.

4. Soo sal Godt sijn zegen uyt-gieten
Over u altijd meer en meer,
En u vol-starcken in sijn leer,
Gelucksalige kind'ren genieten,
Sonder verdrieten.

5. V liefd' en toegeneyghd' gemoeden,
Met trouw en beloften vervaet,
Tot een Christ'lijcke Echte-staet,
Wil u de Heere in behoeden
Ende op-voeden.

6. In deughden ende goede zeden,
Tot blijdschap van u Ouders goet,
En eere van het naeste bloet,
De Heere geeft u zijnen vrede,
En saligheden.

Na beter.

Een ander.

**Stemme: *ô Diamante trouw, &c. Oft:
't Was een jonger Heldt, &c.***

O Goddelijcke bant!
Door klem van handt in handt,
Onbreeckelijck gebonden,
Soo haest de radde tongh,
Een vrye, en losse sprongh
Heeft tot 'et Ja gevonden.

2. Daer blijft de wil beknelt,
En vast in een geweld',
Van twee verliefde herten,
Die eeuwich zijn bereydt,

In alle statigheydt,

Hun droeve noot te terten.

3. O wel-gewilde trouw!

Dus boeyge Man en Vrouw,

Door liefde aen malkander,

En bintse met u knoop,

Aen soo een wisse hoop,

Die vry is van verander.

4. Ay! wel-vernoeghde twee,

Groeyt door de liefd' in vree,

Ten eynde van u leven:

Soo sal den Opper-vooght,

Die alle dingh be-ooght,

V namaels vreughde geven.

J. VOS.

Bruyloft-Gezangh.**Stemme: *Ghy Drincke-Broers berooft van, &c.***

GHy die daer zyt door d'Echt verbonden,
 En nu twee harten smelt in een,
 Wacht u doch voor de snoode sonden,
 En voeght u stadigh na de reen:
 Want wie in 's Houw'lijcks bant,
 Bruyckt reden en verstant,
 Diens handt van Gode wordt,
 Met veel zegens overstort.

2. De liefde draeght gelijke sinnen,
 De liefde draeght een willigh juck:
 Door liefde kan men 't al verwinnen,
 De liefde blinckt in rouw en druck.

Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

3. Dit Houw'lijck sy met liefd' begoten,

Met vrientschap en goetwilligheydt:

Gelijck twee lieve Speel-genooten,

Soo draegh malkanders liefd' en leydt.

Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

4. Het is een vleesch, schoon 't is verscheyden,

Het is een ziel, een hart en wil,

Het is een lichaem met haer beyden,

Vereent in vree gerust en stil.

Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

5. Vleght haer met kransjes van olijven,

En druckt haer rancxkens om het hoofd,

Op dat 's in liefd' en vreed' beklijven,

Noch van haer rust noyt zijn berooft.

Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

6. Met zegen wilt haer stant vereenen,

Dat haer geslacht in liefde groey:

Dat hare Kinders hen vermeerden
 En dat haer Disch vol voorspoet bloey.
 Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

7. Dan sullen sy haer lieve vruchten,
 Door wettelijke Echt vergaert,
 In d'ouderdom, met veel genuchten,
 Vol Godes vreese sien gepaert.
 Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

8. Laet ons haer t'zaem met blijtschap wenschen
 Geluck: geluck vereende twee,
 Veel heyls by Godt en by de menschen,
 Als Tortels in de lieve vree.
 Want wie in 's Houw'lijcks bant, &c.

D. P. PERS.

Goeden raet tot een geluckigh *Houwelyck*.**Stemme: *Rosemont waerje vliet, &c.***

BRuydegom met u Bruydt,
Ghy die u, door liefds besluyt,
Echtlijck t'samen paert,
En wensch dat dees trouw,
Beyd' u vorder levens stant behouw.
Liefd' vereende twee,
Wat sal sijn mijn raet,
Op dat u staet bestaet
Staegh in liefde en vree?

Maer ick raed' houdt Godes Woordt,
En staegh na 't alder-noodighst spoort.

2. Christus wil dat het hert
Binnen eerst gesuyvert werdt,
Soo sal al 't gevolgh
Van u leven zijn
Reyn en stichtelijck in der daet en schijn,
't Fondament moet eerst,
Wortel voor de vrucht,
Soo oock voor Echte-sucht,
En voor alle vreught,
Die den Echt werdt toegeseydt,
Moet Godts rijck en gerechtigheydt.

3. Want met wat vreught kan d'Echt
Van u beyden sijn door-vleght?
Met wat trouwe trouw,
Kont ghy zijn getrouwt,
Soo ghy d'Opper-Heer u Eet niet houdt?

Want ghy hebt u siel,
Lijf, en levens-stant,
Aen desen Heer verpant:
Daerom soud' het zijn
Dwaes dat men van trouwe sprack,
Soo men sijn trouw met Gode brack.

4. Maer soo ghy die bewaert,
En beyd' zijt uyt Godt gebaert,
Soo sal u dees staet
Sijn vol vreed' en vreught,
En vol zegen van de ware deught.
Dan spreeckt Petrus stem,
Hoe ghy beyd' te gaer
V plicht sult nemen waer,
Hoe een Man sijn Vrouw
En een Vrouw weer haer Man
Vol vreught, en deught, ontmoeten kan.

5. Daerom lief vroolijck paer,

Nu vereenight met malkaer,
Is mijn beste raet,
Dat ghy wel betracht
V belofte aen Godt (uyt alle kracht)
Geeft hem d'hooghste plaets
In u hart en sin,
En mint met minder min
Al wat Godt niet is,
Wijf, of kindt, of goet, of bloet,
Waer van ghy eenmael scheidt moet.

6. En dat is het verbont,
Dat ghy met hart en mondt
Eenmael hebt gemaect,
Daerom, voor een slot,
Mint al wat ghy mint, mint het in Godt,
En gelijk u selfs,
V Echts Bed-genoot
Tot in de bleecke doot:

Want soo de Heere spreekt,
 Ist u eygen vleesch en been,
 ('t Welck niemant haet) ja zijt gansch een.

Tracht na 't goede.

Echts-Eer-Gezangh-Liedt.

Stemme: Het Glas van mijn geneught is af-geloopen.

DEn mensch geselligh uyt natuur genegen,
 En kan geen ware vreught noch blijtschap plegen,
 Al had hy alle schat en goet op aerden;
 Soo hy geheel alleen,
 Sijn tijdt hiet te besteen,
 Dan most aen-vaerden.

2. In 't tegendeel sal elck liever gehengen
By de menschen sijn tijdt te overbrengen;
Schoon hy geringh van staet, van schat, en have,
Sobertjes om de kost,
Ja in armoede most
Sijn tijdt door-draven.

3. Ist dan, gelijk alst is, dat alle menschen,
Der menschen by-wooningh ten hoogsten wenschen,
Hoe waardigh moet dan sijn 't selschap des genen,
Die als een saligh pant,
De Heer ons schickt ter handt,
Om te vereenen.

4. In sulcken soeten bant, die alle soetheydt
Passeert, wanneerse suyver om 't gemoet leydt,
En dat de harten vast in liefd' gestrengelt,
Eenigh in wil en zin,
In 't end, als in 't begin,
Blijven gemengelt.

5, Die 't onderlingh behulp steeds doet verstijven,
En op den rechten gront der waerheydt blijven,
Gebolwerckt zijnde met een vast voornemen,
Om 't zy in suur of soet,
't Zy voor of tegenspoet,
Niet te vervreemen.

6. Gepaert, meer met gemoet als met de leden,
Fonderen haren staet in vaste vrede
En eenigheydt des Geests als starcke muuren,
Die metter hulpe Godts,
En 't houwen zijns gebodts,
Eeuwigh sal duuren.

7. Ha! waerden staet, wel waardigh te verheffen,
Die alle staten var gaet overtreffen.
Geluckigh is hy die door Godes zegen,
En loutere gena,
Een salighste Ega
Hier heeft verkregen.

8. Die sal geen druck of pijn, hoe groot 't magh wesen,
Noch tijdelijck onheyl, anghstigh doen vreesen:
Maer sy tot stoffe om deught te doen blijcken,
Seecker sijnde dat Godt,
Sulcke beproevings lot,
Haest sal doen wijcken.

9. Soo dat sy door sulck oeffenen der deughde,
Gestadelijck kunnen leven in vreughde,
Soo langh sy in dit dal der tranen swerven,
En namaels 't vol geniet
Van vreught, voor dit verdriet,
Van Godt be-erven.

10. Juyght nu Bruydegom, juyght van ganscher zielen,
Wilt u waerde Bruydt voor Godt neer-knielen,
Danckt hem die u elckander toegevoeght heeft,
Die uwes harten lust,
Geboet heeft en gesust,
Ja heel vernoeght heeft.

Denckt op 't Endt.

Bruyloft-Liedt.***Stemme: Doen Dafne de overschoone Maeght.***

WYckt Werelt met u vergulde schijn,
 V wesen by desen heeft geen fundament,
 V vreught is niet dan doots-fenijn,
 V vruchten voor lange al zijn bekent,
 Vreught hier in deught nu moet bekliven,
 Als ydelheydt ras als een bloem vergaet,
 't Sal haestigh als stof in storm verdwijnen,
 Nu Bruygom en Bruydt die t'uwel baet,
 Tot des Houwelijcks bant,
 Malkander hebt de handt
 Vyt liefd' gegeven, laet liefde u zijn
 In 't hart geschreven, tot allen termijn.

2. 't Godd'lijck Compas des Heeren woordt,
Bereydt, en geleydt, u in dese Nieuw'-staet:
Altijdt op 't roer, alsoo 't behoort,
In aller manieren wel sorge doch slaet:
Dus Bruydegom gaet in goede zeden
V Vrouwe wel voor, en na uwen heesch;
V hulpster, en ribbe uyt uwe leden,
Wilt doch beminnen als eygen vleesch;
Niemant heeft oyt gehaet,
Sijn eygen vleesch versmaet,
Naer u vermogen fondeert u recht,
En stelt doch u oogen vast op Christus Echt.

3. Godts liefde groot van aen-begin,
Heeft soo wy aenschouwen gebloeyt en gegroeyt,
Ter voller tijdt sijn groote Min,
Is door sijn beminde Soon overvloeyt:
Sijn Bruydt, sijn Lief, heeft hy genesen,
Haer wonden, in sonden, lagh sy besmet:

Heeft haer gereynight in 't Hemels wesen,
 Door sijn genade, 't blijkt weder geset:

Heeft haer door sijn bloet-root

Verlost, van hel en doot,

En haer gewasschen, 't kostelijck gewaet

Gegeven voor asschen, tot eene cieraet.

4. Des Bruydegoms liefd' blijft ongeschent:

In prijckel, in nooden, in Water en Vyer,

Blijft hy sijn Bruydt by tot den Endt,

Laet rasen, laet blasen, 't fel nijdige dier:

't Sal haren schat niet mogen krencken,

Dees suyv're Lely hoe seer verdooft,

Sal dies te meer uyt den dooren noch blincken,

Haer ciersel mach haer niet worden berooft.

Dits Bruydegom u voor,

En tot een eeuwich spoor,

Naer dees deughts baecken, stelt al u gedraef,

Om eyndelijck te raecken, ter rechter haef.

5. 's Bruydts Bruydegom sal om zijn Bruydt
Seer heerlijk verschijnen met grooten geschal;
Der Doornen-bosch, 't sondigh onkruydt,
In 't eeuwich verderven, doen branden hy sal.
Als Kalveren-vet zijn Bruydt sal springen,
Verdweenen daer henen is al haer leet;
Het nieuwe Liedt salse met vreughden singen,
Dit groote verblijden geen Mensche weet,
 Dat daer sal zijn bereydt,
 Van Eeuw' tot Eeuwigheydt,
Voor alle Vroomen, beminde nieu-Paer,
'k Wensch u daer te komen, en ons allegaer.

'k Hoop op 't Eeuwich.

Bruylofs-Vreughde-zang.**Stemme: *Courante Commune.***

GEljck door de Baren
 Een Schip komt gevaren
 Vyt d'onbetemde Zee, tot aen een goede Ree;
 Zijn blijdschap laet blijcken,
 Zijn Zeylen laet strijcken,
 Zijn Wimpels rollen uyt,
 En met een trots geluyt
 Doet donderen, daveren, klateren, na den eysch,
 Zijn stucken grof, den Heer tot lof,
 Van zijn behouden reys.
 2. Soo laet ons oock singen,

En vreughde voort-bringen,
Mits door de woelery, van 't ongerust gevry,
De Bruydegom met lusten,
In d'haven der rusten,
Sijn Scheepje dese nacht
Geluckigh heeft gebracht,
Daer hy verwelkomt wordt van de Bruydt,
Die van sijn jeught, de grootste vreught,
In haer gesicht besluyt.

3. Dies hy oock met reden
Is vol vroolijkheden,
En heeft de gansche vloot, sijn kennis t'saem genoot,
Om lustigh te blasen,
Vyt Roemers en Glasen,
En met een soet gelagh,
Te brengen voor den dagh
De meest vreught die nimmer is gesien,
En dat moet gaen, dus vanght het aen,

Wat wacht ghy jonge lien?

4. Elck moet hem hier setten

Om stijf te Trompetten

Op eenen glazen fluyt, vol goede Franse buyt,

En dan weer aenvangen,

De soetste gezangen,

Die oyt van Geesten zijn

Gezongen by den Wijn,

Nu Maeghden, seght, waerom beginje niet?

Elck voor sijn deel, rept nu zijn keel,

En singht een vroolijck Liedt.

5. Nu noobele Baesjes,

Waer blijven u Glaesjes?

Drinckt op de Bruydegom en Bruyts gesontheyt om:

Gaet wenschet daer mede,

Geluck ende vrede,

Met een verheught gelaet,

En kust malkander daer op rondom dries:

Elck maeckt sigh ree: dats een, dats twee,
Dats drie; dats op sen Fries.

J. J. STARTER.

Een ander.

Stemme: *Ick wil van desen avondt noch eens, &c.*

DEn gulden Broeder vande bleecke Jacht-Goddin,
Met zijn gevlamde Stralen,
Reyst nu na de Wester-palen,
Tot vernoegingh van de Min.
2. Castor en Polux die tyen op de Jacht,
En Nox met swart betoogen,
Siet met hondert-duysent-oogen,

Daer soo menigh Lief op acht.

3. Dus is de tijdt verlopen, de rusteloose tijdt,
De tijdt die is vergangen,
Haest sal enden u verlangen,
Ghy die nieuw-gebonden zijt.

4. Wel op Hollandtsche Nimfen, wel op ghy Poppe-goet,
Wel op, ey! spoedt u treden,
Pooght met vlijdt de Bruydt t'ontkleeden,
Als het immers wesen moet.

5. Acht geen beveynsde traentjes, en schroomt niet voor een Man:
Neen Bruydt, en wilt niet schooren,
Al u moeyten is verlooren;
Neen, o! neen, je moet 'er an.

6. Nu lustigh, rustigh Bruygom, waer stajen na en wacht?
Gaet troost u wel-beminde,
Siet hoe jyse wel kondt vinde;
Daer mee segh ick goede nacht.

Stuur recht.

Een ander.

Opweckigh tot vrolijkheydt.

Stemme: *L'Avignone. Oft: O cieraelyck cieraet, &c.*

Ghy die hier zyt vergaert,
 Als vrienden, van die den Hemel heeft gepaert,
 Om met geneught, haer jonge jeught
 Te brengen door in eer en deught,
 Om zedigh, om vreedigh, altijd, in spijt
 Van die 't benijdt,
 Te leven beyd',
 Met eerbaerheydt,
 In rust, in lust, en vrolijkheydt.
 2. Weest nu doch al verheught,

Toont teyckens van u gants onbeveynsde vreught,
En drinckt eens om, tot wellekom,
Op 't heyl van Bruydt en Bruydegom;
Weest lustigh, weest lustigh, wensch haer, te gaer,
Soo voor als naer,
Geluck, voorspoedt,
En bly gemoedt,
Altijdt gerust in suur en soet.

3. Wensch dat de schoone Bruydt,
De Bruydegom eerlangh, een lieffelijcke spruyt
Brengh voor den dagh, waer mee hy magh
Met haer om-speelen nacht en dagh,
En woelen, en koelen, zijn lust, die blust
Als sy hem kust,
En hy haer weer,
Dat 's leer om leer;

Nu, holla Musa, spreeckt niet meer.

4. Wel Maeghden wat is dit,

Dat ghy nu dus spraeck'loos en druyt-oorigh zit;
 Zijt ghy bedroeft, om dat vertoeft,
 Soo langh, die ghy tot troost behoeft?
 Ey doch stelt, ongequelt, u geest, en weest
 Vry onbevreesst:
 't Sal metter vaert,
 Wel zijn geklaert:
 Want d'een Bruyloft den and'ren baert.
 5. Wilt ghy u spieg'len aen
 V Speelnoot de Bruydt, en oock dat pat in-slaen?
 Als u de Jeught, in eer en deught
 Aen-soeckt, doet wat ghy wesen meught;
 Weest garen, tot paren, bereydt, men seydt
 Dat eenigheydt
 Is arremoedt,
 En selden goet,
 Dus wilt ghy wel doen volghet die voet.

Konst baert nijdt.

Wensch-Liedt,
Aen de Nieuw-gehouwde Bruydt.

Stemme: *Diana reyn die gingh om, &c.*

DEught-rijcke Bruydt, o! al-roem-waerde Maeght,
 Ick wensch u toe 't geen yeder meest behaeght,
 Geluck, geneught, vermaeck, en vreught,

In desen Echten-staet,
 Daer ghy u sin, door reyne min,
 Nu toe begeven gaet.

2. Ick wensch u soo veel duysent vreughden mee,
 Als sanden leggen in de woeste Zee,
 En dat de tijdt, door haet, door nijt,
 Door valsche klappery,

Door suur noch soet, wat u ontmoet,

V vreught stelt aen een zy.

3. Voort wensch ick dat, na Maenden drie-mael drie,

Ick u de Moeder van een Popje sie,

Waer mee ghy meught, geheel verheught,

Dan singen: suye sus;

Hier toe streckt al, u soet gemal,

En lieffelijck gekus.

4. En als de Bruydegom u veel vreughden schenckt,

Een weynigh dan om u Speelnoodtjen denckt,

En soo 't u dan, yet vallen kan,

Een kleyn Gebedtjen stort,

En bidt dat sy, de Bruydt, als ghy,

Oock met den eersten wordt.

5. Seydt sy (quansuys neen) bidt doch niet voor mijn,

Want ick begeer de Bruydt noch niet te zijn,

Och! ick ben angh, voor sulcken gangh,

Dat het een valsch gedut is:

Soo seght dan vry: o Meysjen, ghy
Weet noch niet wat jou nut is.

J. JANSZ. STARTER.

Vrolijk Bruyloft-Zangh.

Stemme: Is dit niet een vreemde gril?

GHy die op d'over-groote vreught
Van dit, van God-gevoeghde Paer,
Die in het bloeyen van haer jeught
Versamelen te gaer,
Die op 't versoeck van Bruydegom
En Bruydt, hier t'samen sijn vergaert,

Weest vroolijck, drinckt eens lustigh om,
En geen genuchten spaert:
Weest verblijt, want de tijdt, sulcks gebiet,
Nu de trouw, alle rouw, en verdriet,

Die 't woeligh vryen,
Haer deede lyen,
Gemaect heeft gansch te niet.

2. Siet hoe verheught de Bruydegom lacht,
Om dat hy nu gevonden heeft
Sijn helft, soo treftigh van geslacht,
Soo zedigh, zoo beleeft,
Soo jongh, soo kuys, soo deughden-rijck,
Soo soet van wesen en gelaet,
Soo schoon, soo heusch, soo vriendelijck,
Soo loffelijck van staet,
Hart en sin, springht hem in, 't lijf van weeld,
Om dat hy, zy aen zy, met dit beelt
Sigh sal vermaecken,

Dies wilt oock staecken,
 Wat stille droefheydt teelt.

3. En of de Bruydt wat stemmigh kijckt,
 O Gasten! acht dat niet een sier,
 Want sy een wijltje stadigh prijckt,
 Quansuys om de manier:
 Maer weest verheught, en denck oock dat
 Het alle daegh geen Bruyloft wordt,
 Dus brenght elck hier te voorschijn wat
 Dat ons de tijdt verkort:
 Singht verheught, lacht met vreught, alle-gaer,
 Toont met lust, dat de rust, van dit paer
 V aengenaem zy,
 En volght al t'saem my
 In vroolijckheden naer.

4. Wel Maeghden waerom zijt ghy stil?
 Sijn dan al u genughten uyt?
 Dat ghy nu prijckt, dat 's maer een gril,

Ghy zijt noch niet de Bruydt;
Laet blijcken nu de geestigheydt
Die uyt uw' soete ooghjes blaect,
Die in uw' borst begraven leydt,
En ons daer mee vermaect:
Laet u geest, dese Feest, cieren vry,
V geluyt, onse Bruydt, maken bly
Met u gesange',
Wacht niet te lange,
Maer singht eens op 'en ry.

Konst baert nijdt.

Toe-Voeghzel,
Om sich vrolijck in de Bruyloft te dragen.

*BY Vrienden leeft als Vriendt, en draeght een gul gemoet;
Een rondt en open hart de ware Vrimdtschap voet.
Ter eeren van de Feest, ter liefde van de Bruydt,
Drinckt een-mael op de ry een frissche Roemer uyt.*

D. P. PERS.

***Bruyloft-Zang,
In twee gedeelt, als Zangh en tegen-Zangh.
Zijnde een rey van Jongmans en Dochters singende.***

Stemme: O mijn Engelij! o mijn, &c.

Jongmans.

KLuchtige Maeghden, dat men u vraeghden,
Wat dit droevigh treuren beduyt?
Ghy kondt wel veynsen, maer u gepeynsen
Zijn, wy waren soo garen de Bruydt,

't Sal noch wel komen, sit niet te droomen,
't Sal noch wel komen, in 't leste besluit.

Dochters.

2. Dit is wat bijsters, scheldt ghy de Vrijsters,
Die doch de meeste vreughde broen:
Twee van ons, spelen, singen en quelen,
Soeter als twintigh Jonghmans doen:
 Wat dese Vryers, sitten als Suyers,
 Wat dese Vryers die sijn niet groen.

Jongmans.

3. Dit doet de donder, is dit geen wonder,
Dat dese Meysjes quellen soo?
Laet ons eens singen, danssen en springen,
Hippelen rontom als een vloot,

Laet u geleyen, Meysjes aen reyen,
 Laet u geleyen, of doet ghy 't noo?

Dochters.

4. Weest niet verlegen, van onsent wegen,
 Maer de Bruydt most met ons gaen.
 Bruydt weest wat soetjes, rept uwe voetjes,
 Stelt u mee vroolijck op de baen:
 Nu jongelingen dan, wiltger wat singen van?
 Nu jongelingen dan, vanght eensjes an.

Jongmans.

5. Nu dan eens rustigh, toont u wat lustigh,
 Vroolijcke Bruydt, springht lustigh om,
 't Veynsen wilt staecken, en u vermaecken,
 Met ons en uwen Bruydegom,

Die u met kusjes, die u met lusjes,
Die u met kusjes heet wellekom.
6. Nu waerom lachtje? is 't wijl het nachtje
Van uwe vreught voor handen staet?
'k Acht dat men waer seyt, dus maeckt geen swaerheydt,
Maer u met blijdschappen voeren laet,
Daer ghy met lusten, vroolijck sult rusten,
Daer ghy met lusten, en vreughd' om-gaet.

Konst baert nijt.

***Twee-Spraecks-
Bruylofs-Liedeken,
Om eens ter eeren van de Nieuw-ghetroude om te drincken.***

Stemme: Dat men eens van drincken sprack.

NV Jongelingen zijt ghy kranck,
Dat ghy niet meer beproeft den dranck?
Drinckt op de gesontheydt van de Bruydt
En Bruygom desen Roemer uyt.

1. I. 2. Wel dit neem ick dan daer op aen:
Siet Buur-man wat ick heb gelaen,

Dit gaet op de gesontheydt om
Van de Bruydt en Bruydegom.

3. Naeste gebuurtjes, soete paer,
Wy twee brengen 't u te gaer,
Siet, wat ick aen mijn Monde doe,
Dit geldt u tot den gronde toe.

2. I. 4. Laet sien wat op den Bodem leyt,
Men sal u doen gewis bescheydt,
Wat, wat, ghy leppert al te langh,
Hadt ick 't ick gingh een ander gangh.

1. I. 5. Ja mijn vrient 't waer langh geschiet,
Maer siet mijn helpster helpt my niet.
D. Ja wis, hy schuyft het al op mijn,
En 'k acht ick drinck de meeste Wijn.

2. I. 6. Wel moet ick daer dan aen, sa, sa,
Soo set ick daer mijn lichaem na:
Siet vriendt, dus hangen handt aen handt
De Klocken in ons Vaderlandt.

7. Nu schenckt daer wederom wat in
Soo 't geweest is, meer noch min,
Want ick begeer voorseecker niet
Dat ons meer rechts als haer geschiet.

8. Ter eeren Bruydt en Bruydegom,
Hiet dese Roemer wellekom,
En doet gelijk ick heb gedaen,
Soo sultge grooten danck begaen.

J. JANSZ. STARTER.

Konst baert nijt.

Bruylofs-Boertery.***Stemme: Ceste Cruelle, Oft: Ach treure nu mijn bedroefde Schaepjes.***

AL weer aen 't ouwe, houwe, trouwen,
 Ick weet geen Mouwen aen dees Pels,
 't Sy Hansje, Fransje, Tijs, of Bouwen,
 Met Giertje, Kniertje, of Moy-Els;
 Ey hoor eens Pleuntje,
 Mijn eygen Kornuyt,
 't Is 't ouwe deuntjen,
 Ick singh overluyt,
 Voor Bruydegom en Bruydt.
 2. Al weer vier voetjes op een Bedde!
 Mijn kameraetjen hoor een reys,

Ick wil wel om een Daelder wedden,
De Bruydt heeft geen Bagijne-vleys:

Een soete trooster
Die neemt sy nu aen,
In 't Echte-klooster,
Wil sy nu oock gaen,
Daer twee-paer Schoentjes staen.

3. Ick moet dat Schaepjen hooghlijck prijsen,
Dat sy haer begeeft in den Echt:
Wie kan haer meer vrundtschap bewijsen,
Dan soo een Vryer, soo een Knecht?

Hy dan de Pater,
'k Wed hy haest gewendt,
En sy de Mater,
Beyd' in een Convent,
Is dat niet excellent?

4. Al langh genoegh alleen geslapen,
Sonder te worden om-gekeert:

Het eerste Paer, van God geschapen,
Hebben 't alle-bey gehanteert.
Wie kan 't oock haten,
Het noot-wendigh goet?
Wie kan 't oock laten,
Dat men gaerne doet?
Want 't snobbelen is soo soet.

J. v. VEEN.

Stuur recht.

***Houw'lijcks-Vreughden-Rey,
Poëtischer-wijse voor-gestelt.***

Stemme: Ick vrijden een Maeght eerbaer.

Oft: Waer is nu mijn vryheydt.

APollo goedertier,
Bedrijft wat vreughde hier,
En speelt een deuntje op jou Lier,
Terwijl dat wy, dus sy aen sy,
Een ronden-dans,
Maecken als een Roose-krans.

2. Wy wenschen met malkaer,
Geluck het jonge paer,
Die Juno heden bondt te gaer,

Met d'Echte-bant, die d'rechterhandt,
Van Man en Vrouw,
Sloot tot teecken van de trouw.

3. Datse leven aldus
Getrouw gelijk Graechus,
Gesont gelijk Anthonius,
Als Nestor grijs, als Solon wijs,
Als Croesus rijk,
Als August geluckelijck.

4. De Goon doen haer bystant
In 't geen sy slaen ter handt,
Het zy te Water of te Landt;
Neptuin ter zee, Godt Pan haer vee,
Ceres haer saet,
Altijdt wel gelucken laet.

5. En dat's in liefd' en vreed'
Te samen leven meed',
Als Philemon met Baucis deed',

Met soet gekus, 't Albutius
Oock altijd pas
Met Terentiane was.

6. Dat haer de haet en nijdt
Doch nimmermeer bestrijdt,
Maer datse zijn tot aller tijdt,
Soo wel gesien, by alle lien,
Soo lief en weerdt,
Dat haer yeder acht en eert.

7. En krijgen overvloet
Van 't tijdelijcke goet,
Ja dat haer zaet vermeeren moet,
Tot datter al, soo in getal,
Thien-mael meer leeft,
Als een Huel-Bol zaden heeft.

8. Jupijn haer staegh behoedt,
Dat haer geen tegenspoet,
Geen ramp, geen druck, bedroeven doet,

Maer leven bly, gelijk of zy
Waren op aerdt,
In het Tempe-dal vergaert.

9. En als Atrop haer draet
In 't eynd' af-snijden gaet,
Dat zy dan beyde (dit verstaet)
In Eeuw'ge vreught, als in haer jeught,
Weer sijn verselt,
In het soet Elisy-Veldt.

H. A.

Hoe je wilt.

VRolyckheydt
In Bruylofs blijde Feest gepleeght.

Stemme: *De May de May de May, &c.*

Dit is een dagh van vrolijckheydt,
 Dit is een blijden dagh,
 Dit is een dagh van vrolijckheydt,
 Dit is een blijden dagh,
 Daer is een vaste knoop 'cleydt,
 Een knoop 'eleydt,
 Een knoop 'eleydt,
 Die niet weer los en mach.
 2. Laet u nu vrolijck wesen dan
 En schuwen quaet geklap,

Laet ons nu vrolijck wesen dan,
En schuwen quaet geklap,
Wy hebben nu de Wijn-koop van,
De Wijn-koop van,
De Wijn-koop van,
De groote Koopmanschap.

3. Al zijn wy nu na ons begeer
Hier vrolijck ongetreurt,
Al zijn wij nu na ons begeer
Hier vrolijck ongetreurt,
Wy wenschen dat dit nimmermeer,
Dit nimmermeer,
Dit nimmermeer,
Met een van bey gebeurt.

4. Maer dat een ander uyt den hoop,
Een goet en aerdigh Geest,
Maer dat een ander uyt den hoop,
Een goet en aerdigh Geest,

Haest mede doet alsulcken koop,
Alsulcken koop,
Alsulcken koop,
En nooden ons ter Feest.

5. Prince, Princessen oudt en jonck,
Komt laet ons alle-gaer,
Prince, Princessen oudt en jonck,
Komt laet ons alle-gaer
Doen elck nu eens een goeden dronck,
Een goeden dronck,
Een goeden dronck,
Ter eeren 't jonge Paer.

Hoe je wilt.

Dorre-Hoedt,
Verleent aen den misvalligen van wegen 't Houwelijck.

Stemme: *Als op 't voor-gaende, de May; &c.*

Dochters.

WEl jonge Luy komt voor den dagh
En neemt een Dorre-hoedt,
Wel jonge Luyt komt voor den dagh
En neemt een Dorre-hoedt,
En geeft dees Krans, gelijk men plagh,
 Gelijk men plagh,
 Gelijk men plagh,
Aen die hem hebben moet.

Jongmans.

2. Wel Meysjes dat komt aerdighlijck,
 Seght eerst wie hem geraeckt?
 Wel Meysjes dat komt aerdighlijck,
 Seght eerst wie hem geraeckt?
 Wy schencken 't dien oock vaerdighlijck,
 Oock vaerdighlijck,
 Oock vaerdighlijck,
 Hy isser toe gemaect.

Dochters.

3. Dees Jonghman die het middel-punt
 Van dese rond' vertoont,
 Dees Jonghman die het middel-punt
 Van dese rond' vertoont.

Jongmans.

Hou daer, de Hoedt werd' u gegunt,
Werdt u gegunt,
Werdt u gegunt,
En hals daer mee gekroont.

4. Ey datter noch wat groene Gras,
Met Bloempjes en wat kruydt,
Ey datter noch wat groene Gras,
Wat Bloempjes en wat kruydt,
In 't dorre stof gemengelt was,
Gemengelt was,
Gemengelt was,
De jeught schijnt is 'er uyt.

Dochters.

5. Dat 't jarent dor was groent nu weer,

Licht op een ander Jaer,
 Dat 't Jarent dor was groent nu weer,
 Licht op een ander Jaer,
 Soo krijght hy sijnes harts-begeer,
 Sijns harts-begeer,
 Sijns harts-begeer,
 En voor dit lief een aer.
 6. Dit werrick gaet by beurten om,
 Nu dees, nu d'anders tijdt.

Jongmans.

Dit werrick gaet by beurten om,
 Nu dees, nu d'anders tijdt:
 Wel op, wilt voor den Bruydegom,
 Den Bruydegom,
 Den Bruydegom,
 Eens lustigh sijn verblijdt.

7. En maeckt ons nu geen droeve dagh,
Maer eert en houdt de Feest.

Dochters.

En maeckt ons nu geen droeve dagh,
Maer viert en houdt de Feest,
Nu pleeght men vreught en bly gelagh,
En bly gelagh,
En bly gelagh,
Vervrolijckt in den geest.

Jongmans.

8. Men kan van harten vrolijk zijn
En dat nochtans met maet,
Men kan van harten vrolijk zijn
En dat nochtans met maet.

Tsa, drinckt nu elck een Roemer Wijn,
 Een Roemer Wijn,
 Een Roemer Wijn,
 Een Roemer daer op staet.

Bruylofs-Vreught.

Stemme: *Ceste Cruelle.* Oft: *Ach treurt nu mijn bedroefde Schaepjes.*

NV 't Noorder-heck weer klemmend' is gesloten,
 En dat Zephier haer soete aessem blaest,
 Nu werdt dit Paer met alle vreught begoten,
 Waer in dat elck sijn ziertje smaeckigh aest,
 Vrolijcke lusjes,
 Soete soetigheydt,

En duysent kusjes
 Sijn haer nu bereydt,
 't Geen nimmer van haer scheyt.

2. Gewenschte tijdt, die blijdschap aen komt dragen
 Voor 't lieve Paer, gebonden door de Echt,
 Dat noyt geen leet, hoe soet, magh van haer jagen,
 't Geen door de Trouw is aen malkaer gehecht:

Lieffelijcke daeghjes,
 Nachjes vol van vreught,
 Minnelijcke vlaeghjes,
 't Geen het hart verheught,
 Ghy t'saem genieten meught.

3. Genooden t'saem, wilt dees vereende menschen
 Haer soetigheydt vergrooten met malkaer,
 Wilt met een dronck haer alle voorspoedt wenschen,
 En dat haer vreught magh duren menigh jaer,

Ja nimmer ende',
 Dat geen swaer verdriet,

Ramp noch ellende,
 Yemandt by haer siet,
 Maer 't onheyl van haer vliet.

4. Speelnootjes, wel waer toe dus langh te beyden?

Hoe! Meysjes-maets, 't is meer als middernacht,
 Ey gaet doch heen en wilt de Bruydt geleyden
 Na 't sachte Bed, 't is veels te langh gewacht;

Nu soete schaepjes,
 Geeft haer elck een soen,
 Wilt u wat draetjes
 En wat vaerdigh spoen,
 Sy heeft haer tijdt van doen.

5. Wel Bruydegom, vriendt, het uurtje is verstreken,

Nu meught ghy gaen by u geminde Bruydt,
 En daer te saem van alle soetheydt spreken;

Doch eer ghy scheidt soo drinckt dees Roemer uyt,

Denckt wat voor nachjes
 Krijght ghy steeds weer an,

Doch handelt sachjes,
Wel gaet blijd'lijck dan
En houdt u als een Man.

Niet soeter.

***Houwelijcks-Vreughde-Zangh,
Over de nieuwe Echt.***

Stemme: Nu leef ick in 't verdriet, &c.

DE Menschen niet alleen
Sijn overlaen met vreught,
Maer Goden algemeen
Die vinden haer verheught,

Van wegen dese Twee
 Die hier vereenight zijn,
 Na veel, na veel, na veel, verlangen, smart en pijn.
 2. Den Bruydegom bedacht
 Dat zijn gewenschte Vrouw'
 Hem stuyte heel onsacht,
 En seecker niet en wou,
 Want haer verliefde hart
 Betoonde loose schijn,
 Dies sy, dies sy, dies sy, haer veynsde met gepijn.
 3. Het schijnt dat Maeghden haer
 Dus veynsen om de eer;
 En 't valt de Jonghmans swaer,
 En 't doet haer hartjen seer:
 Maer wisten sy den grondt,
 En hoe haer hartjen graeght,
 Niet een, niet een, niet een, sou treuren om de Maeght.
 4. Sy souden dencken soo,

En seggen oock Vriendin:
En veynst u niet soo bloo,
Wy weten doch u sin,
V hart is opgehoopt
Met soete minne-lust,
Dus stelt, dus stelt, dus stelt, natuur niet ongerust.

5. Soo ick de waerheydt mis,
Vrouw Bruydt bestraffet my,
Ghy weet wel hoe het is,
Seght dijne meyningh vry,
Ontset u niet de geen,
Aen hoogh en lager-handt,
Stelt nu, stelt nu, stelt nu, het veynsen aen een kant.

6. Nu Meysjes, om de wil
Van die hier zijn vergaert,
En houdt u niet soo stil,
Of heb ick u beswaert?
Neen, lieve Beckjes, neen,

Al 't geen hier is geseydt
Was maer, was maer, was maer, alleen uyt soetigheyt.

7. Laet ons met blijden geest,
Een yeder volget my,
Den oorsprongh van dees Feest
Met wensch gedachtigh zijn,
Gelijck een Christen Mensch
Met reden staet te doen,
Wel laet, wel laet, wel laet, ons dan tot 't selve spoen.

8. Terwijl een wisse-druck,
En over-groote lust,
Verkeert is in geluck,
En naeckt een soete rust,
Soo mogen wy met een
Wel singen alle-gaer:
Godt lof, Godt lof, Godt lof, gezegent sy dit Paer.

9. Den Hemel geef haer voort,
Waer sigh het vleysch bevindt,

Geluck aen allen oordt,
 Voor stroom en voor de windt;
 En na sulck leven-soet
 Een seeckerlijcke doodt,
 Voor 't lest, voor 't lest, voor 't lest, de rust in Abrams schoot.

J. West-busch, lijdt last.

Bruylofs-Deun.

Stemme: *Tweede Carileen.*

VReughden-rijcke jonge Jeught,
 Hoe dus stil? tsa lustigh, maeckt geneught,
 t Is 't begeer, en versoeck van ons Heer
 Bruydegom// met sijn Bruydje, drinckt en singht daerom,

Wenscht haer de trou// noyt berouw// maer bedouw,
 Met al 't geen, oyt van d'Heer kan zijn gebeen;
 Op dat sy, ende wy, t'aller ty,
 Danckbaerheydt// off'ren staegh aen zijn Majesteyt.

2. Ach! wat soete vriend'lijkheydt
 Wordt verkregen door d'Echts minlijckheydt,
 Als de Man// zijn Ega// lieft, en dan
 De Vrou weer// als Sara hem// oock steeds noemt Heer;
 Dit heeft geacht// en betracht// dagh en nacht,
 Ons Bruyd'gom// die dees soetigheydt oock daerom
 Onvertsaeght// na gejaeght// ('t welck behaeght)
 Heeft zijn Bruydt// die hem 't Jawoort doen gaf tot buyt.

3. Rust-verweckend' vreedsaem woordt,
 Langh gewenscht, doch nu maer eerst gehoort,
 Om ten proef// u gelaet// t'haer behoef,
 Eens te sien// of stantvastigh, t'haerwaerts was misschien,
 Recht bemerckt, heeft haer twijffel-moedt versterckt,
 En schud uyt// door 't geluyt// 't welck beduyt

d'Offerhand// haers persoons, dus in liefden brandt.

4. Speel-genootjes siet hoe soet

Dat de liefd' door weer-liefd' wordt gevoet.

Weest dan nu// voortaan niet, meer soo schuw,

Voor de geen// die u graegh sien// houd op pen, waer heen?

Maer wilt met reen// die nu een// en gemeen

t' Samen zijn// wenschen Godt haer hulp wil zijn,

Tot besluyt// aen de Bruydt// soo een spruyt,

Binnen 't jaer, daers sy vreught in sien met malkaer.

Tucht baert vrucht.

Samen-Gezangh.
Tusschen Damon en Floride

Op de Sin:

Als eens de Maget heeft gegeven 't woortje Ia.

Stemme: Ne vois tu pas, chere Phyllis?

Damon.

FLoride, soo het wesen magh,
Ick koom u doen een droef geklagh,
Van mijn verdrietigh minnen,
Ick hebbet u, o! fiere Maeght,

Vry meer als eens gevraecht,
Maer noyt yet konnen winnen.

Floride.

Wat komt van klagen als verdriet?
V klagen, Damon, gelter niet,
Noch al u listigh quelen:
'k En ben niet die ick eertijds was,
Doen ick in 't groene Gras
Gingh onbekommert spelen.

Damon.

Floride, wat is dit geseyt?
Is my soo grooten druck bereydt,
Dat my dit sal gebeuren?
Ach! ach! doen ick eerst Thyrsus sagh,

Daer hy ontrent my lagh,
Moght ick met reden treuren.

Floride.

Ja Thyrsus, vriendt, dat is de Man
Die my alleen vernoegen kan,
Hy is mijn eygen leven;
Ick hebbe laest mijn rechterhandt
Hem tot een eeuwich pant,
Met vrienden raedt gegeven.

Damon.

Ach! ach! wat voor een swaren druck,
Ach! ach! wat voor een ongeluck
Komt op mijn neder-storten?
Och! och! of nu een snelle doot,

In desen hoogen noot,
Mijn leven wou verkorten.

Floride.

Ey Damon! weest soo treurigh niet;
Dat u gebeurt is meer geschiet,
V druck sal haest versoeten,
Soo ghy maer eens een nieuwe Maeght,
Die uwe ziel behaeght,
Vyt liefde gaet begroeten.

Damon.

Maer t'wijl dit alsoo is geschiet,
En weerd't daerom ons Herders niet,
Maer hoort ons liever spreekken.
Misschien sal u een rustigh quant

Oock met een soeten brandt
Een liever vyer ontsteecken.

Floride.

Neen, dat en waer voor my geen eer;
Een Bruydt en is geen Vrijster meer,
Sy magh geen Minnaers spreecken;
Als eens het ja-woordt is geseydt,
Dan is de knoop geleydt,
Die noyt en is te breecken.

Damon.

Maer of 'er nu een schoonder quam,
Of rijcker, of van hooger stam,
Soudt ghy hem niet ontfangen?

Floride.

Ey swijght ick heb mijn 's herten wensch,
 En my en sal geen mensch
 Na beter doen verlangen.

Hem dien ick eens mijn trouwe gaf,
 Dien blijf ick trouw tot aen het graf;
 Dus stremt u loose treecken.
 Mijn oogh en sal noyt elders gaen,
 En ick en wil voortaan
 Geen linckers hooren spreecken.

Damon.

Sijn wy nu linckers, soete Maeght?
 Ons praet heeft u wel eer behaeght,
 Waerom soo fors gesproocken?
 Een woordt noch, eer mijn 't harte sluyt.

Floride.

Neen, neen, ick ben de Bruydt;
 V praet dient af-gebroken.

Wanneer de liefd' eens is geset,
 En treedt tot in het Echte-bed,
 Magh 't oogh niet elders sweden.
 De trouw dat is een reyn verbondt,
 Hy staet in my gegrondt
 Voor al mijn gansche leven.

En schoon der yemant anders koemt,
 Die al de Werelt schoonder noemt,
 Of anders wordt gepresen,
 De ware liefd' is elders blint,
 Dewijl sy maer en mint
 Haer eerst-verkoren wesen.

Om my en dient niet meer gedoght,
 't Vleys datje siet dat is verkocht,

't En kan u niet gewerden.
 Ghy voeght u daer men Vryen magh,
 En soeckt daer u bejagh;
 Voor my ick sal vol-harden.

J. CATS.

Bruylofs-Geluck-Wenschingh.

***Stemme: Amarilli mia bella. Oft: Amaril
 Amarillis, mijn soete soete hert.***

AL-bestierder der Menschen,
 Groot-maghtighst Bruylofs-Heer,
 Die al ons wenschen
 Vyt-voert na u begeer,

Opent ons mondt, laet onsen lof-zangh rijsen,
Door al u Hemel-paden,
Om die weldaden,
Die wy hier sien, te prijsen,
En u name, en u name, en u name
Eer bewijsen.

2. Wie kan waerdigh uyt-spreecken
't Goet dat dees twee geschiet,
Die ghy met beecken
Van uwe gunst begiet,
In haer gemoet hebt ghy Heer af-gesonden
V Heyl'ge Geest, die beyde
Soo t'samen leyde,
Dat sy met hart en monde,
Nu met trouwe, nu met trouwe, nu met trouwe
Zijn verbonden.

3. Bint haer zielen te gader
Met ware liefd' en deught,

En brengh't haer nader,
 Tot uw' genaden-vreught,
 Wijst haer den wegh, die sy met heyl'ge ganghen,
 En met gelovens-hoopen,
 Christelijck loopen,
 Tot datse na 't verlangen,
 d'Hemel-kroone, d'Hemel-kroone, d'Hemel-kroone
 Eeuwigh vangen.

H. ALUTARIUS.

Toe-voeghsel.

*'t WAS liefde die den mensch vereend' met d'hooghste Vader:
 De liefde hedendaeghs smelt lijf en hart te gader.
 De liefd' maeckt soet het suur, de liefd' baerd't rechte trouw,
 De liefd' baerd't ware vreê tusschen den Man en Vrouw.*

SOETE-BOOM.

Bruylofs-Rijmen en Gezangh, der negen Zang-Heldinnen.

Clio.

*De rijckste Bruydegom en Bruydt,
Die quamen 't alder-kaelste uyt.*

DEn grootsten Predikant die heeft 'er twee gebonden,
Twee Echtelijck getrouwt, en beyde sonder sonden;
Daer was noyt rijcker Paer, noch slechter Feest bestemt,
De Bruydt was Moeder-naeck, de Bruydegom sonder Hembt.

Melpomene.*O! Bedrogh, leef je noch?*

HOort hoe dat Jacob klaeghd', en sey ick ben bedroogen,
 Dit is mijn Rachel niet, de Bruydt heeft swacke oogen:
 Maer Lea is de outste antwoorde Laban doe,
 Dient wel en hebt gedult soo krijghdy Rachel toe.
 Dat deed' den Vromen-hals, en heeftse oock verkregen,
 Een kost 'et hem niet doen, de Man was heel verlegen,
 Een Jacob hadder twee, eer was hy niet te vreen,
 Twee Jacobs hadden nu by-kans genoegh aen een.

Thalia.

*Dat Min die is somwijl soo groot,
 Dat die derft strijden met de Doot.*

HOe dorst Tobias in de Minne roesemoesen,
 Hy vraeghde na geen doodt, hy paste op geen droesen,

Doen sy sijn Sara sagh heeft hy misschien gedaght:
 By sulcken Engeltje en heeft de droes geen macht:
 Daerom u Bruydegom en wilt toch niet vertsagen,
 Want Sara kan den brandt en spoockery verjagen.

Euterpe.

Stemme: *Wat heb ick om haer al tijdt versleten.*

Oft: *Hoe legh ick hier in dees Ellende.*

KOmt laet ons vermaecken, met singen en spelen,
 Dees Nieuw-gehouwde, de Bruygom en Bruydt,
 Met lonckjes, en dronckjes, wat kusjes om-deelen,
 Soo drijvet den waecker den slaper uyt,
 Want wel doen ende vrolijck wesen,
 Dat wordt van Davids Soon gepresen.

Terpsichora.

2. De Nieuw-geslooten in sachte boeyen,
 Die wenschen wy vrede en Hemelsche sin,
 Haer liefde die moet soo schijnelijck groeyen,
 Als of sy woekerden met de Min,
 Hier toe verleene Heyl en Zegen
 Den Leydts-man van de rechte wegen.

Erato.

3. Wy wenschen gevoedet met wijse gedachten,
 't Hart en gemoet ons Bruygoms oprecht,
 En dat men de Bruydt by Sara mach achten,
 De kuysche Spiegel van den Echt,
 Soo datse haer in alle zeden
 Gelijck haer Dochter na mach treden.

Caliope.

4. De Minne die moet hare Tafel vercier
Met veel gemeene spijs en dranck,
Met lacchen, en krijten, en krabben, en tieren,
En allerhande Kinderen-sanck,
Dat zijn de spruyten van Olijven,
Die sullen haer den tijdt verdrijven.

Urania.

5. Gaet heen, gaet heen, goe-nacht u beyden,
En doet gelijk u Ouders deen,
Die ons den wegh hier toe bereyden.
Hier door soo Haspelt yeder een,
Daerom soo wilt oock vlijtigh Spinnen,
Soo meught ghy haest wat over winnen.

Poly-Hymnia.

6. Vaert wel, vaert wel, wilt lange leven
In voorspoet, vrede, heyl en vreught;
Dit wil uw Godt den Heere geven,
En sterck uw tot de ware deught:
Vaert wel, vaert wel, leeft langh te gader,
Dat gun uw Godt den goeden Vader.

J. v. VEEN.

Stuur recht.

Bruylofs-Liedt,
Over de geluckigen staedt van Bruydegom en Bruydt.

Stemme: *In mijn jonge domme dagen.*

GELuckigh is sulcken mensche,
Die, hier in sijns levens-tijdt,
Een goede, wijse Vrouw is toe-gewijdt:
Maer noch meer, soo hy wordt na wensche,
In sijn Jeught, met die schat begaeft;
Daer menigh stryer 't beste van zijn tijdt om draeft.
2. Dies zijt ghy Bruyd'gom luckigh,
En hebt stof tot rust en vreught,
Ghy die in het bloempjen van uwe jeught,

Zijt bevrijdt voor d'eensaemheydt druckigh,
En verkrijght uwe wensch en lust;
't Vernoeogen van ons wenschen dat baert vreught en rust.

3. V wenschen was om te paren
Met dese u lieve Bruydt,
Die nu (gansch vernoeeght) door een soet besluit,
Haer begeeft met u te vergaren,
(Doch na rijpen bedachten raedt)
In dees van Godt gezegent en geboden staet.

4. Dies sietmen u beyd' vol vreughden,
Vreught die in de liefde brandt,
Door 't binden van dees gulden Echten-bandt,
Die haer stadigh oock sal verjeughden,
Gelijck als de Pallemen doen,
In voorspoet of in onspoet altijd even groen.

5. V liefde sal oock vermeereren
Soo ghy maer na 't best ge-aert
Paert, dat ghy t'samen in Godt vergaert

Door de rechte vrees des Heeren;
Want Godts vrees is gelijk het Sout,
Die Echte liefdens liefde in het wesen houdt.

6. En 't baert u oock vreedts gerustheydt:
En waer dat de vrede woondt
Godt daer die plaets met sijn by-zijn kroont:
Dus hierom, en hier toe u lust leydt:
Vreest Godt, lieft malkaer, en houdt vree,
Soo krijght ghy paringhs-zegen, en der sael'gen stee.

Tracht na 't goede.

*Vinder van de eerste trouwe,
Binder van de soete Echt,
Geeft u zegen dees Gehouwde,
Datse stuuern na het recht.*

***Oudt-Danck-Liedt,
Om op de Bruyloft, nae den Eten, te singen.***

NV laet ons allegaer danckbaer zijn
Ons Heer, ons Godt, ons Vader,
Die ons van Bier van Broodt, van Wijn,
Versaedt heeft allegader,
Van Visch, van Vleesch, van and're spijs,
Bereydt op menigerhande wijs:
Bemint hem in dit leven,
Hy sal uw niet begeven.

2. De Sone Godts gebenedijt
Die willen wy mede loven,

Die ons van sonden heeft bevrijdt
Doen wy waren verschoven,
Die ons soo minnelijck heeft versaed',
In den noodt niet af en gaet,
Op hem set u betrouwen,
Ten sal u niet berouwen.

3. Soo dancken wy oock den Heyl'gen Geest
Van sijnen visitatie,
Want had hy by ons niet geweest
Ons vreught was tribulatie;
Hy is ons trooster in 't verdriet,
Sonder hem vermogen wy niet:
Wilt hem u hart bereyden,
Hy sal niet van u scheidyden.

4. Soo dancken wy onse lieve Bruydt
Dat sy by ons wil blijven,
En drincken de Beecker noch eens uyt,
De Heer wilt al op-schrijven:

Den Boogh magh niet gespannen staen,
Ick hoop het sal ons wel vergaen:
't Is nu geen tijdt van scheyden,
Wy willen ons gaen vermeyden.

5. Ons Vrienden willen wy dancken seer,
Die 't al hebben doen koocken,
Sy hebben soo wel bewaert haer eer,
Want ons heeft niet ontbroocken:
Soo bidden wy dit geselschap soet,
Vrolijck te wesen met harten goet:
Dat wy hier zijn gekomen
Dat werdt in danck genomen.

6. Soo willen wy oock vergeten niet
Die van hier zijn gescheyden,
Datse den Heer uyt alle verdriet,
In zijn rijck wil geleyden:
Soo als wy doen, sal ons geschien,
Wanneer wy uyt dit leven vlien,

Daer om soo wilt voor desen
Nu eerlijck vrolijck wesen.

Weest eerlijck vrolijck.

Danckbaerheydt.

*Die voor de weldaet, hem van boven toe-gesonden,
Geen danckbaerheydt betoont, is snooder dan het Vee,
Wy zijn aen Godt den Heer door veel weldaên verbonden.
Een goede Huwelijck, dat brengt zijn danck selfs mee,
Wie Godt daer niet voor looft, is waerdigh te verstommen.
Des Bruylofs overvloet die roept den danck wijt uyt.
De vreughde in de Feest hoort danck te sijn alomme'.
Danck aen den eenigh Godt voor Bruydegom en Bruydt.
Danck aen de Echts-liên voor hare jonst in desen.
Danck voor de Vrienden door hen moeyten nu gedaen.
Danck het geselschap door haer soet en vriend'lijck wesen.
Danck heeft haer kracht, als danck maer danck'lijck wort ontfaen.*

H. SOETE-BOOM.

Bruylofs-Liedeken, Van den Echts-Jager, en zijn vangst.**Stemme: *La Dolphine.***

KNoddige Pan speeld' op zijn Fluyt,
Knoddige Pan speeld' op zijn Fluyt,
Dat men hoor het soet geluyt,
Dryaden, Dryaden,
Springht en singht, en tot dees Feest
De and're Nimfen raden.

2. Wijl 't nu seecker is een dagh,
Wijl 't nu seecker is een dagh,
Dat men vrolijck wesen magh,
Want heden, want heden,
Komt ons Jager met zijn Hert
Verheught na huys getreden.

3. Wack're Meysjes wilt oock mee,
 Wack're Meysjes wilt oock mee
 (Die vergaert zijn hier ter stee)
 V voegen, u voegen
 By der soete Nimfem-rey,
 En toonen u vernoeegen.

4. Haest lijck wilt dan handt aen handt,
 Haest'lijck wilt dan handt aen handt,
 En gestooft door liefdens-brandt,
 Met hoopen, met hoopen,
 (Elck op 't schoonste toe-gemaect)
 Den Jager tegen loopen.

5. Roept: geluckigh is die Man,
 Roept: geluckigh is die Man
 Die soo seecker jagen kan,
 Godt geve, Godt geve
 Dat de Jager met zijn Hert,
 Veel duysend' nachten leve.

Niet soeter.

**'t Soetste Soet,
Ondeckt in een deughdelijck Houwelijck.**

Stemme: *Het vinnigh stralen van de Son.*

HET soetste soet dat de Wereldt heeft
Is in de trou te vinden,
Naer dien al 't levens leven leeft
In 't leven van 't beminde.

2. God zegent d'onvervalschte trou
Met hartelijck genoeghen,
En weet de deughb're Man en Vrou
Naer zijnen wil te voegen.

3. Hy scheydt de vloecken van 'er huys,
En slaet 'er met geen plagen;
Of leert, in weeld' en lastigh kruys,
Sigh wijselijck te dragen.

4. Het ga dan voor of tegen stroom,
 Wat sal de vree besnoeyen?
 De liefde is als de Noote-Boom,
 Sy kan door slagen groeyen.

5. Wel aen vereende, grijpt een moedt,
 En troost uw met dien zegen,
 En denckt gedurigh: wat Godt doet
 Daer hebben wy niet tegen.

Niet soeter.

Wil en wensch in het Houwelijck.

Toon: Traen oogen traen, en wordt Fonteynen, &c.

Wie kan zijn radde tongh bedwingen,
 En sonder singen,

Ten dans, met soete Maeghden gaen?
Wie kan daer staen,
En niet een luchtige tree vertreeden?
En wie kan heeden,
O! soete Twee, uw' vreughde sien,
En vreughde vlien?
Och! uw vermaecken
Doet my mee haecken
Naer gelijcke lust,
Al de Zael, is vol prael, ick verdwael
In het vriendelijck onthael
Dat ick sie, wijl g' yder mael
Lonckt en licht, en kust:
Wel lieve Menschen,
'k Wensch ghy uw' wenschen
In de Trouw geniet.
Och! hoe soet, och! hoe goet, en hoe vroe:
Sult ghy zijn, wijl elcks gemoedt

Ree door liefde brandt; wat doet
Dan de trouw-kus niet?

Hier zijn lieffelijcke nachten

Te verwachten:

Ghy en sult vry en vranck,

Door Godes gunst, u leven lanck,

V begeer na u behagen,

Vail bejagen.

Al 't geval (vriendt) sal geen smet

Oyt setten in u suyver Bedt.

2. Hoe pronckt de Bruydt, hoe schiets' haer loncken?

En hoe brood-droncken

Wordt heuren Bruygom door dat licht?

Heur soet gesicht

Is hem een Noord-star, en in 't duyster

Sijn troost en luyster,

En hy heur Son, daerse, alsje rept,

Heur glans uyt schept.

O heyligh paren!
O soet vergaren!
Wat 's u weelde groot?
Uwe deugt, maeckt de jeugt, op de werelt meest verheugt,
Wijl ghy vry uyt-roepen meught:
Mijn kracht doodt de Doodt;
Want alle zielen,
Die men siet krielen,
Hebt ghy alleen geteelt.
Zee en Landt, Bergh en Strandt, voor u handt
Buyght en voelt een minne-brandt;
't Kleyne Miertjen water-tandt
Wen 't zijn Ega streelt.
Goede Godt! wilt watse dencken
Hen toch schencken:
Schroey, besnoey, en boey, de haet,
Geef dat hen nimmer onheyl schaed';
Stort op hen, gelijk een regen,

Uwe zegen:
 Meer, o Heer! begeert men niet,
 Dan d'eeuw'ge vreughd' voor 't aerdsch verdriet.

JAN ZOET.

Niet soeter.

*Niet soeter is op aerd' als een gerust gemoedt,
 De waerde Echts-genot oock alle soetheydt voedt,
 In elcker deughden is een Paradijs te vinden;
 Die zijns gewissens lust ten besten stadigh voelt,
 Die leeft meer als gemeen: soo leeft hy, die steeds woelt
 In Zee van Echte-weeld', in vreê met het geminde.*

SOETE-BOOM.

Blad-Wyser Van 't kleyn Lust-Hofje.***A.***

Aerd en Hemel nu bewijst.	247
Als d'een'gen Schepper van den Mensch.	290
Al weer aen 't ouwe, houwe, trouwen.	361
Apollo goedertier.	364
Al-bestierder der Menschen.	393

B.

BRuydegom en vrouw Bruydt gepresen.	71
Bruyd'gom die u hebt begeven.	180
Bruydegom en Bruydt ter eeren.	287
Bruyd'gom die den Echten-staet.	293
Bruydegom met u Bruydt.	327

D.

DIs uyt een woeste Zee.	89
Doe Sara sprack Tobias aen.	116
Dickwils heb ick hoore klagen.	144
De Heer die ons besorgt en voedt.	224
De tijdt is hier dat wy 't playsier.	233
De liefde die u heeft gesloten.	305
Den Mensch geselligh uyt Natuur genegen.	331
De gulde Broeder van de bleke Jacht-godin.	342
Deught-rijcke Bruydt, o al-roem-waerde Maeght!	347
Dit is een dagh van vrolijkheydt.	368
De Menschen niet alleen.	379
Den grootsten Predicant die, &c.	396
Die voor de weldaet hem van boven, &c.	408

E.

EEuwich wesen, eens verresen.	80
Even als de Scheepjes varen.	167

F.

FEest-ghenooden laet ons loven.	150
Fama die komt ons onverhoedt.	201
Fama heeft immer de waerheydt geseyd.	203
Floride soo het wesen magh.	386

G.

GODt stort in alle dingh een vollen, &c.	15
Geluck moet u toe-komen.	57
Groote Godt, Heerscher der Heirscharen.	67
Geluck vrede in 't leven.	99
Gelijck de Sterren verciereren klaer.	137
Gelijck de Mensch van aen-begin.	142
Geluck, geluck, wy wenschen u te saem.	165
Godt Vader, Soon, en Heylige Geest.	208
Ghy die desen staet aenveert.	235
Ghy die de eensaemheydt bemindt.	241
Geen dingh soo aengenamigh.	279
Gelijck een Roose-knop.	299
Geluck en vrede wensch ick u siet.	302
Geluck wensch ick mits desen.	311
Godts genade, zegen en goetheden.	320
Ghy die daer zijt door d'Echt verbonden.	324
Ghelijck door de baren.	339
Ghy die hier zijt vergaert.	344
Ghy die op d'over-groote vreught.	349
Geluckigh is sulcken Mensche.	402

H.

HEyl, welvaart en geluck.	194
Heer Godt barmhertigh Vader.	62
Het Trouwen is een prijslijck werck.	76
't Houlijck is een goede saeck.	92
't Houlijck is een staet ter eeren.	104
Hoe goet en hoe soet is sulcken Echt.	106
Het Houwelijck van Godes Soon.	108
Hoe saligh is de soete Minne.	127
Hoe saligh is het Paren.	130
Hoe groot is Liefdens macht.	140
Het is een oude gewoont.	178
't Houw'lijck dat is een staet, geplant.	205
Het was en blijft gemeen.	230
Hoe noodigh nut en soet.	244
Heer Bruydegom verheven.	307
Het soetste soet dat de werelt heeft.	411

I.

IN de Stadt tot Caan' in Galile, &c.	191
't Is 'er nu een tijdt.	218
't Is hier een tijdt van vrolijkheydt.	255
Ick moet een Liedt tot uwer eeren.	266
Ick wensch u Twee dat ghy t'saem mooght.	315

K.

KOmt laet ons 't Houw'lijck prijsen.	188
Komt laet ons zijn verblijdt.	264
Komt aldersoetste Hymen.	296
Kluchtige Maeghden datmen u vraeghden.	354
Knoddige Pan speelt op zijn Fluyt.	469

M.

MEt recht zjyt ghy beperelt. 238

N.

NA dat den Grooten Vorst van Persen, 258
&c.

Nu wy ons Echt'lijck t'samen Trouwen. 274

Nu Jongelingen zjyt ghy kranck. 348

Nu 't Noorder-hek weer klemmend' is 376
gesloten.

Nu laet ons allegaer danckbaer zjyn. 405

O.

O Godt seer goet. 135

O ghy jonge Paer die nu d'Echt beginnen. 147

O Aerd' bedeckt met Bloemen u hoofd. 184

O groote kracht der Minne. 253

O Bruydegom en waerde Bruydt. 283

O Goddelijcke Bandt. 322

S.

SAligh is hy bevonden.	69
Schoonste Nimfjes die hier zijt.	250

T.

TObias uyt-gesent om voor zijns Vaders, &c.	111
't Is veel beter te vergaren.	170
Tsa nu wel aen ghy Bruyloft-gasten.	172

V.

VEel geluck, luck-saligh Paer.	85
Verblijdt u in dit vrolijck Feest.	122
Vrolijck weest vereenight Paer.	125
Van al het wenschelijcke goet.	154
Viert Maya Feest der blijde Lust-goddin.	161
Vriendelijck Paer, dat door den zegen.	175
Vrouw Bruydt gepresen, schoone Bloem.	210
Verheught, vol vreught in deught, &c.	251
Vreughden-rijcke jonghe Jeught.	383

W.

Wel op mijn Herp wilt vrolijck wesen.	221
Wilt ghy o Nieuw-gepaerde.	96
Wie voor het sloven van de pijn.	119
Wel-geluckigh zijn de Menschen.	133
Wenschet nu allegaer.	157
Waren nu Vereende Menschen.	186
Wy willen dees Bruyloft-Feest houden.	197
Wat ist een vreughde voor den Mensch.	213
Wanneer een Storm met eeren.	228
Wie kan de Maeghdom bet besteden.	270
Wijckt Werelt met u vergulde schijn.	335
Wel Jonge-luy komt voor den dagh.	371
Wie kan zijn radde Tong bedwingen.	412

Z.

ZYt welkom Bruyd'gom en vrou Bruydt.	163
--------------------------------------	-----

Eyn de.